

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10

บุศรา เต็มลักษณ์

17 พ.ค. 2559

361580 TH0024327

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

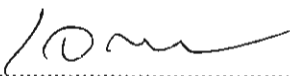
มิถุนายน 2558

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

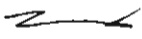
คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ บุศรา เต็มลักษณะ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

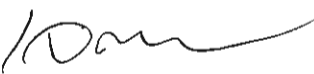

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภารดี อนันต์นำวี)

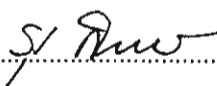

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เจริญวิชัญ สมพงษ์ธรรม)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ชารี มณีศรี)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภารดี อนันต์นำวี)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เจริญวิชัญ สมพงษ์ธรรม)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งฟ้า กิติญาณสันต์)

คณะศึกษาศาสตร์ อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต สุรัตน์เรืองชัย)

วันที่ 5 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2558

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภรดี อนันต์นาวี ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลักวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เจริญวิษณุ สมพงษ์ธรรม กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ที่ให้คำปรึกษา ชี้แนะแนวทางที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยครั้งนี้มาโดยตลอด ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ชารี มณีศรี ซึ่งเป็นประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งฟ้า กิติญาณัฐศักดิ์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ดร.สมุทธ ชำนาญ หัวหน้าศูนย์นวัตกรรมกรรมการบริหารและผู้นำทางการศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพร นิยมศรีสมศักดิ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำศูนย์นวัตกรรมกรรมการบริหารและผู้นำทางการศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา ดร.สมพงษ์ ปิ่นหุ่น อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา นายอาวุธ ทัศนาศู อำนวยการโรงเรียนหัวแก้ววิทยาลัย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ดร.สถาพร พงศพิศกุล อาจารย์ประจำศูนย์นวัตกรรมกรรมการบริหารและผู้นำทางการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ ดร.สุรัตน์ ไชยชมภู อาจารย์ประจำศูนย์นวัตกรรมกรรมการบริหารและผู้นำทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ และนายบุญส่ง จิตรมณีโรจน์ อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนหัวแก้ววิทยาลัยที่กรุณาให้คำแนะนำ ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอขอบพระคุณคณะครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 10 ที่ได้กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และร่วมมือในการตอบแบบสอบถามด้วยดี

ขอขอบพระคุณบิดา มารดา บุคคลในครอบครัวที่ให้ความรัก ให้กำลังใจ รวมทั้งให้การสนับสนุน ตลอดจนผู้มีพระคุณที่มีส่วนร่วมในการสนับสนุน จนทำให้การศึกษาวิจัยครั้งนี้สำเร็จด้วยดี

คุณค่าของงานวิจัยฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องตอบแทนพระคุณบิดา มารดา ครู-อาจารย์ทุกท่านและผู้มีพระคุณทุกท่านที่ได้อบรม สั่งสอน ชี้แนะแนวทางให้เกิดความรู้ ความคิด สนับสนุน ให้ความช่วยเหลือ และปรารถนาดีต่อผู้วิจัยมาโดยตลอด

บุศรา เต็มลักษณะมี

56990037: สาขาวิชา: การบริหารการศึกษา; กศ.ม. (การศึกษามหาบัณฑิต)

คำสำคัญ: ปัจจัย/ ความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษ/ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 10

บุศรา เต็มลักษณะมี: ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 10 (RELATED FACTOR TO ENGLISH LEARNING ACHIEVEMENT OF
LOWER SECONDARY STUDENT IN PHACHUAPKHIRIKHUN PROVINCE UNDER
THE SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 10) คณะกรรมการควบคุม
วิทยานิพนธ์; ภารดี อนันต์นารี, กศ.ต., เจริญวิษณุ สมพงษ์ธรรม, ค.ต. 163 หน้า. ปี พ.ศ. 2558.

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับปัจจัยด้านผู้เรียน ด้านครูผู้สอน และ
ด้านครอบครัวต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนต้น และสร้างสมการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 กลุ่มตัวอย่าง
เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10
จำนวน 350 คน โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างจากสูตรการหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างแบบทราบจำนวน
ประชากร โดยกำหนดความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 ของ Yamane (1967) และสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified
random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ
การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย
ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (Simple correlation) การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ
(Multiple regression analysis) และการวิเคราะห์สมการถดถอยแบบเป็นขั้นตอน (Stepwise
multiple regression analysis)

ผลการวิจัย พบว่า

1. ปัจจัยด้านผู้เรียน ด้านครูผู้สอนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านครอบครัว โดยรวมและ
รายด้านอยู่ในระดับปานกลาง
2. ปัจจัยด้านผู้เรียนด้านครูผู้สอน และด้านครอบครัวของ โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 มีความสัมพันธ์
ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัด

ประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และด้านครอบครัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ปัจจัยด้านผู้เรียน ด้านครูผู้สอนและด้านครอบครัวส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_2) พฤติกรรมการสอนของครู (X_5) การควบคุมชั้นเรียน (X_6) บุคลิกภาพของครู (X_7) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน (X_8) และรายได้ของผู้ปกครอง (X_{11}) สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (Y) จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 มีค่าอำนาจพยากรณ์คิดเป็นร้อยละ 18.2 โดยสามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ ดังนี้

$$\hat{Y} = 1.55 + 0.356 X_2 - 0.106 X_5 - 0.048 X_6 - 0.002 X_7 + 0.113 X_8 + 0.052 X_{11},$$

หรือในรูปสมการคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$$\hat{Z} = 0.398Z X_2 + 0.120 X_5 + 0.063 X_6 + 0.003 X_7 + 0.154 X_8 + 0.111 X_{11},$$

56990037: MAJOR: EDUCATIONAL ADMINISTRATION; M.Ed. (EDUCATIONAL ADMINISTRATION)

KEYWORDS: RELATED/ FACTORS/ ENGLISH LEARNING ACHIEVEMENT/
THE SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 10

BUDSARA TEMLUCKSAMEE: RELATED FACTOR TO ENGLISH LEARNING ACHIEVEMENT OF LOWER SECONDARY STUDENT IN PHACHUAPKHIRIKHUN PROVINCE UNDER THE SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 10. ADVISORY COMMITTEE: PARADEE ANANNAWEE, Ed.D., CHAROENWIT SOMPONGTAM, Ph.D. 163 P. 2015.

This research aimed to study the factors of learners, the factors of teachers and the factors of family affecting on achievement of students of English learning subject. Factors are affecting to achievement of English lower secondary school students. Predict equations to predict academic achievement of students in English were set for Secondary Education in PrachuapKhiri Khan Province under the Secondary Educational Service area Office 10. The samples used in the study consisted of Grade 2 students of 350 people by means of stratified random sampling. The instruments used for the data collecting were checklist questionnaires and a five leveled rating scale questionnaire. In the collection data was the five level data analysis computer program. The statistics utilized in analyzing the data were mean, standard deviation, multiple correlation multiple regression analysis and Stepwise Multiple Regression analysis.

The findings of the research indicate as follows:

1. Factors of learners, factors of teachers of lower secondary education in PrachuapKhiri Khan Province under the secondary educational service are office 10, overall and individual were rated at a high level. And factors of family overall and individual were rated at a moderate level.
2. Factors of learners, factors of teachers and factors of family of lower secondary education in PrachuapKhiri Khan Province under the secondary educational service are office 10, overall and the results in a very high level of academic achievement of students in English subject. It has a statistically significant level. 05 and factors of family has a statistically significant level. 01

3. Factors of learners, factors of teachers and factors of family are affecting to achievement of students in English and Secondary Education in PrachuapKhiri Khan Province under the secondary educational service are office 10. It has a statistically significant level. 05

4. Motivation (X_2), teachers' behaviour (X_3), controlling class (X_6), teachers' personality (X_7), interaction between teacher and student (X_8), and the income of the parents (X_{11}) could predict academic achievement of students in English and secondary education PrachuapKhiri Khan Province under the secondary educational (Y) service is office 10 is the predicted power equal to 18.2 percent that could be written in the form of follows equation is:

$$\hat{Y} = 1.55 + 0.356 X_2 - 0.106 X_3 - 0.048 X_6 - 0.002 X_7 + 0.113 X_8 + 0.052 X_{11}$$

Or in the standard equation below.

$$\hat{Z} = 0.398Z X_2 + 0.120 X_3 + 0.063 X_6 + 0.003 X_7 + 0.154 X_8 + 0.111 X_{11}$$

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	จ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
คำถามของการวิจัย.....	4
สมมติฐานการวิจัย.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	7
ข้อจำกัดของการวิจัย.....	8
ขอบเขตของการวิจัย.....	8
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
สภาพทั่วไปของสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์.....	12
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	17
หลักการแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	22
ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ.....	25
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	66
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	73
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	73
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	74
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	75

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	76
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	78
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	78
สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	80
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	81
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	81
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	82
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	83
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	107
สรุปผลการวิจัย.....	108
อภิปรายผล.....	112
ข้อเสนอแนะ.....	123
บรรณานุกรม.....	126
ภาคผนวก.....	139
ภาคผนวก ก.....	140
ภาคผนวก ข.....	144
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	163

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า	
1	เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2556 ระดับประเทศและระดับศูนย์สอบ.....	15
2	จำนวนโรงเรียนแยกจังหวัด นักเรียน และครู.....	16
3	จำนวนโรงเรียนแยกตามขนาดโรงเรียน.....	16
4	จำนวนนักเรียนในสังกัดแยกจังหวัดและระดับชั้น.....	16
5	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำแนกตาม โรงเรียน.....	74
6	สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของผู้ปกครอง.....	83
7	คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 โดยรวม.....	84
8	คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับของปัจจัยด้านตัวผู้เรียน ด้านครูผู้สอน และด้านครอบครัวของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 โดยรวมทุกด้าน.....	85
9	คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับของปัจจัยด้านตัวผู้เรียน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10.....	86
10	คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับของปัจจัยด้านผู้เรียน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 นิสัยการเรียน.....	86
11	คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับของปัจจัยด้านตัวผู้เรียน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.....	88
12	คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับของปัจจัยด้านผู้เรียน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 การเรียนพิเศษ.....	90

สารบัญญัตราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
13	คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับของปัจจัยด้านตัวผู้เรียน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ..... 91
14	คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับของปัจจัยด้านครูผู้สอน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10..... 92
15	คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับของปัจจัยด้านครูผู้สอน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 พฤติกรรมการสอนของครู..... 93
16	คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับของปัจจัยด้านครูผู้สอน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 การควบคุมชั้นเรียน..... 94
17	คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับของปัจจัยด้านครูผู้สอนของ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 บุคลิกภาพของครู..... 95
18	คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับของปัจจัยด้านครูผู้สอน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน..... 95
19	คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับของปัจจัยด้านครอบครัว จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10..... 96
20	คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับของปัจจัยด้านครอบครัว จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง..... 97
21	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างปัจจัยด้านตัวผู้เรียนกับผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10..... 98

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
22	99
สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างปัจจัยด้านครูผู้สอนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10.....	
23	100
สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างปัจจัยด้านครอบครัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10.....	
24	101
ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10.....	
25	102
ค่า <i>Tolerance</i> และ <i>VIF</i> ของตัวแปรพยากรณ์.....	
26	103
อำนาจพยากรณ์ของตัวแปรพยากรณ์ และคัดเลือกตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุดจากปัจจัยทั้ง 11 ปัจจัยที่ใช้พยากรณ์ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10.....	
27	104
การวิเคราะห์ความแปรปรวนในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 จากปัจจัยต่าง ๆ.....	
28	105
ค่าสถิติของตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุดจาก 6 ปัจจัย ที่ใช้พยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10.....	
29	154
ค่าอำนาจจำแนกแบบสอบถามปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10.....	
30	156
ค่าอำนาจจำแนกแบบสอบถามปัจจัยด้านผู้เรียนที่ความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10.....	

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
31	157
ค่าอำนาจจำแนกแบบสอบถามปัจจัยด้านครูผู้สอนที่ความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10.....	
32	158
ค่าอำนาจจำแนกแบบสอบถามปัจจัยด้านครอบครัวที่ความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10.....	

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนซึ่งเป็นกำลังของชาติ ให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุล ทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทย และเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมีหลักการที่สำคัญ ดังนี้ เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชนที่ประชาชนทุกคน มีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาค และมีคุณภาพ เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้ เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และเป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2554)

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้ซาบซึ้ง และสามารถใช้ภาษาเข้าสู่สังคมและวัฒนธรรมได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมกับสังคม วัฒนธรรม ตามสถานการณ์ได้ในทุกทักษะของภาษา มีความจำเป็น โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ดีจะมีโอกาสในการจ้างงาน และได้รับการสนับสนุนส่งเสริมในงานในหน้าที่ให้ยิ่งขึ้นไปมากกว่าผู้ที่ไม่มีความรู้ทางภาษาเลย เนื่องจากภาษาอังกฤษมีการใช้กันทั่วโลกมากกว่าภาษาอื่น ๆ มีการเรียนการสอนกันทั่วโลกมากกว่าภาษาอื่น จึงคิดให้เป็นภาษาสากลที่ติดต่อสื่อสารได้ทั่วโลก การเรียนการสอนภาษาอังกฤษประการแรก น่าจะใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างกันอย่างเหมาะสมตามสถานการณ์ เช่นเดียวกับที่เราเรียนรู้ภาษาแรกจากพ่อแม่ พี่เลี้ยง เป็นการเรียนรู้แบบธรรมชาติไม่จำเป็นต้องท่องศัพท์ แพล หรือรู้หลักไวยากรณ์ ดังนั้นการเรียนการสอนในระดับเริ่มเรียนรู้ภาษานั้นคงต้องเน้นการมีส่วนร่วมทางภาษาให้มากที่สุด คือ ผู้เรียนต้องเรียนรู้จากการฟังและพูดอย่างเป็นธรรมชาติจนเกิดทักษะ เริ่มจาก

การพูดในชีวิตประจำวันในครอบครัวแล้วค่อยขยายออกไปสู่โลกภายนอกมากขึ้น เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ในการศึกษาขั้นสูงขึ้นไป (หัตถชัย สิทธีภิรัช, 2552)

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรม และวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิถีทัศน์ในการดำเนินชีวิต (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2556 ก)

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลและเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการสื่อสารกับประชาคมโลกได้อย่างไร้ขีดจำกัด ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและความรู้ในแขนงต่าง ๆ ดังนั้น การพัฒนาประเทศในทุกด้านให้มีความเจริญก้าวหน้าและทัดเทียมกับนานาประเทศในโลก จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องพัฒนาศักยภาพของประชากรของประเทศให้มีความรู้ความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ประเทศไทยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษมาโดยตลอด ดังจะเห็นได้จากการจัดการศึกษาของชาติกำหนดให้มีการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับต่าง ๆ มาเป็นเวลานานเพื่อให้ประชากรของชาติสามารถสื่อสารกับนานาชาติด้วยภาษาอังกฤษทั้งทางด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน (นงสมร พงษ์พานิช, 2554)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจากหลักสูตรแกนกลาง พุทธศักราช 2551 มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศสามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นรวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วย 4 สาระสำคัญ ดังนี้ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้

อย่างเหมาะสม สารที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นการใช้ภาษาต่างประเทศ ในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และ เปิดโลกทัศน์ของตน สารที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศ ในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐาน ในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2554)

โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 จำนวน 60 โรงเรียน กระจายอยู่ในท้องที่ 4 จังหวัด ดังนี้ จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 22 โรงเรียน จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 18 โรงเรียน จังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 9 โรงเรียน จังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 11 โรงเรียน จากการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในแต่ละปีการศึกษา พบว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) อยู่ในระดับต่ำ ต้องปรับปรุง ทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10, 2556)

จากสภาพและปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยได้ตระหนักในความสำคัญของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรม และมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น อีกทั้งผลที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอน และผู้บริหารในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา จึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 เพื่อนำผลการวิจัยไปวางแผนในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ รายวิชาภาษาอังกฤษให้สูงขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านผู้เรียน ด้านครูผู้สอน และด้านครอบครัวและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านผู้เรียน ด้านครูผู้สอน และด้านครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10

3. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านผู้เรียน ด้านครูผู้สอน และด้านครอบครัว ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

4. เพื่อสร้างสมการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10

คำถามของการวิจัย

1. ปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านครอบครัว และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 อยู่ในระดับใด

2. ปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอน และปัจจัยด้านครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 มีอะไรบ้าง

3. ปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอน และปัจจัยด้านครอบครัวที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10

4. ปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอน และปัจจัยด้านครอบครัว สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ได้หรือไม่

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอน และปัจจัยด้านครอบครัวมีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10

2. ปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอน และปัจจัยด้านครอบครัวส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางการเรียนภาษาอังกฤษนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ได้

3. ปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอน และปัจจัยด้านครอบครัวสามารถสร้างพยากรณ์ทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10

กรอบความคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 โดยอาศัยหลักการและแนวความคิดของนักการศึกษา ดังนี้

ปัจจัยด้านผู้เรียนศึกษาตามแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ของ Gardner and MacIntyre (1993, pp. 1-11) ได้ศึกษางานวิจัยไว้จำนวนมากและได้สรุปเกี่ยวกับตัวแปรความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการเรียนภาษาที่สองไว้ว่า ประกอบด้วย เชาว์ปัญญา ความถนัดทางภาษา กลวิธีการเรียน เจตคติทางภาษา แรงจูงใจ และความวิตกกังวลทางภาษา ศึกษาแนวคิดของอภิชาติ แก้วประดิษฐ์ (2543, หน้า 16) กล่าวว่า นิสัยในการเรียนของผู้เรียนจะมีผลอย่างมากต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หากผู้เรียนมีนิสัยในการเรียนที่ดีก็จะทำให้ประสบความสำเร็จในการเรียนได้เป็นอย่างดี และศึกษาแนวคิดของ McClelland (1980, p. 201) ได้ชี้ให้เห็นว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement motive) คือ ความปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี โดยพยายามแข่งขันกับเกณฑ์มาตรฐานอันดีเลิศจะมีความรู้สึกเป็นทุกข์กังวล ไม่สบายใจเมื่อประสบความสำเร็จล้มเหลวหรืออุปสรรค และจากการศึกษางานวิจัยของพัฒนาพงษ์ สีกา (2548) พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ การเรียนพิเศษ

ปัจจัยด้านครูผู้สอน ศึกษาตามผลการวิจัยของเรือนขวัญ ศรีวรสาร (2550) พบว่า อิทธิพลของครูผู้สอนภาษาอังกฤษต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี แบ่งเป็น 4 ด้าน คือ 1) ด้านพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครู พบว่า ครูผู้สอนที่ใช้เกมเสริมในระหว่างการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนได้มากขึ้น และจำได้ดีกว่าและการที่ครูผู้สอนให้ความเป็นกันเองทำให้นักเรียนกล้าถามในสิ่งที่ไม่เข้าใจ 2) ด้านการควบคุมชั้นเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า ครูผู้สอนให้ความเป็นกันเองกับนักเรียนไม่เข้มงวดในระหว่างการเรียนการสอน ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จเพราะกล้าที่จะแสดงออกทำให้นักเรียนมีความเข้าใจมากยิ่งขึ้นเรียนรู้ได้ดีขึ้น 3) ด้านบุคลิกภาพของครูภาษาอังกฤษ พบว่า ครูผู้สอนแต่งตัวดี เหมาะสมกับวัยและกาลเทศะ และสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ดีวางตัวดี จะทำให้นักเรียนอยากที่จะเลียนแบบการพูดภาษาอังกฤษตามครูและเกิดความน่าเชื่อถือ 4) ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูภาษาอังกฤษกับนักเรียน พบว่า นักเรียนมีความเห็นแตกต่างกันเป็น 2 กลุ่ม กล่าวคือ กลุ่มหนึ่งต้องการครูผู้สอนที่เอาใจใส่ตัวนักเรียนในระดับปานกลางในระหว่างการเรียนการสอน ในขณะที่อีกกลุ่มหนึ่งต้องการครูผู้สอนที่เอาใจใส่ตัวนักเรียนเป็นพิเศษ การดูแลอย่างใกล้ชิด ให้คำแนะนำอยู่ตลอดเวลา ช่วยสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ปัจจัยด้านครอบครัว ศึกษาตามแนวคิดของผลการสำรวจของ Ashworth (1963, p. 3224-A) พบว่า การส่งเสริมจากผู้ปกครองมีส่วนเกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเช่นกัน ศึกษาแนวคิดของ Krashen (1992, p. 33) กล่าวว่า รายได้หรือฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคมของบิดามารดา หรือผู้ปกครองเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพราะว่าการศึกษาไม่ว่าจะเป็นวิชาใดระดับใดก็ตาม จำเป็นต้องได้รับความสนับสนุนจากครอบครัวและจากการศึกษา งานวิจัยของสามารถ ถาวร (2543, หน้า 27) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางอาชีพของผู้ปกครองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกรรม เช่น ทำนา ทำสวน ทำไร่ ตลอดจนฟาร์มต่าง ๆ จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เพราะอาชีพเหล่านี้ต้องอาศัยแรงงานของเด็กด้วย

จากแนวคิด ทฤษฎีดังกล่าวผู้วิจัยจึงนำมาเป็นกรอบความคิดในการวิจัยครั้งนี้ว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สรุปได้ 3 ปัจจัย คือ

1. ปัจจัยด้านผู้เรียน ได้แก่ นิสัยการเรียนรู้ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การเรียนพิเศษ เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ
2. ปัจจัยด้านครูผู้สอน ได้แก่ พฤติกรรมการสอนของครู การควบคุมชั้นเรียน บุคลิกภาพของครู ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน
3. ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง จากแนวคิดที่ได้นำเสนอข้างต้น ผู้วิจัยจึงกำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหาร และครู นำไปวางแผนที่เอื้อต่อการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ได้ถูกต้องและเหมาะสม

2. ผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบว่าปัจจัยใดบ้างที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งเป็นประโยชน์ในการแนะแนวศึกษาต่อ

3. เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัย เพื่อหาสาเหตุอื่น ๆ ที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ข้อจำกัดของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการเก็บข้อมูลจาก GPA ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยเก็บข้อมูล 4 เทอม เพื่อใช้ประโยชน์ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตของเนื้อหา

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยต้องการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้นำมาจากการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ครอบคลุมปัจจัย 3 ด้าน คือ

1.1 ปัจจัยด้านผู้เรียน ได้แก่ นิัยการเรียนรู้ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การเรียนพิเศษ เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ

1.2 ปัจจัยด้านครูผู้สอน ได้แก่ พฤติกรรมการสอนของครู การควบคุมชั้นเรียน บุคลิกภาพของครู ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน

1.3 ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ปีการศึกษา 2556 จำนวน 2,788 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ปีการศึกษา 2556 โดยใช้การคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างและได้ใช้สูตรการหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง แบบทราบจำนวนประชากรโดยกำหนดความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 ของ Yamane (1967) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 350 คน ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่าง ในการตอบแบบสอบถามโดยใช้วิธีการแจกแบบสอบถามแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling)

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

3.1.1 ปัจจัยด้านผู้เรียน

3.1.1.1 นิสัยการเรียนรู้

3.1.1.2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

3.1.1.3 การเรียนพิเศษ

3.1.1.4 เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ

3.1.2 ปัจจัยด้านครูผู้สอน

3.1.2.1 พฤติกรรมการสอนของครู

3.1.2.2 การควบคุมชั้นเรียน

3.1.2.3 คุณลักษณะของครู

3.1.2.4 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน

3.1.3 ปัจจัยด้านครอบครัว

3.1.3.1 อาชีพของผู้ปกครอง

3.1.3.2 รายได้ของผู้ปกครอง

3.1.3.3 การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ในการเรียนรายวิชากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ได้แก่ ภาษาอังกฤษ โดยวัดได้จาก GPA ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยเก็บข้อมูล 4 เทอม

2. ปัจจัยด้านผู้เรียน หมายถึง สิ่งที่แสดงให้เห็นความแตกต่างของนักเรียนซึ่งประกอบด้วย ตัวแปร 4 ด้าน คือ

2.1 นิสัยการเรียนรู้ หมายถึง พฤติกรรมทางด้านการเรียนที่ปฏิบัติอยู่เป็นประจำทั้งในและนอกเวลาเรียน โดยพฤติกรรมนั้นส่วนหนึ่งมาจากวิธีการต่าง ๆ ที่นำมาใช้ประโยชน์ต่อการเรียน

2.2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาของบุคคลที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค

2.3 การเรียนพิเศษ หมายถึง การเรียนเพิ่มเติมในรายวิชาภาษาอังกฤษ หลังจากเลิกเรียนหรือเรียนในวันเสาร์-อาทิตย์ รวมทั้งช่วงปิดภาคเรียน

2.4 เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้สึกที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ เช่น การแสดงออกในรูปของความพึงพอใจ เห็นด้วยหรือสนับสนุน หรือไม่เห็นด้วย หรือไม่ชอบวิชาภาษาอังกฤษ

3. ปัจจัยด้านครูผู้สอน หมายถึง ลักษณะของครูผู้ทำการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ประกอบด้วย ตัวแปร 4 ด้าน คือ

3.1 พฤติกรรมการสอนของครู หมายถึง ความรู้ความสามารถของครูในการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ และเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นไปตามเกณฑ์ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา จึงนับได้ว่า ครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญที่สุดในการดำเนินการเรียนการสอน

3.2 การควบคุมชั้นเรียน หมายถึง เทคนิคหรือวิธีที่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษใช้ปกครองชั้นเรียนที่สร้างบรรยากาศความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ

3.3 บุคลิกภาพของครู หมายถึง คุณภาพ คุณสมบัติเฉพาะคนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ เช่น การแต่งกาย การยืน การเดิน ท่าทาง น้ำเสียง การใช้คำพูด การแสดงออกทางสีหน้า แววตา ฯลฯ เหมาะสมกับการเป็นครูและจะช่วยส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ได้ดี

3.4 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนภาษาอังกฤษกับนักเรียนที่ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามครูให้ความเป็นกันเองกับนักเรียนให้นักเรียนมีอิสระ และมีความสบายใจในการทำกิจกรรมบรรยากาศภายในห้องเรียนก็ไม่ตึงเครียดเป็นบรรยากาศที่รื่นรมย์ นำเรียนนำเสนอ ซึ่งจะส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ดี

4. ปัจจัยด้านครอบครัว หมายถึง สภาพแวดล้อมทางด้านเศรษฐกิจและสังคมที่มีอิทธิพลต่อนักเรียน ประกอบด้วย ตัวแปร 4 ตัว คือ

4.1 อาชีพของผู้ปกครอง หมายถึง ตำแหน่งหน้าที่การงานของผู้ปกครอง ซึ่งเป็นแหล่งที่มาของรายได้ ประกอบด้วย ค่าขาย รับจ้าง นักธุรกิจ รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ และอื่น ๆ

4.2 รายได้ของผู้ปกครอง หมายถึง เงินหรือค่าตอบแทนที่สมาชิกในครอบครัวได้รับในแต่ละเดือน ซึ่งเป็นรายได้ประจำต่อเดือน ประกอบด้วย ต่ำกว่า 3,000 บาท 3,000-6,000 บาท 6,001-9,000 บาท 9,001-12,000 บาท และ 12,001 บาท ขึ้นไป

4.3 การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง หมายถึง กิจกรรมที่ผู้ปกครองกระทำ สนับสนุนทางการศึกษา ซึ่งมีส่วนทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้

5. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2556 ในโรงเรียน มัธยมศึกษา ทั้ง 18 โรงเรียน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10

6. โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา 18 โรงเรียน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ในการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตามประเด็นดังต่อไปนี้

1. สภาพทั่วไปของสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
3. หลักการแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
4. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สภาพทั่วไปของสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 เป็นองค์กรทางการศึกษาที่จัดตั้งขึ้นตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา พ.ศ. 2553 วันที่ 13 กันยายน พ.ศ. 2553 จำนวน 42 เขต ทำหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน กำกับติดตามการบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดสมุทรสงคราม และจังหวัดสมุทรสาคร ให้สามารถจัดการในระดับมัธยมศึกษาเพื่อบริการประชาชนทั้ง 4 จังหวัดเป็นไปด้วยดี มีประสิทธิภาพ ตรงตามเป้าหมาย จุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ แผนการศึกษาชาติอันมุ่งให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนและการอยู่ดีมีสุขในระบบวิถีชีวิตที่ดีงาม ของประเทศและตรงตามความต้องการของประชาชนทั้ง 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดสมุทรสงคราม และจังหวัดสมุทรสาคร

วิสัยทัศน์

สพม. 10 เป็นองค์กรคุณภาพ ทันสมัย เครือข่ายเข้มแข็ง ยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในสังกัดขับเคลื่อนสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา มุ่งสู่อาเซียนและสากล ร่วมพัฒนาอาชีพท้องถิ่นตามวิถีไทย บนฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

พันธกิจ

1. พัฒนาบุคลากรใน สพม. 10 ให้มีคุณภาพและปฏิบัติงานเต็มศักยภาพ
2. ส่งเสริมสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา
3. ส่งเสริมให้สถานศึกษาระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้
4. พัฒนาและส่งเสริมการศึกษา ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารให้ทันสมัย
5. ส่งเสริมทุกเครือข่ายในสังกัดให้มีคุณภาพเข้มแข็ง
6. ส่งเสริมให้สถานศึกษาพัฒนาคุณภาพสู่อาเซียนและสากล
7. ส่งเสริมสถานศึกษาให้จัดการศึกษาด้านงานอาชีพในห้องถื่น
8. ส่งเสริมนักเรียน ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา ให้ดำรงชีวิตตามวิถีไทย
บนฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
9. ส่งเสริมสถานศึกษาให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยของนักเรียนในสังกัด
เป็นอันดับ 1 ใน 10

ภารกิจ/ อำนาจหน้าที่

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌมศึกษา เขต 10 เป็นหน่วยงานที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ โดยมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

1. จัดทำนโยบาย แผนพัฒนา และมาตรฐานการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษาให้สอดคล้องกับ นโยบายมาตรฐานการศึกษา แผนการศึกษา แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน และความต้องการของท้องถิ่น
2. วิเคราะห์การจัดตั้งงบประมาณเงินอุดหนุนทั่วไปของสถานศึกษา และหน่วยงานในเขตพื้นที่การศึกษา และแจ้งการจัดสรรงบประมาณที่ได้รับให้หน่วยงานข้างต้นทราบ รวมทั้งกำกับตรวจสอบ ติดตามการใช้จ่ายงบประมาณของหน่วยงานดังกล่าว
3. ประสาน ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาหลักสูตรร่วมกับสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา
4. กำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผลสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและในเขตพื้นที่การศึกษา
5. ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และรวบรวมข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษา

6. ประสานการระดมทรัพยากรด้านต่างๆ รวมทั้งทรัพยากรบุคคล เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการจัดและพัฒนาการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

7. จัดระบบประกันคุณภาพการศึกษา และประเมินผลสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

8. ประสาน ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษาของสถานศึกษาเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งบุคคล องค์กรชุมชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษารูปแบบที่หลากหลายในเขตพื้นที่การศึกษา

9. ดำเนินการและประสาน ส่งเสริม สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

10. ประสาน ส่งเสริม การดำเนินการของคณะอนุกรรมการ และคณะทำงานด้านการศึกษา

11. ประสานการปฏิบัติราชการทั่วไปกับองค์กรหรือหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะสำนักงานผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ในเขตพื้นที่การศึกษา

12. ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการภายในเขตพื้นที่การศึกษาที่มีได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานใดโดยเฉพาะ หรือปฏิบัติงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชชมศึกษา เขต 10 มีสถานศึกษาในสังกัด จำนวน

60 โรงเรียน กระจายอยู่ในท้องที่ 4 จังหวัด ดังนี้

1. จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 22 โรงเรียน

2. จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 18 โรงเรียน

3. จังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 9 โรงเรียน

4. จังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 11 โรงเรียน

ข้อมูลพื้นฐานด้านการศึกษา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชชมศึกษา เขต 10 มีหน้าที่บริหารและจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มีแนวคิดและหลักการการบริหารงาน โดยมุ่งส่งเสริมให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชชมศึกษา เขต 10 และสถานศึกษาในสังกัดเป็นองค์กรที่มีความเข้มแข็งในการบริหารและจัดการศึกษา เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชชมศึกษา เขต 10, 2556)

สภาพปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

จากการรายงานผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-net) ของ โรงเรียนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชชมศึกษา เขต 10 ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ปัญหาการจัดการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศอยู่ในระดับต่ำ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2556 ระดับประเทศและระดับศูนย์สอบ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10, 2556)

กลุ่มสาระการเรียนรู้	คะแนน เต็ม	คะแนนเฉลี่ยร้อยละ		เพิ่ม/ลด
		ระดับประเทศ	ระดับศูนย์สอบ	
ภาษาไทย	100	48.11	49.18	1.07
สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	100	42.73	42.68	-0.05
ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)	100	30.49	29.08	-1.41
คณิตศาสตร์	100	32.08	31.58	-0.5
วิทยาศาสตร์	100	32.19	31.95	-0.24
สุขศึกษาและพลศึกษา	100	50.87	51.27	0.4
ศิลปะ	100	43.50	44.23	0.73
การทำงานอาชีพและเทคโนโลยี	100	47.29	48.76	1.47

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาพรวม ระดับศูนย์สอบสูงกว่าระดับประเทศ ได้แก่ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี มีคะแนน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าระดับประเทศ มากสุดร้อยละ 1.47 รองลงมา ได้แก่ กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 1.07 ส่วนกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนต่ำกว่าระดับประเทศ ได้แก่ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ และกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคม ศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม โดยกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) มีคะแนน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับประเทศ มากที่สุด ร้อยละ 1.41

ข้อมูลด้านปริมาณ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 มีจำนวนโรงเรียน 60 โรงเรียน โดยจำแนกตามจังหวัด ขนาดโรงเรียน นักเรียน ดังตารางที่ 2-4

ตารางที่ 2 จำนวนโรงเรียนแยกจังหวัด นักเรียน และครู (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10, 2556)

ที่	จังหวัด	อำเภอ	โรงเรียน	ครู	นักเรียน	ห้องเรียน
1.	เพชรบุรี	8	22	984	21,250	619
2.	ประจวบคีรีขันธ์	8	18	655	14,840	445
3.	สมุทรสงคราม	3	9	342	7,974	213
4.	สมุทรสาคร	3	11	550	13,702	354
รวม		22	60	2,531	57,766	1,631

ตารางที่ 3 จำนวนโรงเรียนแยกตามขนาดโรงเรียน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10, 2556)

จังหวัด	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่	ขนาดใหญ่พิเศษ
เพชรบุรี	8	8	3	3
ประจวบคีรีขันธ์	7	7	3	1
สมุทรสงคราม	5	1	2	1
สมุทรสาคร	3	4	2	2
รวมทุกจังหวัด	23	20	10	7

ตารางที่ 4 จำนวนนักเรียนในสังกัดแยกจังหวัดและระดับชั้น (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10, 2556)

ระดับชั้น	จังหวัด				รวม
	เพชรบุรี	ประจวบคีรีขันธ์	สมุทรสาคร	สมุทรสงคราม	
มัธยมศึกษาปีที่ 1	3,425	3,092	2,687	1,572	10,776
มัธยมศึกษาปีที่ 2	3,378	2,788	2,585	1,576	10,327
มัธยมศึกษาปีที่ 3	4,454	2,888	2,831	1,699	11,872
รวม ม.ต้น	11,257	8,768	8,103	4,847	32,975

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ระดับชั้น	จังหวัด				รวม
	เพชรบุรี	ประจวบคีรีขันธ์	สมุทรสาคร	สมุทรสงคราม	
มัธยมศึกษาปีที่ 4	2,936	2,300	2,115	1,077	8,428
มัธยมศึกษาปีที่ 5	2,848	1,938	1,839	1,103	7,728
มัธยมศึกษาปีที่ 6	4,018	1,834	1,645	947	8,444
รวม ม. ปลาย	9,802	6,072	5,599	3,127	24,600
ปวช. 1	37				37
ปวช. 2	66				66
ปวช. 3	88				88
รวม ปวช.	191				191
รวมทั้งสิ้น	21,250	14,840	13,702	7,974	57,766

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

จากการศึกษาวิจัยและติดตามผลการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ที่ผ่านมา ประกอบกับข้อมูลจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาคนในสังคมไทย และจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการในการพัฒนาเยาวชนสู่ศตวรรษที่ 21 จึงเกิดการทบทวนหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เพื่อนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มีความเหมาะสม ชัดเจนทั้งเป้าหมายของหลักสูตรในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และกระบวนการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติในระดับเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา โดยได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่ชัดเจน เพื่อใช้เป็นทิศทางในการจัดทำหลักสูตร การเรียนการสอนในแต่ละระดับ นอกจากนั้นได้กำหนดโครงสร้างเวลาเรียนขั้นต่ำของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ในแต่ละชั้นปีไว้ในหลักสูตรแกนกลาง และเปิดโอกาสให้สถานศึกษาเพิ่มเติมเวลาเรียนได้ตามความพร้อมและจุดเน้น อีกทั้งได้ปรับกระบวนการวัดและประเมินผลผู้เรียน เกณฑ์การจบการศึกษาแต่ละระดับ และเอกสารแสดงหลักฐานทางการศึกษาให้มีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ และมีความชัดเจนต่อการนำไปปฏิบัติ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 นี้ จัดทำขึ้นสำหรับท้องถิ่น และสถานศึกษาได้นำไปใช้เป็นกรอบและทิศทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา และจัด

การเรียนการสอนเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพด้านความรู้ และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง และแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาคือ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชนที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาค และมีคุณภาพ
3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

จุดหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาคือ การประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคมและอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ในสังคมโลกปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรม และวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรม และมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรี และความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้ และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศและใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต

ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่น ๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2556)

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วย 4 สาระสำคัญ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2555) ดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง พูด อ่าน เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิด รวบรวมและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษา และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

คุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1. ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว โฆษณา นิทาน และบทหรือกรองสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ระบุ/เขียนสิ่งที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ สัมพันธ์กับประ โยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน เลือก/ ระบุหัวข้อเรื่อง

ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

2. สนทนาและเขียน ได้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่าง ๆ ใกล้เคียง สถานการณ์ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม ใช้คำขอร้อง คำชี้แจง และคำอธิบาย ให้คำแนะนำอย่างเหมาะสม พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยายความรู้สึก และความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม

3. พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์/ เรื่อง/ ประเด็นต่าง ๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาร หัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/ ข่าว/ เหตุการณ์/ สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ

4. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วม/ จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

5. เปรียบเทียบ และอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ และการลำดับคำตาม โครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย เปรียบเทียบ และอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

6. ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

7. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/ สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

8. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม และสรุปความรู้/ ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อ และแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ ประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสารของ โรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น เป็นภาษาต่างประเทศ

9. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง พูด อ่าน เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพ และสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ

สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 2,100-2,250 คำ (คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น)

10. ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อน (Complex sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2555)

หลักการแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มีผู้ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้คล้ายคลึงกัน คือ เป็นความสามารถ คุณลักษณะ หรือการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และประสบการณ์ของผู้เรียนอันเกิดจากการเรียน การสอนที่เกิดจากการฝึกอบรม ซึ่งถึงผลลัพธ์ของการจัดการศึกษา ซึ่งนอกจากจะเป็นเรื่อง การพิจารณาความรู้ ความสามารถทางสติปัญญาของผู้เรียนแล้ว ยังแสดงถึงคุณค่าของหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ความรู้ความสามารถของครูผู้สอนและผู้บริหารอีกด้วย ทั้งใน สถานศึกษาและนอกสถานศึกษา ดังนั้น จึงถือว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคือผลผลิตที่สำคัญของ การเรียนการสอน การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นกิจกรรมหลักในกระบวนการเรียนการสอน ของครูเป็นการเรียนรู้ตามแผนที่กำหนดไว้ล่วงหน้า โดยวัดตามจุดมุ่งหมายของการสอนหรือวัดผล สำเร็จจากการศึกษาอบรมในโปรแกรมต่าง ๆ (พนม ลิมอารีย์, 2538; พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2530, หน้า 26; ไพศาล หวังพานิช, 2526, หน้า 59; มนตร์วี นันตะเสน, 2543, หน้า 26; มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมราชา, 2546; ศิริชัย กาญจนวาสิ, 2544; Good, 1973, p. 7; Edward, 1990, p. 52)

นักวิชาการอีกกลุ่มได้ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้แตกต่าง คือ ความรู้ ความเข้าใจความสามารถ และลักษณะทางด้านวิชาการ รวมทั้งสมรรถภาพทางสมองด้านต่าง ๆ เช่น ระดับสติปัญญา การคิด การแก้ปัญหาต่าง ๆ ของเด็ก ซึ่งแสดงให้เห็นด้วยคะแนนที่ได้จาก แสดงการประเมินผลทางการศึกษา เช่น แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือการรายงาน ทั้งเขียนและพูด การทำงานที่ได้รับมอบหมาย ตลอดจนการทำกรบ้านในแต่ละวิชา ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักเรียนจึงวัดได้จากผลสัมฤทธิ์รายวิชา ซึ่งอาจมีทั้งดีมาดี ปานกลาง หรือระดับต่ำ อีกทั้งได้จากเกรดเฉลี่ยของสถาบันการศึกษา ซึ่งต้องอาศัยกรรมวิธีที่ซับซ้อนและช่วงเวลาที่ยาวนาน (พวงแก้ว โคจธานนท์, 2530; อัจฉรา วงศ์โสธร, 2530; Mauritz & Nitmko, n.d. อ้างถึงใน สุรินทร์ สังข์อ่อง, 2533, หน้า 7-8)

สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ คุณลักษณะ รวมถึง ความรู้ ความสามารถของบุคคลอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน หรือมวลประสบการณ์ทั้งปวง ที่บุคคลได้รับจากการเรียนการสอน ทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ของ

สมรรถภาพทางสมอง ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถสมองของบุคคล เรียนแล้วรู้อะไรบ้าง และมีความสามารถด้านใดมากน้อยเท่าไร ตลอดจนผลที่เกิดขึ้นจากการเรียน การสอนการฝึกฝน หรือประสบการณ์ต่าง ๆ ทั้งที่โรงเรียน ที่บ้านและสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ รวมทั้ง ความรู้สึก ค่านิยม จริยธรรมต่าง ๆ ก็เป็นผลมาจากการฝึกฝนด้วย

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Harvighurst, Neugarten and Bemice (1969, p. 159) ได้ชี้ให้เห็นองค์ประกอบ 4 ประการ ซึ่งเป็นสิ่งตัดสินระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

1. ความสามารถที่ติดตัวมาแต่กำเนิด
2. ชีวิตและการอบรมในครอบครัว
3. ประสิทธิภาพของโรงเรียน
4. ความเข้าใจเกี่ยวกับตนเองหรือระดับความมุ่งหวังในอนาคต

Caroll and John (1971, p. 72) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระบบโรงเรียนของนักเรียน ประกอบด้วย องค์ประกอบ 2 ด้าน ดังนี้

1. องค์ประกอบภายใน มี 3 ประการ คือ
  - 1.1 ความถนัดทางการเรียน
  - 1.2 ความสามารถที่จะเข้าใจคำสั่งสอน ซึ่งเป็นส่วนผสมผสานกันระหว่างเขาวงกตปัญญาทั่วไปกับความเข้าใจภาษา
  - 1.3 การอุทิศเวลาให้กับการเรียนหรือนิสัยในการเรียน

2. องค์ประกอบภายนอก มี 2 ประเภท คือ

2.1 ความเหมาะสมของระยะเวลาที่โรงเรียนจัดการศึกษาให้ตามความสามารถของนักเรียนแต่ละคน

2.2 ประสิทธิภาพในการสอนของครู

Klausmeier and William (1975, pp. 28-29) ได้ให้ความสำคัญของคุณลักษณะของผู้เรียนว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดในการอธิบายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นอกเหนือจากองค์ประกอบอื่น ๆ คือ คุณลักษณะของครู พฤติกรรมระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน คุณลักษณะของกลุ่มผู้เรียน สภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวก นอกจากนั้นยังอธิบายเพิ่มเติมว่าองค์ประกอบด้านคุณลักษณะของผู้เรียนนั้น ประกอบด้วย องค์ประกอบย่อยอีก 6 ประการ ดังนี้

1. ความพร้อมทางสมองที่เกี่ยวกับความสามารถทางสติปัญญา และความสามารถด้านความรู้ ความคิด รวมทั้งพื้นฐานความรู้เดิม

2. ความพร้อมทางกายภาพที่เกี่ยวกับความสามารถทางด้านทักษะรวมทั้งสุขภาพ

3. คุณลักษณะทางจิตใจที่รวมความสนใจ เจตคติ ค่านิยม และบุคลิกลักษณะ
4. เพศ
5. อายุ
6. ภูมิหลังทางครอบครัว

จะเห็นได้ว่า องค์ประกอบเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เพื่อให้ผู้เรียนจะได้รู้ถึงโลกกว้างทางการศึกษา ความถนัด ความเหมาะสม และความสามารถของตนเอง เมื่อมีความพร้อมที่จะศึกษาและประกอบอาชีพตามความสามารถของตนเองอย่างแท้จริง

การวัดและการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กระทรวงศึกษาธิการ (2551, หน้า 13) ในการตัดสินเพื่อให้ระดับผลการเรียนรายวิชาคิดจากคะแนนเต็ม 100 คะแนน โดยใช้ตัวเลขแสดงระดับผลการเรียนเป็น 8 ระดับ ดังนี้

0	หมายถึง ผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ	ได้คะแนนต่ำกว่า 50 คะแนน
1	หมายถึง ผลการเรียนผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนด	ได้คะแนน 50-54 คะแนน
1.5	หมายถึง ผลการเรียนพอใช้	ได้คะแนน 55-59 คะแนน
2	หมายถึง ผลการเรียนน่าพอใจ	ได้คะแนน 60-64 คะแนน
2.5	หมายถึง ผลการเรียนค่อนข้างดี	ได้คะแนน 65-69 คะแนน
3	หมายถึง ผลการเรียนดี	ได้คะแนน 70-74 คะแนน
3.5	หมายถึง ผลการเรียนดีมาก	ได้คะแนน 75-79 คะแนน
4	หมายถึง ผลการเรียนดีเยี่ยม	ได้คะแนนตั้งแต่ 80 คะแนน ขึ้นไป

ผลการเรียน

มส หมายถึง นักเรียนยังไม่ได้รับการประเมินผล เนื่องจากมีเวลาไม่ถึง 80% ของเวลาเรียนทั้งหมด

ร หมายถึง นักเรียนยังไม่ได้รับการประเมินผล เนื่องจากไม่ส่งงานที่ได้รับมอบหมาย หรือ ไม่ได้เข้าสอบ

ผ หมายถึง นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมีเวลาครบ 80% ผ่านการประเมินตามจุดประสงค์ที่สำคัญของกิจกรรม

มผ หมายถึง นักเรียนไม่ได้รับการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมไม่ครบ 80% ไม่ผ่านจุดประสงค์ที่สำคัญของกิจกรรม

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ในสังคมโลกปัจจุบันคงไม่อาจปฏิเสธได้ว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลของโลกที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย และเข้ามามีบทบาทสำคัญในวิถีชีวิตของผู้คนจำนวนมากไม่น้อย จากอิทธิพลของความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีและการสื่อสาร ส่งผลให้ภาษาอังกฤษยิ่งทวีความสำคัญมากยิ่งขึ้น เพราะถือเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษาค้นคว้าแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย รวมถึงการประกอบอาชีพ

หลักสูตรการศึกษาระดับขั้นการศึกษาพื้นฐาน ไม่ได้มองข้ามความสำคัญและความจำเป็นของภาษาอังกฤษ มีการกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งนักเรียนทุกคนต้องได้เรียนรู้และมีการวัด และการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นเรื่องที่ย่างยากซับซ้อนและเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบอื่น ๆ อีกมากมาย โดยแต่ละองค์ประกอบอาจมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากน้อยแตกต่างกัน ได้มีผู้ที่ศึกษาไว้หลายท่าน ดังนี้

Bloom (1976, pp. 30-34) กล่าวว่า พื้นความรู้เดิม คือ “ความสามารถทางปัญญาที่จำเป็นต้องมีมาก่อน” ซึ่งเป็นตัวแปรสำคัญทางด้านคุณลักษณะของผู้เรียน โดยบลูมมีความเชื่อว่า จะไม่สามารถเรียนรู้เนื้อหาใหม่ (Learning task) ได้ถึงเกณฑ์ที่กำหนด ถ้าหากผู้เรียนขาดความรู้เดิมที่จำเป็นต้องมีมาก่อน แต่ถ้าผู้เรียนทุกคนมีความรู้เดิมที่จำเป็นอยู่ก่อน เป็นไปได้ที่ผู้เรียนจะสามารถเรียนรู้เนื้อหาใหม่ได้ และหากว่าผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานเดิมแตกต่างกัน ก็จะมีผลความแปรปรวนมากในระดับของผลสัมฤทธิ์

Good (1973, p. 375) ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นความปรารถนา และความพยายามอย่างสูงของนักเรียนที่จะศึกษาให้บรรลุสัมฤทธิ์ผลตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ทั่วไปของสถานศึกษา ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ และสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Ashworth (1963, p. 3224-A) พบว่า การส่งเสริมจากผู้ปกครองมีส่วนเกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเช่นกัน

Krashen (1992, p. 33) กล่าวว่า รายได้หรือฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของบิดามารดา หรือผู้ปกครองเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพราะว่าการศึกษาไม่ว่าจะเป็นวิชาใดระดับใดก็ตามจำเป็นต้องได้รับความสนับสนุนจากครอบครัว

Gardner and Macintyre (1993, pp. 1-11) ได้กล่าวถึงตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศไว้ว่า 1) องค์ประกอบที่มีอยู่เดิม ได้แก่ องค์ประกอบเชิงชีววิทยา และองค์ประกอบเชิงทดลอง 2) ความแตกต่างระหว่างบุคคล ได้แก่ เซาว์ปัญญา

ความถนัดทางภาษา กลวิธีการเรียนภาษา เจตคติต่อภาษา แรงจูงใจ ความวิตกกังวลทางภาษา และ 3) บริบทในการเรียนภาษา ได้แก่ การเรียนภาษาอย่างเป็นทางการและการเรียนภาษาอย่างไม่เป็นทางการ

Carroll (1963) ได้แบ่งองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเรียนภาษาต่างประเทศ ออกเป็น 2 ประการ คือ

1. องค์ประกอบเกี่ยวกับผู้เรียน ได้แก่ ความถนัดทางภาษา สติปัญญาของผู้เรียน และการจูงใจของผู้เรียน
2. องค์ประกอบเกี่ยวกับ มี 2 ประการ ได้แก่ โอกาสของผู้เรียนจะมีมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับหลักสูตรและเวลาที่ให้ผู้เรียนได้เรียน และโอกาสที่จะนำสิ่งที่ได้เรียนไปใช้ประโยชน์ หลังจากที่ได้เรียนได้เรียนไปแล้ว

Finocchiaro and Bonamo (1973, pp. 20-30) ได้นำเสนอว่า องค์ประกอบที่ส่งผลต่อการเรียนการสอนภาษาคำต่างประเทศ ได้แก่ องค์ประกอบเกี่ยวกับผู้เรียน ซึ่งประกอบด้วย ความถนัดภาษาเดิม (Native language) ความจำเป็น ความใฝ่สูง การจูงใจ สถานภาพทางเศรษฐกิจ และสังคม ประสบการณ์กับภาษาที่มีอยู่เดิม องค์ประกอบเกี่ยวกับ โรงเรียนและชุมชนที่ผู้เรียนอาศัยอยู่ เช่น จำนวนปีที่สอนภาษาคำต่างประเทศในแต่ละหลักสูตร สิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนภาษา ได้แก่ ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการทางภาษา โทรทัศน์ โสตทัศนอุปกรณ์ สื่อการสอน

ภาษาต่างประเทศ การทดสอบต่าง ๆ การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การทดสอบวัดความสามารถทางภาษา

อินทรี ศรีประสิทธิ์ (2552) ได้นำเสนอทฤษฎีใหม่ในการสอนภาษาอังกฤษสำหรับคนไทยว่า การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้เกิดความชำนาญและคล่องแคล่วที่รวมทุกทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียนเข้าด้วยกัน ในการสอนภาษาอังกฤษด้วยกรอบของทฤษฎีใหม่นี้ วิธีที่สอนอ่านที่ได้ผลที่สุดจะต้องประกอบด้วย การปูพื้นฐาน 3 อย่าง คือ

1. การเทรนหูให้รู้จักหน่วยเสียงทุกเสียงของภาษาอังกฤษ (Phonemic awareness) อย่างถูกต้อง เพื่อเตรียมพร้อมการเรียน โฟนิคส์ต่อไป
2. การฝึกโฟนิคส์ (Phonics) ด้วยโปรแกรมฝึกที่มีประสิทธิภาพ ที่สร้างเส้นใยสมองให้เกิดการพัฒนาทักษะในการถอดรหัส ตัวอักษรเป็นเสียง (Decoding) อย่างอัตโนมัติ และอย่างถาวร
3. การใช้วิธีการของการสอนอ่านเป็นคำ (Whole word method) หรือ Whole language โดยหลังจากที่ได้เรียนรู้เคล็ดลับในการถอดรหัสดังในข้อ 1 และ 2 และฝึกจนชำนาญแล้ว ควรนำความรู้มาใช้ในการฝึกภาคปฏิบัติจริง เช่น ในการอ่านคั้ง ๆ บทอ่านต่าง ๆ ที่มีเนื้อหาที่ต่อเนื่องและ

หลากหลายไม่ว่าจะเป็นนิทาน สารคดี ข่าว บทความ ซึ่งระบบการสอนอ่านเป็นคำ มักนิยมใช้ในยามปกติโดยให้มีการควบคุมการใช้คำศัพท์ (Controlled vocabulary) ให้เหมาะกับระดับชั้นเรียนของผู้เรียน และถ้าผู้เรียนอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้นเท่าใด โอกาสที่เขาจะเขียนเก่งก็จะมีมากขึ้นเท่านั้น

ดวงดา ลักขณะประสิทธิ์ (2545, หน้า 24-34) ได้ทำการศึกษาเชิงวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ผลการวิจัยสามารถสรุปได้ ดังนี้

1. ปัจจัยทางด้านลักษณะนิสัย (Personality traits)

- 1.1 มีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ
- 1.2 มีนิสัยรักการอ่าน
- 1.3 มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน
- 1.4 มีความทะเยอทะยาน

2. ปัจจัยด้านสภาพสังคมและเศรษฐกิจ (Socio-economic factors)

- 2.1 มีครูสอนภาษาที่ดี
- 2.2 ได้รับความสนับสนุนจากบิดามารดาด้านการเรียนภาษาอังกฤษ

3. กลวิธีการเรียนรู้ (Learning strategies)

3.1 พยายามเรียนรู้ด้วยตนเองจากสื่อสารต่าง ๆ (หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ ภาพยนตร์ และวิดีโอ)

- 3.2 ได้ตอบกับเพื่อนชาวต่างประเทศทางจดหมาย
- 3.3 มีกลวิธีในการเรียงคำศัพท์
- 3.4 สร้างโอกาสให้ตนเองได้เรียนรู้จากเจ้าของภาษา
- 3.5 กลวิธีการเรียนอื่น ๆ ได้แก่ ถามเสมอเมื่อไม่เข้าใจใช้พจนานุกรมอังกฤษเป็น

อังกฤษเสมอ

สามารถ ถาวร (2543, หน้า 27) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางอาชีพของผู้ปกครองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกรรม เช่น ทำนา ทำสวน ทำไร่ ตลอดจนฟาร์มต่าง ๆ จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เพราะอาชีพเหล่านี้ต้องอาศัยแรงงานของเด็กด้วย

นุชนาฏ วรยศศรี (2544) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนคร พบว่า ตัวแปรที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ คือ ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน ได้แก่ เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และปัจจัยด้านสังคม ได้แก่ การส่งเสริมทางการเรียนของทางบ้าน

พัฒน์พงษ์ สีกา (2548) พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ การเรียนพิเศษ

กฤษฎา ศรีพานิชย์ (2549) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร จากการวิเคราะห์เส้นทางของรูปแบบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสกลนคร สรุปได้ดังนี้ 1) ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มี 6 ตัวแปร ได้แก่ ความถนัดทางภาษา คุณภาพทางการสอน เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ความตั้งใจเรียน ความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง และอัคมโนทัศน์เกี่ยวกับตนเอง 2) รูปแบบของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ได้แก่ ความถนัดทางภาษา และอัคมโนทัศน์เกี่ยวกับตนเอง ตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ได้แก่ ความถนัดทางภาษา และอัคมโนทัศน์เกี่ยวกับตนเอง ตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยทางตรงและโดยทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ได้แก่ เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ และความตั้งใจเรียนตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ได้แก่ ความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง และคุณภาพของการสอน

เรือนขวัญ ศรีวรสาร (2550) พบว่า อิทธิพลของครูผู้สอนภาษาอังกฤษต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี แบ่งเป็น 4 ด้าน คือ 1) ด้านพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครู พบว่า ครูผู้สอนที่ใช้เกมเสริมในระหว่างการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนได้มากขึ้น และจำได้ดีกว่าและการที่ครูผู้สอนให้ความเป็นกันเอง ทำให้นักเรียนกล้าถามในสิ่งที่ไม่เข้าใจ 2) ด้านการควบคุมชั้นเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า ครูผู้สอนให้ความเป็นกันเองกับนักเรียน ไม่เข้มงวดในระหว่างการเรียนการสอน ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จ เพราะกล้าที่จะแสดงออกทำให้นักเรียนมีความเข้าใจมากยิ่งขึ้นเรียนรู้ได้ดีขึ้น 3) ด้านบุคลิกภาพของครูภาษาอังกฤษ พบว่า ครูผู้สอนแต่งตัวดี เหมาะสมกับวัยและกาลเทศะ และสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ดี วางตัวดี จะทำให้นักเรียนอยากที่จะเลียนแบบการพูดภาษาอังกฤษตามครูและเกิดความน่าเชื่อถือ 4) ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูภาษาอังกฤษกับนักเรียน พบว่า นักเรียนมีความเห็นแตกต่างกันเป็น 2 กลุ่ม กล่าวคือ กลุ่มหนึ่งต้องการครูผู้สอนที่เอาใจใส่ตัวนักเรียนในระดับปานกลางในระหว่างการเรียนการสอน ในขณะที่อีกกลุ่มหนึ่งต้องการครูผู้สอน

ที่เอาใจใส่ตัวนักเรียนเป็นพิเศษ การดูแลอย่างใกล้ชิด ให้คำแนะนำอยู่ตลอดเวลา ช่วยสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

อรจิรา ชახทองแก้ว (2555) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 2 พบว่า 1) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างปัจจัยด้านสัมพันธภาพภายในครอบครัว นิสัยทางการเรียน ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ การใช้เวลาในการเรียนรู้ สัมพันธภาพกับเพื่อน บรรยากาศในการเรียนรู้ คุณภาพการสอน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีค่าเท่ากับ 0.041 ซึ่งสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 2) รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุบางประการกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากแนวคิดต่าง ๆ สามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 มีดังนี้

1. ปัจจัยด้านผู้เรียน ได้แก่ นิสัยการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การเรียนพิเศษ เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ
2. ปัจจัยด้านครูผู้สอน ได้แก่ พฤติกรรมการสอนของครู การควบคุมชั้นเรียน บุคลิกภาพของครู ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน
3. ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง

ปัจจัยด้านผู้เรียน

อิทธิฤทธิ์ พงษ์ปิยะรัตน์ (2550) ได้ศึกษาอิทธิพลของปัจจัยด้านนักเรียน ครู และโรงเรียนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์: การวิเคราะห์ถ้อยถ้อยด้วยโมเดลเชิงเส้นตรงระดับลดหลั่น และวิธีการของกลาส ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์สูงที่สุด คือ ปัจจัยด้านนักเรียน (0.388) รองลงมา ได้แก่ ปัจจัยด้านโรงเรียน (0.294) และปัจจัยด้านครู (0.157) ตามลำดับ

ปัจจัยด้านผู้เรียน หมายถึง สิ่ง que แสดงให้เห็นความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคนในการเรียนเมื่อพิจารณาในด้านผลกระทบต่อการเรียนรู้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วยตัวแปร 4 ด้าน คือ นิสัยการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การเรียนพิเศษ และเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจะเห็นว่า มีหลายปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ดังนี้

1. นิสัยการเรียนรู้

นิสัยการเรียนรู้ หมายถึง การกระทำที่นำมาปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนและการปฏิบัติงาน หรือฝึกฝนเป็นประจำ นิสัยการเรียนรู้สามารถแสดงได้ 2 ลักษณะ คือ นิสัยการเรียนรู้ที่ดีและนิสัยการเรียนรู้ที่ไม่ดี ซึ่งนิสัยการเรียนรู้ดีจะมีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงหรือต่ำได้ นิสัยในการเรียนหรือพฤติกรรมในการเรียน ไม่ได้เกิดขึ้นโดยกำเนิด แต่เกิดขึ้นจากการฝึกฝน การปฏิบัติซ้ำ ๆ เป็นประจำ ดังนั้น ผู้เรียนสามารถปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นได้ หากได้รับการแนะนำ ที่ถูกต้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้มีหน้าที่สั่งสอน การที่ผู้สอนจะสร้างหรือปรับปรุงพฤติกรรมในการเรียนที่ดีแก่นักเรียนได้นั้น จำเป็นต้องทราบและคำนึงถึงวิธีการเรียนและปฏิบัติงาน การจัดตารางเรียน วิธีการจัดสภาพแวดล้อมที่ถูกต้องเหมาะสม ซึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพที่ดีขึ้น

Eysenck, Arnold and Meili (1972, pp. 92-93) กล่าวถึงนิสัยว่า นิสัย หมายถึง แนวโน้ม การแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ของแต่ละบุคคลที่เกิดจากการฝึกฝนเป็นประจำจนกลายเป็นพฤติกรรม ที่เป็นไปโดยอัตโนมัติ ดังนั้น นิสัยในการเรียนจึงเป็นพฤติกรรมทางด้านการเรียนที่ปฏิบัติเป็นประจำ

Wrenn (1968, pp. 1-4) กล่าวถึงพฤติกรรมทางด้านการเรียนที่ปฏิบัติเป็นประจำของผู้เรียนนั้น ส่วนหนึ่งมาจากทักษะในการเรียนและเทคนิคในการเรียน ดังนั้น คำว่า นิสัยในการเรียน จึงมีความหมายใกล้เคียงและคล้ายคลึงกับคำว่า เทคนิคในการเรียน (Study techniques) และทักษะในการเรียน (Study skill) มาก

O'Malley and Chamot (1990, pp. 43-44) กล่าวว่า การที่ผู้เรียนใช้ความคิดและการกระทำ ในการทำความเข้าใจในสิ่งที่กำลังเรียน การจดจำสิ่งที่เรียน และการเก็บความรู้ที่ได้รับ ตลอดจน นำความรู้กลับมาใช้เมื่อต้องการ

Jakobovits (1991, p. 112) กล่าวว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนดีนั้นจำเป็นต้องมีนิสัย การเรียนที่ดี เช่น ขยันอ่านหนังสือ หมั่นศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่าง สม่าเสมอ ในขณะที่อ่านจะต้องจดบันทึกข้อความต่าง ๆ ไว้ นอกจากนี้ Jakobovits ยังได้กล่าวต่อไป ว่า ความสำเร็จในการเรียนไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถของบุคคล และการทำงานอย่างจริงจัง เท่านั้น แต่ยังขึ้นอยู่กับ การเรียนที่มีประสิทธิภาพด้วย

อภิชาติ แก้วประดิษฐ์ (2543, หน้า 16) กล่าวว่า นิสัยในการเรียนของผู้เรียนจะมีผล อย่างมากต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หากผู้เรียนมีนิสัยในการเรียนที่ดีก็จะทำให้ประสบความสำเร็จ ในการเรียนได้เป็นอย่างดี

สรุปได้ว่า นิสัยการเรียนรู้ หมายถึง พฤติกรรมทางด้านการเรียนที่ปฏิบัติอยู่เป็นประจำ ทั้งในและนอกเวลาเรียน โดยพฤติกรรมนั้นส่วนหนึ่งมาจากวิธีการต่าง ๆ ที่นำมาใช้ประโยชน์ต่อ

การเรียนหากนักเรียนมีนิสัยการเรียนที่ดี จะส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีและสามารถสำเร็จการศึกษาได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยการเรียน ผลการวิจัยที่พบว่า ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เช่น เพ็ญ จรุงธรรมพินิจ (2540, หน้า 121) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า นิสัยการเรียนมีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญ

สุรีย์ ประกายจันทร์ (2536, หน้า 304-305) ได้วิจัยพบว่า กิจนิสัยทางการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกิจนิสัยทางการเรียนมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.405 และนิสัยการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ชลธิชา จินตาคกุล, 2541, หน้า 398-399)

ในขณะที่เดียวกัน Cuellar (1990, p. 3476-A) ได้ทำการวิจัย และพบว่า นิสัยการเรียน (Study habits) เป็นตัวแปรหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน และจากการศึกษาในต่างประเทศกับนักเรียนเกรด 3 ถึง เกรด 5 พบว่า นิสัยการเรียนที่ดีจะเป็นตัวแปรหนึ่งที่มีผลทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จทางการเรียน ในงานวิจัยของ Gardner and Lambert (1972, pp. 121-130) พบว่า นิสัยการเรียนที่ดีเป็นตัวแปรที่อยู่ในปัจจัยตัวที่ 2 (Factor II) ซึ่งเป็นพวกเดียวกับการจูงใจและการส่งเสริมจากผู้ปกครอง

จากแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า นิสัยการเรียนเป็นน่าจะปัจจัยหนึ่งที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่ศึกษาปัจจัยนี้ในการวิจัย

2. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน และเป็นเยาวชนที่มีคุณภาพได้เนื่องจากแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นแรงขับเคลื่อนในตัวมนุษย์ที่กระตุ้นมนุษย์ให้เกิดความมุ่งมั่นในการเรียน และการทำงาน คนที่มีแรงจูงใจสูงจะใช้ความพยายามในการกระทำไปสู่เป้าหมายโดยไม่ลดละ และพร้อมที่จะเรียนด้วยความเต็มใจ และแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งออกมาเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จในเป้าหมายที่ตั้งไว้ ผลสัมฤทธิ์ที่ออกมาจะมีคุณภาพและสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีและรวดเร็ว

Good (1973, p. 375) ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นความปรารถนา และความพยายามอย่างสูงของนักเรียนที่จะศึกษาให้บรรลุสัมฤทธิ์ผล

ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ทั่วไปของสถานศึกษา ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ และสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

McClelland (1980, p. 201) กล่าวถึงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement motive) คือ ความปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี โดยพยายามแข่งขันกับเกณฑ์มาตรฐาน อันดีเลิศจะมีความรู้สึกเป็นทุกข์กังวล ไม่สบายใจเมื่อประสบความล้มเหลวหรืออุปสรรค

Hermans (1970, p. 354) ได้รวบรวมลักษณะของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ 10 ประการ คือ

1. ระดับความทะเยอทะยานสูง
2. มีความหวังอย่างมากว่าตนต้องประสบความสำเร็จถึงแม้ว่าผลของการกระทำนั้นจะขึ้นอยู่กับโอกาส

3. มีความพยายามไปสู่สถานะที่สูงขึ้นไป

4. อดทนทำงานที่ยากได้เป็นเวลานาน

5. เมื่องานที่กำลังทำอยู่ถูกขัดจังหวะหรือถูกรบกวนจะพยายามทำต่อไปให้สำเร็จ

6. รู้สึกว่าเวลาเป็นสิ่งที่ไม่หยุดนิ่งและสิ่งต่าง ๆ เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว

7. คำนึงถึงเหตุการณ์ในอนาคตมาก

8. เลือกเพื่อนร่วมงานที่มีความสามารถเป็นอันดับหนึ่ง

9. ต้องการให้เป็นที่รู้จักของผู้อื่น

10. พยายามปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ ของตนให้ดีที่สุด

Hillgard (1962, p. 153) ได้กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นแรงจูงใจชนิดหนึ่งที่ทำให้บุคคลมีการกระทำที่บรรลุเป้าหมายด้วยมาตรฐานที่ตีเยี่ยม

Byrne (1966, p. 258) ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นความปรารถนาที่จะได้รับความสำเร็จในกิจกรรมต่าง ๆ มีความต้องการที่จะเป็นผู้นำในการทำงานอย่างอิสระ มีความเพียรพยายามที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายอันสูงเด่นที่ตั้งไว้

Guilford (1968, p. 39) กล่าวถึงลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ว่าประกอบด้วย ความทะเยอทะยานทั่ว ๆ ไป คือ ปรารถนาที่จะทำกิจการนั้นให้สำเร็จ มีความเพียร

Atkinson (1966, p. 51) ได้อธิบายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่า เป็น แรงผลักดันที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลรู้ตัวว่าการกระทำของตนจะต้องได้รับการประเมินผลจากตัวเอง หรือบุคคลอื่น โดยเทียบเคียงกับมาตรฐานอันดีเยี่ยม ผลจากการประเมินอาจเป็นที่พอใจเมื่อกระทำจนเสร็จหรือไม่พอใจเมื่อกระทำไม่สำเร็จก็ได้ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต้องคำนึงถึงประเด็นต่าง ๆ 3 ประเด็น คือ

1. การจูงใจที่จะบรรลุความสำเร็จ (Motive to achieve success) บุคคลแต่ละคนมีแรงจูงใจจะไปสู่ความสำเร็จ รวมทั้งจูงใจที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลวแตกต่างกันขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิมของแต่ละบุคคล ถ้าเขาประสบความสำเร็จ เขาก็จะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากกว่าบุคคลที่เคยประสบความล้มเหลวมาก่อน ซึ่งจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

2. การมีโอกาสของความสำเร็จ (Probability of success) ถ้างานที่ไม่ยากหรือง่ายเกินไป บุคคลจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มาก แต่ถ้างานที่ทำง่ายหรือยากเกินไป ไม่ว่าจะคน ๆ นั้นจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากหรือน้อย เขาก็จะไม่รู้สึกว่าเขาจะมีโอกาสประสบความสำเร็จหรือความล้มเหลว

3. คุณค่าของความสำเร็จ (Incentive value of success) เมื่อบุคคลมีความพึงพอใจในความสำเร็จของตนมากขึ้น ก็จะทำให้เขาไม่เกิดความพึงพอใจในความสำเร็จนั้นมากเท่าไร

Hillgard (1967) ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์ว่าเป็นแรงจูงใจชนิดหนึ่ง อันเนื่องมาจากความต้องการของสังคมที่ทำให้บุคคลมีการกระทำเพื่อบรรลุเป้าหมายอันดีเยี่ยม

Silverman (1971) ได้นิยามแรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์ว่า เป็นความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ เพื่อปฏิบัติหรือลงมือทำกิจต่าง ๆ ที่ต้องให้ดีกว่าครั้งที่ผ่าน ๆ มาหรือดีกว่าบุคคลอื่น ๆ ซึ่งมาตรฐานที่ควรจะเป็นเกณฑ์ที่ตนเองหรือสังคมกำหนดขึ้น

สรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาของบุคคลที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคและปัญหาต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้ย่อมส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงได้เช่นกัน

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นตัวแปรหนึ่งที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยทฤษฎีแรงจูงใจที่สำคัญอีกทฤษฎีหนึ่งก็คือ ทฤษฎีที่เน้นเรื่องแรงผลักดัน (Force) ที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคล ซึ่งเรียกว่า “แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์” (Achievement motive) ของ McClelland (1980) จากการศึกษาวิจัยของแมคเคลแลนด พบว่า นักธุรกิจนักวิทยาศาสตร์และอาชีพชั้นสูงอื่น ๆ ต่างก็มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่าระดับปานกลาง นักธุรกิจที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในตนเองจะไม่เพียงแต่ต้องการกำไรในธุรกิจการค้าของตนเท่านั้น แต่ต้องการกำไรเพื่อแสดงถึงผลสัมฤทธิ์ในทางธุรกิจด้วยและกำไรเป็นเพียงตัวชี้ว่า การดำเนินงานเป็นไปได้ด้วยดีมากเพียงไร แต่ตัวมันเองไม่ใช่เป้าหมายที่สำคัญ แมคเคลแลนด ได้สรุปว่า ความต้องการสัมฤทธิ์ผล มนุษย์มีความปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้บรรลุสำเร็จ โดยเร็ว และแบ่งความต้องการของมนุษย์เป็น 3 ประเภท ได้แก่ (จันทราณี สงวนนาม, 2545, หน้า 208)

1. ความต้องการความสำเร็จ (Need for achievement (naAch))
2. ความต้องการความรักและความผูกพัน (Need for affiliation (naAff))
3. ความต้องการอำนาจ (Need for Power (nPower))

McClelland (1980, pp. 163-168) เน้นสาระสำคัญด้านแรงจูงใจขั้นพื้นฐานของบุคคลไว้ 3 ประการ ได้แก่

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement motive) คือ ความปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี โดยพยายามแข่งขันกับเกณฑ์มาตรฐานอันดีเลิศ จะมีความรู้สึกเป็นทุกข์กังวล ไม่สบายใจเมื่อประสบความล้มเหลวหรืออุปสรรค

2. แรงจูงใจใฝ่สมาคม (Affiliation motive) คือ ความปรารถนาที่จะเป็นที่ยอมรับของคนอื่น ต้องการเป็นที่นิยมชมชอบของคนอื่น ต้องการมีเกียรติยศชื่อเสียงในสังคมสิ่งเหล่านี้เป็นแรงจูงใจที่จะทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อให้ได้มาซึ่งการยอมรับจากบุคคลอื่น ๆ

3. แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power motive) คือ ความปรารถนาที่จะได้มาซึ่งอิทธิพลเหนือกว่าคนอื่นในสังคม ผู้ที่มีความจูงใจใฝ่อำนาจสูงสุดเป็นผู้ที่พยายามควบคุมสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้ตนเองบรรลุความต้องการที่จะมีอิทธิพลเหนือคนอื่นในองค์กร จากแรงจูงใจขั้นพื้นฐานของบุคคล 3 ประการดังกล่าว แมคเคลแลนด ได้ให้ความสำคัญในเรื่องของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากกว่าแรงจูงใจในด้านอื่น ๆ เพราะเป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จมากที่สุด

จะเห็นว่าทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ McClelland (1980) สามารถนำไปใช้ในการกระตุ้นหรือเพิ่มแรงผลักดันเพื่อให้งานประสบความสำเร็จทำได้โดยสรุป ดังนี้ 1) กล้าเสี่ยงพอสมควร (Moderate risk-taking) ในเหตุการณ์ที่ต้องใช้ความสามารถ โดยไม่ขึ้นอยู่กับโชคชะตา จะมีการตัดสินใจอย่างเด็ดเดี่ยว ไม่ลังเล บุคคลที่ต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงมักไม่พอใจที่จะทำงานง่าย ๆ แต่ต้องการทำงานที่ยากลำบากพอสมควร 2) ขยันขันแข็ง (Energetic) หรือชอบการกระทำแปลก ๆ ใหม่ ๆ ที่จะทำให้บุคคลนั้นเกิดความรู้สึกว่าตนเองประสบความสำเร็จ ผู้ที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงไม่จำเป็นต้องเป็นคนขยันในทุกกรณีไป แต่จะมานะพากเพียรต่อสิ่งที่ทำท้อหรือช่วยความสามารถของตน และทำให้ตนเองเกิดความรู้สึกว่าได้ทำงานสำคัญลุล่วงไปแล้ว ผู้ที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงมักจะไม่ขยันขันแข็งในงานอันเป็นกิจวัตรประจำวัน แต่จะทำงานขยันขันแข็งเฉพาะงานที่ต้องใช้สมอง 3) รับผิดชอบต่อตนเอง (Individual responsibility) ผู้ที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงมักจะพยายามทำงานให้สำเร็จเพื่อความพึงพอใจในตนเอง มิใช่หวังให้คนอื่นยกย่อง มีความต้องการเสรีภาพในการคิด และการกระทำไม่ชอบให้ผู้อื่นมาบงการ 4) ต้องการทราบแน่ชัดถึงผลของการตัดสินใจของตนเอง (Knowledge of result of decision) โดยไม่ใช่เพียงการคาดคะเนเอาเองว่า จะต้องเป็นลักษณะอย่างนั้นอย่างนี้ นอกจากนี้ผู้ที่ต้องการความสัมฤทธิ์ผลสูงยังพยายามที่จะทำตัวให้ดีกว่าเดิมอีก เพื่อทราบว่าผลการทำของตัวเองว่าเป็นอย่างไร ก็จะพยายามปรับปรุงทั้งในด้านของพฤติกรรม 5) มีการทำนายหรือคาดการณ์ไว้ล่วงหน้า (Anticipation of future possibilities) ผู้ที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงมักเป็นบุคคลที่มีแผนระยะยาว เพราะเล็งเห็นผลคาดการณ์ไกลกว่าผู้ที่

ความต้องการสัมฤทธิ์ต่ำ 6) มีทักษะในการจัดการระบบงาน(Organizational skills) เป็นสิ่งที่แมคเคลแลนดเห็นว่าจะต้องมีแต่ยังมีหลักฐานการค้นคว้ามาสนับสนุนได้ไม่เพียงพอ McClelland (1980, p. 201) ได้สรุปว่า ลักษณะของคนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ในระดับสูงจะมีลักษณะ ดังนี้ 1) พยายามที่จะทำงานอย่างไม่ทอดยงจนถึงจุดหมาย 2) เป็นผู้ตั้งวัตถุประสงค์ที่มีโอกาสจะทำได้สำเร็จ 50-50 หรือมีความเสี่ยงปานกลาง 3) เป็นผู้รับผิดชอบพฤติกรรมของคนและตั้งมาตรฐานความเป็นเลิศ (Standard of excellence) ในการทำงาน 4) เป็นผู้มีความสามารถในการวางแผนในระยะยาว 5) ต้องการข้อมูลผลย้อนกลับของผลงานที่ทำ 6) เมื่อประสบความสำเร็จมักอ้างสาเหตุภายใน เช่น ความสามารถและความพยายาม แมคเคลแลนด ได้ทำการทดลองโดยใช้แบบทดสอบการรับรู้ของบุคคล (Thematic Apperception Test (TAT)) เพื่อวัดความต้องการของมนุษย์ซึ่งแบบทดสอบดังกล่าว เป็นเทคนิคการนำเสนอภาพต่าง ๆ แล้วให้บุคคลเขียนเรื่องราวในสิ่งที่ตนสนใจ

จึงสรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาของบุคคลที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาของไทยนั้น มีทั้งในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เช่น จิรนาถ สุทธานุกูล (2533) พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์กับการจูงใจเชิงเครื่องมือ และการจูงใจเชิงบูรณาการของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายพบว่า ผลการวิจัยสอดคล้องกัน โดยพบว่า การจูงใจเชิงเครื่องมือ การจูงใจเชิงบูรณาการ และการปริมาณการจูงใจ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุขุม มุลเมือง (2539, หน้า 152) ได้ศึกษาเรื่อง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนมีอิทธิพลเชิงสาเหตุทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สุพรรณ สุกมลสันต์ และกัญญาทิพย์ สิงหะเนติ (2537, หน้า 73) ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษไว้ว่า แรงจูงใจเชิงบูรณาการมีแนวโน้มว่าจะมีอิทธิพลต่อความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษมากกว่าแรงจูงใจเชิงเครื่องมือ โดยแรงจูงใจเชิงเครื่องมือ มีผล โดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ แต่แรงจูงใจเชิงบูรณาการมีผลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยผ่านนิสัยทางการเรียน

Klein (1990, pp. 37-38) ได้อธิบายว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นสิ่งสำคัญสำหรับการเรียนรู้ภาษาที่สอง หากผู้เรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อการเรียนภาษาที่สองนั้นจะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จมากกว่าผู้เรียนที่ไม่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

Keitges (1987, pp. 341-344) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความถนัด เจตคติ แรงจูงใจ บุคลิกภาพ และประสิทธิภาพในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชาวญี่ปุ่น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนในญี่ปุ่น จำนวน 108 คน ผลการวิจัย พบว่า องค์ประกอบด้านความถนัด เจตคติ แรงจูงใจ และบุคลิกภาพ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางภาษาอังกฤษ นักศึกษาชายที่ประสบความสำเร็จสูงมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูง และนักศึกษาชายต้องเรียนภาษาอังกฤษเชิงใช้ประโยชน์มากกว่าเชิงสังคม

Lightbown and Spada (1993, pp. 33-35) ได้สังเคราะห์งานวิจัย และได้สรุปไว้ว่าตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ได้แก่ แรงจูงใจ ความถนัด บุคลิกภาพ เซาว์นปัญญา และแบบการเรียนรู้

จากแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาของบุคคลที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคและปัญหาต่าง ๆ ดังนั้น แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษจึงเป็นแรงผลักดันที่ทำให้นักเรียนมีความต้องการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ก็เป็นปัจจัยตัวหนึ่งที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และช่วยให้นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี เพราะนักเรียนรู้ว่า ภาษาอังกฤษที่เรียนนั้นสามารถใช้ประโยชน์อะไรได้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาตัวแปรตัวนี้ด้วย

3. การเรียนพิเศษ

สุพรรณ สุกลมลสันต์ (2530, หน้า 34-38) ได้ให้คำนิยามคำเหล่านี้สรุปได้ว่า

1. การเรียนซ่อม (Remedial learning) ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชาหรือกิจกรรมหรือประสบการณ์ที่ครูให้แก่นักเรียนที่เรียนตามปกติแล้วเรียนไม่ทันผู้อื่น เพราะเหตุผลต่าง ๆ เช่น มีความสามารถไม่เพียงพอ เวลาไม่เพียงพอหรือเพราะขาดเรียน เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนนั้นสามารถเรียนได้ทันกับผู้อื่น หรือเรียนให้ผ่านวัตถุประสงค์ขั้นต่ำในโรงเรียนหรือสถานศึกษาได้กำหนดไว้ เป็นต้น หรืออาจกล่าวสั้น ๆ ได้ว่า การเรียนซ่อมนั้นคือการเรียน “การกวัดวิชา” ให้สามารถมีความรู้ความสามารถ “ทัน” กับผู้อื่นที่มีความรู้ความสามารถมากกว่าเปรียบเหมือนการ “วิ่งกวัด” หรือ “ไล่กวัด” ผู้อื่นที่อยู่ข้างหน้านั้นเอง

2. การเรียนเสริม (Extras learning) ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชาหรือกิจกรรม หรือประสบการณ์ที่ครูจัดให้แก่ผู้เรียนที่เรียนตามปกติแล้วเรียนได้เก่งกว่าผู้อื่นเพราะเหตุต่าง ๆ เช่น มีเวลาเรียนมากกว่า มีสติปัญญาดีกว่า หรือเพราะรู้เรื่องเหล่านั้นดีแล้ว เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนนั้น

มีสิ่งอื่นได้เรียนรู้มากขึ้น ไม่ต้องเสียเวลาผู้อื่นหรือเพื่อให้ผู้อื่นนั้น “เรียนกวด” ผู้อื่นเพื่อรู้ในระดับสูงกว่าตนเองขณะนั้น เช่น นักเรียน ม.4 “เรียนกวด” วิชาเพื่อสอบเทียบ ม.6 นักเรียนชั้น ม.6 “เรียนกวดวิชา” เพื่อให้มีความรู้มาก ๆ จะได้สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ เป็นต้น

3. การเรียนปรับสภาพ (Adapted learning) ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชาหรือกิจกรรมหรือประสบการณ์ที่ครูจัดให้แก่ผู้เรียนที่มีพื้นฐานความรู้ทางวิชาการ หรือความไม่พร้อม ไม่เพียงพอ ที่จะไปเรียนร่วมกับผู้อื่นได้ จึงต้องมีการเรียนพิเศษเพิ่มเติมหรือปรับปรุงแก้ไขสิ่งเหล่านี้ก่อน เช่น นักเรียนอนุบาลต้องเรียนปรับสภาพความพร้อมทางร่างกายและจิตใจก่อนในชั้นเตรียมประถมก่อนไปโรงเรียนในชั้นประถมปีที่ 1 นิสิตนักศึกษาที่รับจากโครงการพิเศษต้องเรียนปรับสภาพอังกฤษก่อนเปิดภาคเรียนต้น ก่อนที่จะไปเรียนร่วมกับนิสิตนักศึกษาทั่วไป เป็นต้น

4. การเรียนแก้ไข (Corrective learning) การเรียนเนื้อหาวิชา หรือกิจกรรม หรือประสบการณ์ที่ครูจัดให้แก่ผู้เรียนเพื่อแก้ไขความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนบางอย่างให้ถูกต้อง ในเมื่อสิ่งที่ผู้เรียนรู้นั้นคลาดเคลื่อนหรือไม่ถูกต้องตามข้อเท็จจริง เช่น นักเรียนแก้ไขภาษาอังกฤษเพราะว่าออกเสียงบางเสียงไม่ถูกต้องมานานแล้ว หรือเรียนแก้ไขวิชาคณิตศาสตร์ เพราะที่แนววิธีคิดบางอย่างเกี่ยวกับการบวก ลบ คูณ และหารของหลักสูตรใหม่และเก่าแตกต่างกัน

5. การเรียนเร่งหรือการเรียนเร่งรัด (Accelerated learning) ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชา หรือกิจกรรม หรือประสบการณ์ที่ครูจัดให้ผู้เรียนที่ฉลาด เพื่อให้เรียนได้มากกว่าที่ควรจะเป็น ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนฉลาดยิ่งขึ้น เรียนรู้เนื้อหานั้นได้มากขึ้น และเรียนได้ในชั้นที่สูงขึ้น

6. การเรียนเฉพาะ (Specified learning) ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชาหรือกิจกรรมหรือประสบการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งที่ครูจัด ได้แก่ ผู้ที่เรียน โดยเฉพาะเพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการ หรือความสนใจเฉพาะของผู้เรียน

7. การเรียนพิเศษ (Special learning) ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชาหรือกิจกรรมหรือประสบการณ์ที่ครูจัดให้แก่ผู้เรียน นอกชั้นเรียนหรือนอกหลักสูตร

8. การเรียนติว (Tutorial learning) ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชาหรือกิจกรรม หรือประสบการณ์ที่ครูและเพื่อนร่วมชั้น (Peers of classmates) หรือเพื่อนรุ่นพี่ (Senior students) จัดให้แก่ผู้เรียนสำหรับเนื้อหาบางอย่างเป็นครั้งเป็นคราวมักนิยมจัดทำเป็นกลุ่มเล็ก ๆ

ชาติชาย คชนชล (2552) กล่าวว่า การกวดวิชา หมายถึง เด็กนักเรียนได้เรียนรู้วิชาจากห้องเรียนเป็นอย่างดี แล้วไปสมัครกวดวิชานั้น ๆ เพิ่มเติม เพื่อให้เข้าใจยิ่งขึ้น หัววิธีการจำใหม่ ๆ หัววิธีการคิดที่เป็นทางลัด และรวดเร็วยิ่งขึ้น รวมทั้งฝึกฝน หาประสบการณ์ในการทำข้อสอบของสถาบันต่าง ๆ ตามที่ตนเองมุ่งหวังไว้ ส่วนคำว่า เรียนพิเศษ หมายถึง เด็กเรียนวิชาที่ครูสอนในห้องเรียนแล้วไม่เข้าใจ เพราะสติปัญญาอาจจับได้ช้ากว่าเพื่อน ๆ คุณครูเลยต้องจัดให้มีการเรียนพิเศษเพิ่มเติมนอกเวลา โดยเป็นไปตามจิตสำนึกของคุณครู

ประชาชาติธุรกิจ (2548) กล่าวว่า ค่านิยมในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนพิเศษในโรงเรียน กวดวิชาชื่อดังหวังจะให้สามารถสอบเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัยชั้นนำส่งผลให้ “โรงเรียนกวดวิชา” กลายเป็นธุรกิจดาวรุ่งที่มีอนาคตสดใส ทำให้ผู้ประกอบการ โรงเรียนกวดวิชาเร่งขยายสาขา ให้ครอบคลุมพื้นที่ทั่วกรุงเทพฯ รวมทั้งขยายสาขาออกไปตามหัวเมืองใหญ่ อาทิ ชลบุรี ภูเก็ต เชียงใหม่ นครราชสีมาฯ จากการสำรวจพฤติกรรมของผู้ปกครองและเด็กเรื่องเรียนพิเศษ ปี พ.ศ. 2545 พบว่า เด็กไทยเฉพาะกลุ่มที่จะเตรียมเอนทรานซ์ 300,000 คน จะเสียค่าใช้จ่ายประมาณ 3,000 บาท ต่อคน ต่อวิชา ส่วนใหญ่ที่เรียนกันจะประมาณ 5 วิชาหลัก คิดเป็นมูลค่าราว 5,000 ล้านบาท ปัจจุบันตลาดโรงเรียนกวดวิชาน่าจะโตขึ้นอีกมาก

สรุปได้ว่า การเรียนพิเศษ คือ การเรียนเพิ่มพิเศษจากการเรียนปกติที่โรงเรียน เพื่อให้เด็ก ได้ทบทวนสิ่งที่เรียนมาในห้องเรียน หรือเรียนบทเรียนล่วงหน้าในสิ่งที่จะต้องเรียนในภาคการศึกษา นั้น ๆ ส่วนใหญ่จะเป็นการเรียนแบบครึ่งวัน ไม่เสาร์เช้าก็เสาร์บ่าย หรืออาทิตย์ครึ่งเช้า หรือครึ่งบ่าย ในแต่ละคาบจะมีการเรียนประมาณสามถึงสี่ชั่วโมง สาระวิชาที่จะรวม ๆ กันไป

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนพิเศษ ได้มีผู้ทำการการวิจัยไว้หลายท่าน เช่น

ไพฑูรย์ สินสารรัตน์ (2549) ได้ศึกษาการกวดวิชาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทย พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายทั่วประเทศ มีอัตราการกวดวิชาประมาณ ร้อยละ 30 เมื่อพิจารณาเรื่องความแตกต่างในการกวดวิชา พบว่า นักเรียนในแผนการเรียน วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ เป็นนักเรียนที่มีการกวดวิชาเมกกว่านักเรียนในแผนอื่น โดยรวมแล้ว นักเรียนที่มีผลการเรียนดีจะมีการกวดวิชาเมกกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำกว่า เมื่อพิจารณาตาม เขตที่ตั้งของโรงเรียน พบว่านักเรียนที่ศึกษาใน โรงเรียนเขตเมืองนั้นมีอัตราการกวดวิชาสูงกว่า นักเรียนที่ศึกษาใน โรงเรียนเขตนอกเมืองทุกจังหวัดและทุกระดับการศึกษาของชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลายสำหรับอาชีพบิดาของนักเรียนนักศึกษาที่กวดวิชาหรือเคยกวดวิชาในภาพรวม พบว่า กลุ่มนักเรียนนักศึกษาที่บิดาประกอบอาชีพค้าขาย หรือธุรกิจส่วนตัวมีอัตราการกวดวิชาเมกที่สุด ในขณะที่กลุ่มนักเรียนนักศึกษาที่บิดาประกอบอาชีพเกษตรกรรม หรือประมงนั้นมีอัตราการ ไม่กวดวิชาเมกที่สุด

ประภรณ์ เจริญกุล (2548) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดอุปสงค์ที่มีต่อการเรียนกวดวิชาและความสำเร็จในการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดอุปสงค์ที่มีต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอน ปีที่ 6 รวมถึงค่าใช้จ่ายของผู้ที่เรียนกวดวิชากับผู้ที่ไม่เรียนกวดวิชา และศึกษาผลของการเรียน กวดวิชา มีผลต่อการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา รูปแบบการศึกษา คือ การใช้ แบบจำลองการตัดสินใจเชิงคุณภาพ (Qualitative likelihood) แบบโลจิสต์ (Logit model)

ในการวิเคราะห์ และวิธีการประมาณค่าโดยใช้ความน่าจะเป็นสูงสุด (Maximum like lihood estimation: MLE) หาปัจจัยที่มีผลต่อกลุ่มนักเรียนที่เรียนกวดวิชาของประชากรทั้งหมด โดยข้อมูลมาจากแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 6 โรงเรียนรัฐบาลในเขตกรุงเทพมหานคร และข้อมูลทุติยภูมิจากทบวงมหาวิทยาลัยผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดอุปสงค์ที่มีต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สาขาวิชาคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ โรงเรียนรัฐบาลในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ อายุ เพศ รายได้ผู้ปกครอง ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา ผลการเรียนเดิม และขนาดของโรงเรียน โดยนักเรียนชายมีความน่าจะเป็นในการเรียนกวดวิชา มากกว่านักเรียนหญิง นักเรียนที่มีอายุมากมีความน่าจะเป็นในการเรียนกวดวิชา มากกว่านักเรียนที่มีอายุน้อย นักเรียนที่ผู้ปกครอง มีรายได้ระดับ 20,001-30,000 บาท มีความน่าจะเป็นในการเรียนกวดวิชา มากกว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองมีรายได้ต่ำกว่า 20,001 บาท และนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้มากกว่า 30,000 บาท ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา มีผลในทางลบกับ ความน่าจะเป็นในการเรียนกวดวิชา นักเรียนที่มีผลการเรียนในระดับต่ำ จะมีความน่าจะเป็นในการเรียนกวดวิชา มากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนในระดับสูง และนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนขนาดเล็กมีความน่าจะเป็นในการเรียนกวดวิชาน้อยกว่านักเรียนในโรงเรียนขนาดกลาง และขนาดใหญ่

จากแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า การเรียนพิเศษ หมายถึง การเรียนเพิ่มพิเศษจากการเรียนปกติที่โรงเรียน เพื่อให้เด็กได้ทบทวนสิ่งที่เรียนมาในห้องเรียน หรือเรียนบทเรียนล่วงหน้าในสิ่งที่จะต้องเรียนในภาคการศึกษานั้น ๆ เนื่องจากในปัจจุบันภาษาอังกฤษได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตของคนไทย และคนทั่วโลกไปแล้วมนุษยชาติทุกวันนี้สื่อสารกันด้วยภาษาอังกฤษ ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อสื่อสารกันโดยตรง การใช้อินเทอร์เน็ต การดูทีวี การดูภาพยนตร์ การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ดังนั้น การเรียนพิเศษจึงเป็นแรงผลักดันที่ทำให้นักเรียนมีความต้องการเรียนภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น ซึ่งการเรียนพิเศษก็เป็นปัจจัยตัวหนึ่งที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และช่วยให้นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี เพราะนักเรียนรู้ว่าภาษาอังกฤษที่เรียนนั้นสามารถใช้ประโยชน์อะไรได้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาตัวแปรตัวนี้ด้วย

4. เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2543) ได้ให้ความหมายของเจตคติ (Attitude) ว่าหมายถึง ความรู้สึกของบุคคลต่าง ๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่อสิ่งต่าง ๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นไปในทางสนับสนุน หรือทางต่อต้านก็ได้

ชม ภูมิภาค (2551) ให้ความหมายเจตคติ คือ วิถีทางที่บุคคลเกิดความรู้สึกต่อบางสิ่งบางอย่าง คำจำกัดความเช่นนี้มีใช้จำกัดความเชิงวิชาการมากนัก แต่หากเราจะพิจารณาโดย

ละเอียดแล้ว เราก็พอจะมองเห็นความหมายของมันลึกซึ้งชัดเจนพอ ดู เมื่อพูดว่าคือความรู้สึก ต่อสิ่งนั้น ก็หมายความว่าเจตคตินั้นมีวัตถุประสงค์ที่เจตคติจะมุ่งตรงต่อมันจะเป็นอะไรก็ได้ อาจจะเป็นบุคคล สิ่งของ สถานการณ์นโยบายหรืออื่น ๆ อาจจะเป็นได้ทั้งนามธรรมและรูปธรรม ดังนั้น วัตถุประสงค์แห่งเจตคตินั้นอาจจะเป็นอะไรก็ได้ที่คนรับรู้หรือคิดถึง ความรู้สึกเช่นนี้อาจจะเป็นในด้านการจงใจหรืออารมณ์และเช่นเดียวกันแรงจูงใจแบบอื่น ๆ คือ ดูได้จากพฤติกรรม

Allport (1935) ได้ให้ความหมายของเจตคติว่า เป็นสภาวะของความพร้อมทางจิตใจ ซึ่งเกิดจากประสบการณ์ สภาวะความพร้อมนี้เป็นแรงที่กำหนดทิศทางของปฏิกิริยาระหว่างบุคคล ที่มีต่อบุคคล สิ่งของ และสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง เจตคติจึงก่อรูปได้ ดังนี้

1. เกิดจากการเรียนรู้ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมในสังคม
2. การสร้างความรู้สึกจากประสบการณ์ของตนเอง
3. ประสบการณ์ที่ได้รับจากเดิม มีทั้งทางบวกและลบ จะส่งผลถึงเจตคติต่อสิ่งใหม่

ที่คล้ายคลึงกัน

4. การเลียนแบบบุคคลที่ตนเองให้ความสำคัญ และรับเอาเจตคตินั้นมาเป็นของตน

Belkin and Skydell (1976 อ้างถึงใน พัทธา ทิปยทัศน์, 2554) ให้ความสำคัญของเจตคติว่าเป็นแนวโน้มที่บุคคลจะตอบสนองในทางที่พอใจหรือไม่พอใจต่อสถานการณ์ต่าง ๆ เจตคติจึงมีความหมายสรุปได้ ดังนี้

1. ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ หลังจากที่บุคคลได้มีประสบการณ์ในสิ่งนั้น ความรู้สึกนี้ จึงแบ่งเป็น 3 ลักษณะ คือ

1.1 ความรู้สึกในทางบวก เป็นการแสดงออกในลักษณะของความพึงพอใจ เห็นด้วย ชอบและสนับสนุน

1.2 ความรู้สึกในทางลบ เป็นการแสดงออกในลักษณะไม่พึงพอใจ ไม่เห็นด้วย ไม่ชอบ และไม่สนับสนุน

1.3 ความรู้สึกที่เป็นกลางคือไม่มีความรู้สึกใด ๆ

2. บุคคลแสดงความรู้สึกทางด้านพฤติกรรม ซึ่งแบ่งพฤติกรรมเป็น 2 ลักษณะ คือ

2.1 พฤติกรรมภายนอก เป็นพฤติกรรมที่สังเกตได้ มีการกล่าวถึงสนับสนุนท่าทางหน้าตาบ่งบอกความพึงพอใจ

2.2 พฤติกรรมภายใน เป็นพฤติกรรมที่สังเกตไม่ได้ ชอบหรือไม่ชอบก็ไม่แสดงออก เจตคติแบ่งเป็น 5 ประเภท ได้แก่

2.2.1 เจตคติในด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ (Affective attitude) ประสบการณ์ที่คนได้สร้างความพึงพอใจและความสุขใจ จนกระทั่งให้มีเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น ตลอดจนเรื่องอื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน

2.2.2 เจตคติทางปัญญา (Intellectual attitude) เป็นเจตคติที่ประกอบด้วยความคิดและความรู้เป็นแกน บุคคลอาจมีเจตคติต่อบางสิ่งบางอย่างโดยอาศัยการศึกษา ความรู้ จนเกิดความเข้าใจและมีความสัมพันธ์กับจิตใจ คือ อารมณ์และความรู้สึกร่วม หมายถึง มีความรู้สึกจนเกิดความซาบซึ้งเห็นดีเห็นงามด้วย เช่น เจตคติที่มีต่อศาสนาเจตคติที่ไม่ดีต่อยาเสพติด

2.2.3 เจตคติทางการกระทำ (Action-oriented attitude) เป็นเจตคติที่พร้อมจะนำไปปฏิบัติเพื่อสนองความต้องการของบุคคล เช่น เจตคติที่ดีต่อการพูดจาไพเราะอ่อนหวาน เพื่อให้คนอื่นเกิดความนิยม เจตคติที่มีต่องานในสำนักงาน

2.2.4 เจตคติทางด้านความสมดุล (Balanced attitude) ประกอบด้วย ความสัมพันธ์ทางด้านความรู้สึก และอารมณ์ เจตคติทางปัญญาและเจตคติทางการกระทำ เป็นเจตคติที่สามารถตอบสนองต่อความพึงพอใจในการทำงาน ทำให้บุคคลสามารถทำงานตามเป้าหมายของตนเองและองค์กรได้

2.2.5 เจตคติในการป้องกันตัวเอง (Ego-defensive attitude) เป็นเจตคติเกี่ยวกับการป้องกันตนเองให้พ้นจากความขัดแย้งภายในใจ ประกอบด้วย ความสัมพันธ์ทั้ง 3 ด้าน คือ ความสัมพันธ์ด้านความรู้สึก อารมณ์ ด้านปัญญา และด้านการกระทำ

Rokeach (1970, p. 112) กล่าวว่า เจตคติเป็นการผสมผสานหรือการวัดระเบียบของความเชื่อที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือสถานการณ์หนึ่ง ซึ่งผลรวมของความเชื่อนี้จะเป็นตัวกำหนดแนวโน้มของบุคคลในการที่จะมีปฏิริยาตอบสนองในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ

Cruze (1974, p. 187) ได้ให้ความหมายเจตคติไว้ว่า หมายถึง ความรู้สึก ความเอนเอียงของจิตใจที่มีต่อประสบการณ์ที่คนเราได้รับ

สรุปได้ว่า เจตคติ คือ เจตคติเป็นความรู้สึกของบุคคลแต่ละคนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้วแสดงออกมาทางกริยาท่าทาง เพื่อตอบสนองต่อสิ่งที่ทำให้เกิดความรู้สึก อาจเป็นเชิงบวกหรือเชิงลบก็ได้ ดังนั้น เจตคติต่อภาษาอังกฤษ คือ ความรู้สึกที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ เช่น การแสดงออกในรูปของความพึงพอใจ เห็นด้วยหรือสนับสนุน หรือไม่เห็นด้วย หรือไม่ชอบวิชาภาษาอังกฤษ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ได้มีผู้ทำการการวิจัยไว้หลายท่าน เช่น อริสา อนุยะโค (2555) ได้ศึกษาการวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับสถานประกอบการของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยียานยนต์ กรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2 วิทยาลัย

เทคโนโลยียานยนต์ กรุงเทพมหานคร เป็นเพศชายและมีอายุระหว่าง 15-20 ปี 100% และคะแนนเฉลี่ยของแบบสอบถาม การวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ สถานประกอบการมีค่าเท่ากับ 3.33 ซึ่งแปลความได้ว่า นักศึกษามีเจตคติปานกลางต่อวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสถานประกอบการ

ธนัญญา สงคง (2555) ได้ศึกษาเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 1 ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 สาขาวิชางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจและสาขาวิชางานการออกแบบ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา พบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

ภาสกร วงศ์วีริยะ (2554) ได้ศึกษาการวัดเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของนักเรียนโรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสรรพ์ พบว่า คะแนนเฉลี่ยของแบบสอบถามมีค่าเท่ากับ 3.56 ซึ่งแปลความได้ว่านักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

Gardner and Macintyre (1993, pp. 1-11) ได้ศึกษางานวิจัยไว้จำนวนมาก และได้สรุปเกี่ยวกับตัวแปรความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการเรียนภาษาที่สองไว้ว่า ประกอบด้วย เชาวน์ปัญญา ความถนัดทางภาษา กลวิธีการเรียน เจตคติทางภาษา แรงจูงใจ และความวิตกกังวลทางภาษา

จากแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้สึกที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ เช่น การแสดงออกในรูปของความพึงพอใจ เห็นด้วยหรือสนับสนุน หรือไม่เห็นด้วย หรือไม่ชอบวิชาภาษาอังกฤษ เจตคติจึงมีความสำคัญประการหนึ่งที่ควรนำมาศึกษา เพราะเป็นปัจจัยตัวหนึ่งที่จะทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง นอกเหนือไปจากการฝึกทักษะ และการปรับระดับความรู้พื้นฐาน การสอนภาษาอังกฤษนั้นควรได้เห็นประโยชน์ของการเรียน โดยให้นักเรียนได้นำไปใช้ในชีวิตประจำวันหรือเรียนต่อในชั้นที่สูงขึ้น ครูควรสอนสิ่งที่มีความหมายแก่นักเรียน และควรสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ โดยชี้ให้เห็นถึงความสำคัญและวางรากฐานการเรียนภาษาอังกฤษตอนต้นให้มั่นคง

ปัจจัยด้านครูผู้สอน

เรือนขวัญ ศรีวรสาร (2550) พบว่า อิทธิพลของครูผู้สอนภาษาอังกฤษต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี แบ่งเป็น 4 ด้าน คือ 1) ด้านพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครู พบว่า ครูผู้สอนที่ใช้เกมเสริมในระหว่างการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนได้มากขึ้น และจำได้ดีกว่าและการที่ครูผู้สอนให้ความสำคัญกับตนเอง ทำให้นักเรียนกล้าถามในสิ่งที่ไม่เข้าใจ 2) ด้านการควบคุมชั้นเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า ครูผู้สอนให้ความสำคัญกับนักเรียนไม่เข้มงวดในระหว่างการเรียนการสอน ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จ เพราะกล้าที่จะแสดงออกทำให้นักเรียนมีความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

เรียนรู้ได้ดีขึ้น 3) ด้านบุคลิกภาพของครูภาษาอังกฤษ พบว่า ครูผู้สอนแต่งตัวดี เหมาะสมกับวัยและกาลเทศะ และสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ดี วางตัวดี จะทำให้นักเรียนอยากที่จะเลียนแบบการพูดภาษาอังกฤษตามครูและเกิดความน่าเชื่อถือ 4) ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูภาษาอังกฤษกับนักเรียน พบว่า นักเรียนมีความเห็นแตกต่างกันเป็น 2 กลุ่ม กล่าวคือ กลุ่มหนึ่งต้องการครูผู้สอนที่เอาใจใส่ตัวนักเรียนในระดับปานกลางในระหว่างการเรียนการสอน ในขณะที่อีกกลุ่มหนึ่งต้องการครูผู้สอนที่เอาใจใส่ตัวนักเรียนเป็นพิเศษ การดูแลอย่างใกล้ชิด ให้คำแนะนำอยู่ตลอดเวลา ช่วยสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ปัจจัยด้านครูผู้สอน หมายถึง ลักษณะภูมิของครูผู้ที่ทำการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของ โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ซึ่งประกอบด้วยตัวแปร 4 ด้าน คือ

1. พฤติกรรมการสอนของครู

Bloom (1976, p. 111) ได้ให้ความหมายของคุณภาพของการสอนไว้ว่า หมายถึง การจัดลำดับของส่วนประกอบของเนื้อหาการอธิบาย และการเสนอทบทวนให้เหมาะสมที่สุด สำหรับผู้เรียน

Bloom (1976, p. 7) เสนอว่าองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ประการ ที่กำหนดประสิทธิภาพการสอน คือ

1. การชี้แนะ (Cues) คือ คำอธิบายของครูที่ทำให้นักเรียนเข้าใจชัดเจน
2. การเสริมแรง (Reinforcement) ในการสอนของครูต้องใช้สิ่งเสริมแรงที่เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน
3. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน (Participation) ในการเรียนการสอนจะต้องให้นักเรียนได้ปฏิบัติด้วยตนเอง
4. ข้อมูลย้อนกลับและการแก้ไขข้อบกพร่อง (Feedback and correlation) การสอนที่ดีจะต้องมีการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียน กล่าวคือจะต้องแจ้งผลงานและข้อบกพร่องต่าง ๆ ใน การเรียนให้ผู้เรียนทราบ

วิเชียร ไชยบัง (2544, หน้า 14) ได้ให้ความหมายของประสิทธิภาพการสอนว่า ความสามารถในการจัดการสอนเพื่อให้นักเรียนบรรลุจุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้ ตามความสามารถของนักเรียนแต่ละคน

สุรศักดิ์ หอมอ่อน (2546, หน้า 12) ได้ให้ความหมายของประสิทธิภาพการสอนว่า หมายถึง ความสามารถในการสอน หรือยุทธวิธีการสอน ตลอดจนลักษณะหรือพฤติกรรมต่าง ๆ ของครูอันจะส่งผลให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

เฉลิมศักดิ์ นามเชยงใต้ (2556) ได้กล่าวว่า พฤติกรรมการสอนของครูในทุกระดับ การศึกษา และทุกวิชาที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบจะต้องส่งผลให้ผู้เรียนได้บรรลุสัมฤทธิ์ ตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โดยสมบูรณ์ครบถ้วน สมควรอย่างยิ่งที่จะต้องวิเคราะห์บทบาท ที่แท้จริงของครูว่าเป็นบทบาทและหน้าที่ที่จะต้องวัด และประเมินผลได้อย่างเป็นรูปธรรมในช่วง ระยะเวลาหนึ่ง พฤติกรรมการสอนหรือวัฒนธรรมการสอนของครูที่ครู-อาจารย์ส่วนใหญ่ของ ประเทศประพฤติปฏิบัติ และเกิดผลดีต่อผู้เรียนได้อย่างแท้จริงนั้น จึงจะยอมรับได้ว่าครูผู้นั้นมี คุณภาพการสอน

ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร (2556) ได้กล่าวว่า “คุณภาพการสอน” ซึ่งเป็นความสามารถที่จะ สร้างสรรค์สิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนทุกคน ครูมืออาชีพ จึงต้องมีความสามารถต่อไปนี้

1. สามารถประยุกต์ใช้ยุทธศาสตร์ และการจัดระบบได้อย่างเหมาะสมกับการเรียนรู้และ ความต้องการทางการศึกษาของผู้เรียน สภาพแวดล้อมของ โรงเรียนและสาระการเรียนรู้ที่สอน
2. สามารถติดตามการเรียนรู้ผู้เรียนเป็นรายบุคคล ใช้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อวางแผน ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนเป็นรายบุคคล เป็นกลุ่มและเป็นชั้น
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างอิสระ ฝึกการใช้ภาษา คาดหวังให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบ ในการเรียนรู้
4. พัฒนาความสัมพันธ์เชิงจรรยาบรรณ บนพื้นฐานทักษะการสื่อสารที่ดีให้การยอมรับ ผู้เรียนทุกคน และคาดหวังจะได้รับการยอมรับจากผู้เรียน
5. มีความรู้ที่ทันสมัย และสนับสนุนข้อคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรอย่างกระตือรือร้น
6. เชื้อความสามารถในการเรียนของผู้เรียนทุกคน คาดหวังว่าผู้เรียนทุกคนเรียนรู้และ ส่งความคาดหวังนี้ไปยังแต่ละบุคคล โรงเรียนและชุมชน
7. กระตือรือร้นในการฝึกผู้เรียนเข้าสู่ประสบการณ์แห่งการเรียนรู้เรื่องที่คุณเรียนเห็นว่า มีความสำคัญต่อชีวิตของตน
8. ช่วยให้ผู้เรียนสามารถสร้างความเชื่อมโยง เข้าใจความสัมพันธ์ทั้งภายในและระหว่าง สาระการเรียนรู้

พรวิมล ระวันประโคน (2545, หน้า 20) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการ กับพฤติกรรมการสอนครูที่สอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยศึกษาพฤติกรรมการสอนครู 3 ประการ ได้แก่

1. การวางแผนและการเตรียมการสอน หมายถึง กิจกรรมในการคิดและทำล่วงหน้า ในการดำเนินการสอน อันประกอบด้วย การกำหนดจุดประสงค์ การจัดเนื้อหากิจกรรม ประสบการณ์ สื่อการเรียนการสอน กระบวนการเรียนรู้ กลวิธีต่าง ๆ ตลอดจนวิธีการประเมินผล เพื่อให้การเรียน ของนักเรียนบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้

2. การดำเนินการสอน หมายถึง กระบวนการและพฤติกรรมของครูที่ใช้เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ได้แก่ ซึ่งแจ้งลักษณะวิชาตามหลักการสอนภาษา วิธีเรียน และการวัดผล เสนอเนื้อเรื่องที่เป็นแนวคิดหลัก และแนวคิดย่อย ๆ ลงมาเป็นขั้นตอน

3. การประเมินผล หมายถึง กระบวนการในการใช้วิธีการและเครื่องมือวัดผลทางการศึกษาให้เหมาะสมกับพฤติกรรมที่ต้องการวัดของครูผู้สอน โดยมุ่งเน้นในการพิจารณาพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติกการเรียน การร่วมกิจกรรม และการทดสอบควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอนทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน

ศักรินทร์ สุวรรณโรจน์ (2543, หน้า 2-13) ได้สรุปและสังเคราะห์ลักษณะครูที่ดีตามพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่พระราชทานแก่ครูอาวุโสของคุรุสภาเพื่อเป็นหลักปฏิบัติ 4 ประการ คือ

1. ครูต้องมีความรักและเมตตาต่อศิษย์หรือผู้เรียน
2. ครูต้องมีความเสียสละและอดทน
3. ครูต้องทำความดีเพื่อความดี มิใช่เพื่อยศศักดิ์ ความร่ำรวย หรือประโยชน์ทางวัตถุ

อื่นใด

4. ครูต้องถึงพร้อมด้วยความรู้ ความดี และความสามารถ

สรุปได้ว่า พฤติกรรมการสอนของครู หมายถึง บทบาทของครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่สร้างความรู้สึกดีให้กับนักเรียน ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จและเรียนรู้ได้ดีขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการสอนของครู ได้มีผู้ทำการการวิจัยไว้หลายท่าน เช่น การประเมินพฤติกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของเทียน เขียวภักดี (2538, หน้า 80-85) สรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับครูผู้สอนภาษาอังกฤษว่า ครูส่วนใหญ่เป็นสุภาพสตรี มีอายุระหว่าง 31-41 ปี วุฒิปริญญาตรี ส่วนใหญ่ไม่ได้จบวิชาเอกภาษาอังกฤษ คือ ร้อยละ 80 และจบวิชาเอกภาษาอังกฤษ ร้อยละ 12 บุคลิกภาพของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ พบว่าครูภาษาอังกฤษมีความสุภาพ อดทน มีจิตใจร่าเริงแจ่มใส มีความเมตตา กรุณา มีความรับผิดชอบสูง การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า ครูภาษาอังกฤษมีความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรอยู่ในระดับปานกลาง ครูยึดหลักประชาธิปไตยในการปกครองชั้นเรียน การใช้สื่ออยู่ในระดับปานกลาง การวัดผลและประเมินผลปฏิบัติในระดับปานกลาง ด้านปัญหาอุปสรรค พบว่า ครูขาดประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ไม่ได้จบวิชาเอกภาษาอังกฤษ ครูมีงานอื่นมาก ครูออกเสียงคำศัพท์ไม่ถูก ขาดคู่มือ ครูไม่เตรียมการสอน ครูขาดสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย ครูทำสื่อไม่ได้ ขาดแหล่งความรู้ที่จะใช้เสริมนักเรียน ครูขาดทักษะในการวัดและการประเมินผล

ศุภชัย สว่างภพ, ประวิศ เอรารวรรณ และไพบุลย์ บุญไชย (2555) ได้ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับประสิทธิภาพการสอนของครู กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ช่วงชั้นที่ 3 จังหวัดศรีสะเกษ ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยด้านครูที่สัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิภาพการสอนของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ช่วงชั้นที่ 3 จังหวัดศรีสะเกษ อยู่ในระดับน้อยถึงมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 8 ด้าน เรียงจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (rxy) จากมากไปหาน้อย ดังต่อไปนี้ 1) บรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (0.862) 2) การวัดและประเมินผล (0.801) 3) ความสามารถด้านวิชาการ (0.785) 4) ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน (0.537) 5) เจตคติของครูต่ออาชีพครู (0.534) 6) บุคลิกภาพของครู (0.518) 7) เจตคติของครูต่อนักเรียน (0.452) และ 8) แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน (0.357)

ปัญญา คำสุวรรณ (2540) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสระแก้ว โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 165 คน และนักเรียน จำนวน 165 ห้องจำนวน 2,950 คน ผลการวิจัย พบว่า คุณลักษณะครูด้านความรู้ภาษาอังกฤษของครู และด้านความสามารถในการสอน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ส่วนด้านคุณธรรมจริยธรรม และด้านบุคลิกภาพไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

จากแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า พฤติกรรมการสอนของครู หมายถึง ความรู้ความสามารถของครูในการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ และเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นไปตามเกณฑ์ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา จึงนับได้ว่าครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญที่สุดในการดำเนินการเรียนการสอน ถ้าครูทำการสอนได้อย่างมีคุณภาพจะทำให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ ได้เป็นอย่างดี ซึ่งมีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่สูงขึ้นของนักเรียน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาตัวแปรตัวนี้ด้วย

2. การควบคุมชั้นเรียน

ภควัต โอวาท (2552) กล่าวว่า เทคนิคหรือวิธีการที่ครูใช้ควบคุมชั้นเรียนมีส่วนส่งเสริมในการสร้างบรรยากาศทางจิตวิทยา กล่าวคือ ถ้าครูปกครองชั้นเรียนด้วยความยุติธรรม ยึดหลักประชาธิปไตย ใช้ระเบียบกฎเกณฑ์ที่ทุกคนยอมรับยินดีปฏิบัติ นักเรียนจะอยู่ในห้องเรียนอย่างมีความสุข เกิดความรู้สึกร่วมกัน พอใจและสบายใจ ในทางตรงกันข้ามถ้าครูโหด ไม่ยุติธรรม เลือกรักมักที่ขัง ปกครองชั้นเรียนแบบเผด็จการ นักเรียนจะเกิดความรู้สึกไม่ศรัทธาครู ไม่เห็นคุณค่าของระเบียบกฎเกณฑ์ ส่งผลให้นักเรียนไม่สนใจเรียน ไม่อยากมาโรงเรียนในที่สุด ดังนั้น เทคนิควิธีการปกครองชั้นเรียนของครู จึงมีความสำคัญต่อการสร้างบรรยากาศทางจิตวิทยาด้วย ในการปกครองชั้นเรียน ครูควรยึดหลักต่อไปนี้

2.1 หลักประชาธิปไตย

ครูควรให้ความสำคัญต่อนักเรียนเท่าเทียมกัน ให้ความสำคัญเสมอภาค ให้อิสระให้โอกาสแก่ทุกคนในการแสดงความคิดเห็น ขณะเดียวกันครูต้องใจกว้าง ยินดีรับฟังความเห็นของทุกคน และควรฝึกให้นักเรียนปฏิบัติตนตามสิทธิหน้าที่ รู้จักเคารพสิทธิของผู้อื่น ให้รู้จักการอยู่ร่วมกันอย่างประชาธิปไตย

2.2 หลักความยุติธรรม

ครูควรปกครองโดยใช้หลักความยุติธรรมแก่นักเรียนทุกคนโดยทั่วถึง นักเรียนจะเคารพศรัทธาครู และยินดีปฏิบัติตามกฎระเบียบของครู ยินดีปฏิบัติตามคำอบรมสั่งสอนของครู ตลอดจนไม่สร้างปัญหาในชั้นเรียน

2.3 หลักพรหมวิหาร 4 ได้แก่ เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา

เมตตา หมายถึง ความรักและเอ็นดู ความปรารถนาที่จะให้ผู้อื่นเป็นสุข

กรุณา หมายถึง ความสงสาร คิดจะช่วยให้ผู้อื่นพ้นทุกข์

มุทิตา หมายถึง ความยินดีด้วยเมื่อผู้อื่นได้ลาภยศ สุข สรรเสริญ

อุเบกขา หมายถึง ความเที่ยงธรรม การวางตัวเป็นกลาง การวางใจเฉยดีครุทุกคน

ยึดหลักพรหมวิหาร 4 ในการปกครองชั้นเรียน นอกจากจะทำให้นักเรียนมีความเคารพศรัทธาครู และมีความสุขในการเรียนแล้ว ยังเป็นการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมให้นักเรียนด้วย

2.4 หลักความใกล้ชิด

การที่ครูแสดงความเอาใจใส่ ความสนใจให้ความใกล้ชิดกับนักเรียนเป็นวิธีการหนึ่งในการสร้างบรรยากาศทางด้านจิตวิทยา วิธีการแสดงความสนใจนักเรียนทำได้หลายวิธี จิตรา วสุวานิช (2531, หน้า 135) ได้เสนอแนะไว้ ดังนี้

1) ครูจะต้องรู้จักนักเรียนในชั้นทุกคน รู้จักชื่อจริง ชื่อเล่น ความสนใจของเด็กแต่ละคน เป็นต้นว่างานอดิเรก มีพี่น้องกี่คน จุดเด่น จุดด้อยของนักเรียนแต่ละคน

2) ครูจะต้องแสดงความสนใจในสารทุกข์สุกดิบของเด็กแต่ละคน เช่น หมั่นถามความเป็นไปของพี่น้องความคืบหน้าของการสะสมแต้มปี คือ ไม่เพียงรู้แต่ว่าเด็กเป็นอะไรในข้อ 1 แต่รู้ข่าวคราวเคลื่อนไหวของสิ่งเหล่านั้นด้วย

3) ครูจะมอบเวลาของตนเพื่อเด็ก เวลาที่นอกเหนือจากงานสอน ได้แก่ เวลาเย็น หลังเลิกเรียน ช่วงพักระหว่างการเรียน เพื่อช่วยเด็กที่ด้อยการช่วยเหลือเป็นพิเศษ ว่าต้องการขอคำปรึกษา ต้องการขอคำแนะนำในการหารายได้พิเศษ ครูจะต้องพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือเด็กได้ตลอดเวลา

4) ครูจะต้องใกล้ชิด สัมผัสทั้งร่างกายและจิตใจ คำสั่งสอน และการกระทำของครู จะต้องสอดคล้องกัน เป็นต้นว่า ถ้าครูจะอบรมสั่งสอนเด็กเรื่องความซื่อสัตย์ ครูจะต้องปฏิบัติตนเป็นคนซื่อสัตย์ด้วยเช่นกัน กายสัมผัสก็เป็นสิ่งจำเป็น การจับต้องตัวบ้าง จะเป็นสื่อทำให้เด็กรู้สึกถึงความใกล้ชิดสนิทสนม

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2531) ได้ค้นพบว่า บรรยากาศในชั้นเรียน เป็นส่วนหนึ่งที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความสนใจในบทเรียน และเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ เพิ่มมากขึ้น การสร้างบรรยากาศที่อบอุ่น ที่ครูให้ความเอื้ออาทรต่อนักเรียน ที่นักเรียนกับนักเรียน มีความสัมพันธ์ฉันท์มิตรต่อกันที่มีระเบียบ มีความสะอาด เหล่านี้เป็นบรรยากาศที่นักเรียนต้องการ ทำให้นักเรียนมีความสุขที่ได้มาโรงเรียน และในการเรียนร่วมกับเพื่อน ๆ ถ้าครูผู้สอนสามารถสร้างความรู้สึกนี้ให้เกิดขึ้นต่อนักเรียนได้ ก็นับว่าครูได้ทำหน้าที่ในการพัฒนาเยาวชนของประเทศชาติ ให้เติบโตขึ้นอย่างสมบูรณ์ทั้งทางด้านสติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ และสังคม โดยแท้จริง ดังนั้น การสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง ซึ่งประมวลได้ ดังนี้

1) ช่วยส่งเสริมให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างราบรื่น เช่น ห้องเรียนที่ไม่คับแคบ จนเกินไป ทำให้นักเรียนเกิดความคล่องตัวในการทำกิจกรรม

2) ช่วยส่งเสริมลักษณะนิสัยที่ดีงาม และความมีระเบียบวินัยให้แก่ผู้เรียน เช่น ห้องเรียนที่สะอาด ที่จัดโต๊ะเก้าอี้ไว้อย่างเป็นระเบียบ มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อกัน นักเรียนจะซึมซับสิ่งเหล่านี้ไว้โดยไม่รู้ตัว

3) ช่วยส่งเสริมสุขภาพที่ดีให้แก่ผู้เรียน เช่น มีแสงสว่างที่เหมาะสม มีที่นั่งไม่ใกล้ กระดานดำมากเกินไป มีขนาดโต๊ะและเก้าอี้ที่เหมาะสมกับวัย รูปร่างของนักเรียนนักศึกษา ฯลฯ

4) ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ และสร้างความสนใจในบทเรียนมากยิ่งขึ้น เช่น การจัดมุมวิชาการต่าง ๆ การจัดป้ายนิเทศ การตกแต่งห้องเรียนด้วยผลงานของนักเรียน

5) ช่วยส่งเสริมการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม เช่น การฝึกให้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน การฝึกให้มีอัธยาศัยไมตรีในการอยู่ร่วมกัน ฯลฯ

6) ช่วยสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนและการมาโรงเรียน เพราะในชั้นเรียนมีครูที่เข้าใจนักเรียน ให้ความเมตตาเอื้ออาทรต่อนักเรียน และนักเรียนมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน

สรุปได้ว่า การควบคุมชั้นเรียน หมายถึง เทคนิคหรือวิธีที่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษใช้ปกครองชั้นเรียนที่สร้างบรรยากาศความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมชั้นเรียน ได้มีผู้ทำการการวิจัยไว้หลายท่าน เช่น สุภชัย สว่างภพ และคณะ (2555) ได้ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับประสิทธิภาพการสอนของครู กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 3 จังหวัดศรีสะเกษ ผลการวิจัยปรากฏ ดังนี้ ปัจจัย

ด้านครูที่สัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิภาพการสอนของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 3 จังหวัดศรีสะเกษ อยู่ในระดับน้อยถึงมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 8 ด้าน เรียงจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (rxy) จากมากไปหาน้อยดังต่อไปนี้ 1) บรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (0.862) 2) การวัดและประเมินผล (0.801) 3) ความสามารถด้านวิชาการ (0.785) 4) ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับ นักเรียน (0.537) 5) เจตคติของครูต่ออาชีพครู (0.534) 6) บุคลิกภาพของครู (0.518) 7) เจตคติของครูต่อนักเรียน (0.452) และ 8) แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน (0.357) ซึ่งสอดคล้องกับบุญเรือง ศรีเหรียญ (2542, หน้า 315) ได้ศึกษาองค์ประกอบทางการศึกษาที่สัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อผลการเรียนรู้และประสิทธิผลของโรงเรียน พบว่า บรรยากาศและสภาพแวดล้อมของห้องเรียน มีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

เรือนขวัญ ศรีวรสาร (2550) ศึกษาอิทธิพลของครูผู้สอนภาษาอังกฤษต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี พบว่า ด้านการควบคุมชั้นเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า ครูผู้สอนที่ให้ความสำคัญกับนักเรียนไม่เข้มงวด ในระหว่างการเรียนการสอน ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จเพราะกล้าที่จะแสดงออก การที่ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้ถาม ได้ตลอดเวลา และสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนเหมือนครอบครัวทำให้นักเรียนมีความเข้าใจมากยิ่งขึ้นเรียนรู้ได้ดีขึ้น

จากแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า การควบคุมชั้นเรียนของครู เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความสนใจในบทเรียน และเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น จึงนับได้ว่าครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญที่สุดในการควบคุม และสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน ถ้าครูทำการควบคุมชั้นเรียนได้อย่างมีคุณภาพ จะทำให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจได้เป็นอย่างดี ซึ่งมีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่สูงขึ้นของนักเรียน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาตัวแปรตัวนี้ด้วย

3. บุคลิกภาพของครู

สุชา จันทน์เอม (2554, หน้า 84) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะส่วนรวมของพฤติกรรมของบุคคลทั้งในด้านชีวิตส่วนตัว ในด้านกิจการงาน และในสังคมโดยทั่วไป และยังได้กล่าวถึงคำจำกัดความของบุคลิกภาพของนักจิตวิทยาเด่นๆ ดังนี้

นักจิตวิทยาที่มองบุคลิกภาพแบบลักษณะรวมของบุคคล ได้แก่ Sanford (n.d. อ้างถึงใน สราวุธ เพ็ชรชีก, 2553) กล่าวว่า บุคลิกภาพ คือ กระบวนการรวมกันระหว่างลักษณะต่าง ๆ ของบุคคล (รวมทั้งลักษณะทางร่างกายและจิตใจ) อย่างเป็นทางการแบบฉบับเดียว ซึ่งแต่ละลักษณะต่างก็มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และรวมกันเป็นลักษณะเฉพาะประจำตัวของแต่ละบุคคล ส่วน Hillgard (1962) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะรวมของบุคคล และวิธีการแสดงออกทางพฤติกรรม

ซึ่งกำหนดการปรับตัวตามแบบฉบับของแต่ละบุคคลต่อสิ่งแวดล้อม และ Schneiders (n.d. อ้างถึงใน สราวุธ เพ็ชรชุก, 2553) กล่าวว่า บุคลิกภาพ คือ กระบวนการสร้าง หรือการรวมคุณลักษณะ ทั้งด้านร่างกายและจิตใจของบุคคล ตลอดจนความสามารถ ความโน้มเอียง นิสัย อากัปกริยาของแต่ละบุคคล โดยเฉพาะ และบุคลิกภาพจะเป็นเครื่องกำหนดปฏิกิริยาของบุคคลที่มีต่อตนเอง และต่อผู้อื่น และเป็นผลต่อความรู้สึกนึกคิดที่มีต่อสิ่งแวดล้อม วัตถุ บุคคล และวัฒนธรรมของสังคมที่เขาอาศัยอยู่

ส่วนนักจิตวิทยาที่มองในลักษณะเด่นของบุคคล ได้แก่ Morgan (n.d. อ้างถึงใน สราวุธ เพ็ชรชุก, 2553) กล่าวว่า บุคลิกภาพ คือ คุณสมบัติและคุณลักษณะเด่นของบุคคล รวมทั้งการปรับตัวของบุคคลต่อสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ เช่นเดียวกัน Murphy (n.d. อ้างถึงใน สราวุธ เพ็ชรชุก, 2553) กล่าวว่า บุคลิกภาพ คือ ความเด่นประจำตัวของแต่ละบุคคล ซึ่งอาจจะบอกถึงความแตกต่างกับบุคคลอื่น ๆ ได้ในรูปของปริมาณและคุณภาพในลักษณะเด่นนั้น ๆ

บุคลิกภาพของครูที่ดี

บุคลิกภาพของครูที่ดี ประกอบด้วย บุคลิกภาพ 4 ด้าน คือ บุคลิกภาพทางกาย บุคลิกภาพทางอารมณ์ บุคลิกภาพทางสังคม และบุคลิกภาพทางสติปัญญา ดังต่อไปนี้

1. บุคลิกภาพทางกาย ประกอบด้วย

1.1 ด้านกายภาพ หมายถึง ครูที่มีบุคลิกภาพด้านกายภาพเป็นปกติและน่าศรัทธา น่านับถือ จะมีโอกาสประสบความสำเร็จในการอยู่ร่วมกับลูกศิษย์มากกว่าครูที่มีบุคลิกภาพด้านกายภาพผิดปกติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการผิดปกติในทางที่ไม่ดี ลักษณะบุคลิกภาพทางกาย ได้แก่

1.1.1 รูปร่างหน้าตา กิริยาอาการ ลักษณะท่าทางที่สง่างาม

1.1.2 การแต่งกายที่เหมาะสม คือ การแต่งกาย (รวมถึงแต่งหน้าและทรงผมด้วย)

ที่สะอาด เรียบร้อย ดูดี น่านับถือ ถูกกาลเทศะ เรียกว่า Neat and clean

1.1.3 กิริยามารยาท คือ มีกิริยามารยาทที่เรียบร้อย สุภาพอ่อน โยน นุ่มนวล

1.1.4 สวมใส่เสื้อผ้าที่เหมาะสมกับรูปร่าง เพศ วัย และผิวพรรณ

1.1.5 มีสุขภาพกายที่แข็งแรง สมบูรณ์

1.1.6 ร่างกายสะอาด ผิวพรรณสดใส ใบหน้าแจ่มใส

1.1.7 ยืน นั่ง เดิน ให้เรียบร้อยเหมาะสม

1.2 ด้านวาจา หมายถึง การแสดงออกทางวาจา การพูดด้วยน้ำเสียงที่แผ่ด้านเมตตาปรารถนาดี นุ่มนวล การพูดด้วยลีลาที่เหมาะสม ไม่ช้าไม่เร็วจนเกินไป และรวมไปถึงการไม่พูดน้อยหรือเงียบจนเกินไป หรือการพูดมากจนน่ารำคาญ ได้แก่

- 1.2.1 การพูดด้วยถ้อยคำที่ถูกต้อง ชัดเจน
- 1.2.2 การพูดที่เหมาะสมกับบุคลิกภาวะของผู้เรียน
- 1.2.3 การพูดที่ถูกต้องกาลเทศะ
- 1.2.4 การพูดที่คล่องแคล่ว ถูกอักขระและคำควบกล้ำ
- 1.2.5 การพูดที่ไพเราะอ่อนหวาน
- 1.2.6 พูดเสียงดังฟังชัด
- 1.2.7 พูดจามีสาระมีเหตุผล

1.3 ด้านการวางตัว ควรมีพฤติกรรมให้เหมาะสมกับฐานะ ตำแหน่งหน้าที่ คุณวุฒิ และวัยวุฒิของตน โดยมีการแสดงออกอย่างสุภาพและจริงใจ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่สามารถผูกมัดน้ำใจของบุคคลที่อยู่ใกล้ชิด หรือบุคคลอื่น ๆ ที่มีส่วนเข้ามารู้จักและสัมพันธ์เกี่ยวข้องด้วย

1.4 ด้านอิริยาบถ ควรมีอิริยาบถในขณะสอนขณะทำงาน คิดต่อสัมพันธ์กับผู้เรียน และผู้อื่นให้เหมาะสมเป็นสง่าราศี เป็นที่นิยมยกย่องหรือเกรงใจของคนทั่วไปไม่ว่าจะเป็นการนั่ง การยืน การเดิน การไหว้ การทำความเคารพ ควรมีความสำรวม เป็นต้น

2. บุคลิกภาพด้านอารมณ์

บุคลิกภาพทางอารมณ์ หมายถึง การมีบุคลิกภาวะทางอารมณ์ที่เหมาะสม มีอารมณ์มั่นคง เสมอต้นเสมอปลาย ซึ่งจะแสดงออกให้เห็นทางสีหน้า แววตา ท่าทาง และวาจาให้ผู้เรียนได้รับรู้ได้ ประกอบด้วย

- 2.1 การควบคุมอารมณ์ได้ดีทั้งอารมณ์ดีใจ โกรธ เศร้า หรือหงุดหงิด
- 2.2 ความสนใจผู้เรียน หมายถึง มีความกระตือรือร้นที่จะรับรู้หรือถ่ายทอดความรู้ต่าง ๆ รวมทั้งการแสวงหาประสบการณ์ที่กว้างขวางหลากหลาย มีความสนใจในตัวผู้เรียน บทเรียน และวิธีสอน มีความเข้าใจและสนใจปัญหาต่าง ๆ ของผู้เรียน
- 2.3 การมีอารมณ์ขัน ไม่เคร่งเครียดจริงจังจนเกินไป
- 2.4 มีอารมณ์แจ่มใส เบิกบาน ยิ้มแย้ม และร่าเริงอยู่เสมอ
- 2.5 มีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น
- 2.6 มีความรับผิดชอบต่องานสูง
- 2.7 มีความซื่อสัตย์ จริงใจ
- 2.8 มีเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา (พรหมวิหาร 4)
- 2.9 ตรงต่อเวลา
- 2.10 มีทัศนคติและค่านิยมที่ดีงาม
- 2.11 มีความมั่นใจในตนเอง เป็นตัวของตัวเอง

- 2.12 มีความยุติธรรม ไม่ลำเอียง (อคติ)
- 2.13 มีจิตใจกว้างขวาง ยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่างกัน
- 2.14 ขยันหมั่นเพียร
- 2.15 เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และเสียสละ
- 2.16 หนักแน่น อดทนอดกลั้น และข่มใจตนเองได้
- 2.17 มีความกล้าแสดงออกที่เหมาะสม กล้าแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล
- 2.18 มีความสำนึกในหน้าที่การงาน

3. บุคลิกภาพด้านสังคม

เป็นบุคลิกภาพที่แสดงออกให้ผู้อื่นพบเห็นได้ในสังคม การเข้าสู่สังคมจึงเป็นบทบาทอย่างหนึ่งของครู

- 3.1 ความเป็นผู้นำ
- 3.2 ให้ความร่วมมือกับผู้อื่น ชุมชน และสังคม
- 3.3 ความมีระเบียบวินัย สำนวณระวางความประพฤติตนอยู่ในระเบียบแบบแผน

(ประพฤติต่อเป็นแบบอย่างที่ดี)

- 3.4 สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดี
- 3.5 มีความอ่อนน้อมถ่อมตน
- 3.6 มีการวางตัวที่เหมาะสมในสังคม
- 3.7 มีความสัมพันธ์กับผู้เรียนและเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชาที่ดี
- 3.8 ความเป็นกันเองกับผู้เรียน
- 3.9 การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อทุก ๆ คน

4. บุคลิกภาพด้านสติปัญญา

บุคลิกภาพด้านสติปัญญา หมายถึง การใช้สติปัญญาในการสอนการแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ดี และมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย

- 4.1 การมีปฏิภาณไหวพริบที่ดี
- 4.2 ความสามารถในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้เหมาะสม
- 4.3 มีการตัดสินใจที่ดี
- 4.4 มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
- 4.5 มีความรู้รอบตัวดี
- 4.6 มีความจำดี
- 4.7 เป็นคนช่างสังเกตละเอียดรอบคอบ

4.8 มีความรู้ในรายวิชาที่สอนอย่างแท้จริง

4.9 มีความรู้ด้านวิจัย คอมพิวเตอร์ และสื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ

4.10 มีความรู้ด้านเทคนิคการสอน การวัดผลประเมินผล

4.11 รู้ข้อมูลข่าวสารรอบตัวและเรื่องราวในท้องถิ่น

4.12 มีสามารถถ่ายทอดความรู้ เช่น ประยุกต์ใช้เทคนิคการสอนต่าง ๆ สามารถอบรม บ่มนิสัยผู้เรียนให้มีศีลธรรม วัฒนธรรม กิจนิสัย สุชนนิสัย และอุปนิสัยที่ดี สามารถพัฒนาให้ผู้เรียน ใฝ่รู้ใฝ่เรียน และก้าวทันเทคโนโลยี สามารถพัฒนาผู้เรียนให้คิดกว้าง คิดไกล และมีวิจารณญาณที่จะวิเคราะห์ข่าวสารต่าง ๆ ได้ดี เป็นต้น

4.13 รู้ตามหลักสัปปริสธรรม 7 ประการ คือ รู้หลักการอยู่ร่วมกัน รู้หน้าที่ รู้หลักความจริงของธรรมชาติ รู้ความมุ่งหมายของการกระทำอันใด รู้บทบาทภาวะหน้าที่ ความสามารถ หรือรู้ว่าตนควรทำอะไร รู้จักประมาณตน รู้ว่าเวลาไหนควรทำอะไร ตรงต่อเวลา รู้จักห้องถิ่นชุมชน ขนบธรรมเนียมประเพณี และรู้จักความแตกต่างของบุคคล และยอมรับความคิดเห็น

4.14 แสวงหาคำแนะนำ ให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะที่ดีต่อผู้เรียน

4.15 ลงมือกระทำจนกว่าจะถูกต้อง

4.16 ตรวจสอบความก้าวหน้าของตนเองอยู่เสมอ

4.17 หมั่นไตร่ตรอง คิดพิจารณาตนเองอยู่เสมอ

สรุปได้ว่า บุคลิกภาพของครู หมายถึง คุณภาพ คุณสมบัติเฉพาะตนของครูผู้สอน ภาษาอังกฤษ เช่น การแต่งกาย การยืน การเดิน ท่าทาง น้ำเสียง การใช้คำพูด การแสดงออกทางสีหน้าแววตา ฯลฯ เหมาะสมกับการเป็นครูและจะช่วยส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ได้ดี

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพของครู ได้มีผู้ทำการการวิจัยไว้หลายท่าน เช่น เรือนขวัญ ศรีวรสาร (2550) ศึกษาอิทธิพลของครูผู้สอนภาษาอังกฤษต่อความสำเร็จในการเรียน ภาษาอังกฤษของผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี ด้านบุคลิกภาพของครู ภาษาอังกฤษ พบว่า ครูผู้สอนที่แต่งตัวดี เหมาะสมกับวัยและกาลเทศะ และสามารถพูดภาษาอังกฤษ ได้ดี วางตัวดี จะทำให้นักเรียนอยากจะเลียนแบบการพูดภาษาอังกฤษตามครู และเกิดความน่าเชื่อถือ ซึ่งสอดคล้องกับฉัตรวี อินทรบุญสม (2553) ได้ศึกษาคุณสมบัติที่ดีของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ เป็นภาษาต่างประเทศในระดับมหาวิทยาลัย จากความคิดของครูและนักเรียน พบว่า ลักษณะของครู ที่มีประสิทธิภาพจากกลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่ม ผลสรุปจากแบบสอบถามแสดงว่าครูที่สอนภาษาอังกฤษ เป็นภาษาต่างประเทศ เชื่อว่าครูสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีประสิทธิภาพ ควร มี 1) มีความรู้ในวิชานั้น 2) เตรียมการสอนดี ในขณะที่ครูสอนวิชาอื่นคิดว่าครูสอนภาษาอังกฤษ ควร มี 1) มีความรู้ในวิชานั้น 2) มีวิธีการสอนที่ดี นอกจากนี้ผลการวิจัยยังแสดงถึงลักษณะที่

นักเรียนคิดว่าสำคัญที่สุดในการเป็นครูสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ ได้แก่ 1) สามารถอธิบายได้ชัดเจน 2) มีวิธีการสอนที่ดี ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ได้ให้ลักษณะของครูที่มีประสิทธิภาพเพิ่มเติมคือ บุคลิกภาพ ความรู้ ใฝ่ใถ้ การสอน การเตรียมตัว เชื้อชาติ และบทบาทของครู

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี (2551) ได้ทำการสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับลักษณะของครูภาษาอังกฤษที่นักเรียนมีความต้องการจากการสัมภาษณ์ พบว่าลักษณะของครูภาษาอังกฤษที่นักเรียนมีความต้องการมากที่สุด 5 อันดับ ได้แก่ 1) มีความเป็นกันเอง เมื่อสอบถามนักเรียนเกือบจะทุกคนชอบครูที่มีความเป็นกันเอง ให้ความสนิทสนมกับนักเรียนเหมือนญาติผู้ใหญ่คนหนึ่ง ความเป็นกันเองจะทำให้ให้นักเรียนกล้าซักถามเมื่อมีปัญหาไม่ว่าจะเป็นปัญหาการเรียนหรือปัญหาส่วนตัว ทำให้มีส่วนช่วยเหลือนักเรียนได้มาก 2) มีใบหน้ายิ้มแย้ม ไม่เครียด มีอารมณ์ขันบ้าง จะทำให้นักเรียนรู้สึกสบายใจ โดยเฉพาะธรรมชาติของวิชาที่ยากอยู่แล้ว เช่น ฟิสิกส์ หรือภาษาอังกฤษ เป็นต้น ครูที่มีอารมณ์ขัน ใบหน้ายิ้มแย้มจะช่วยลดความยากของวิชาไปได้มาก ทำให้นักเรียนอยากฟัง อยากคิดตาม และอยากเรียน 3) มีความเมตตาต่อศิษย์ และมีความยุติธรรมเอาใจใส่ทุกคนโดยไม่ลำเอียง 4) มีวิธีการสอนดี เข้าใจง่าย และคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ได้ผ่านการศึกษอบรมจากสถาบันระดับสูง ได้เรียนรู้วิธีการสอน ได้ฝึกประสบการณ์สอน 5) แม่นยำในเนื้อหาวิชา มีความมั่นใจ และมีความทันสมัยอยู่เสมอ โดยเฉพาะในวิชาที่สอน

จากแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า บุคลิกภาพของครูเป็นคุณภาพ คุณสมบัติ เฉพาะตนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ เช่น การแต่งกาย การยืน การเดิน ท่าทาง น้ำเสียง การใช้คำพูด การแสดงออกทางสีหน้าแววตา ฯลฯ เหมาะสมกับการเป็นครูและจะช่วยส่งเสริมความอยากเรียน ได้ดีจึงนับได้ว่าถ้าครูมีบุคลิกภาพที่ดีจะทำให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีในการอยากเรียน วิชาต่าง ๆ เช่น ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี ซึ่งปัจจัยนี้จะมีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาค้นคว้าตัวแปรตัวนี้ด้วย

4. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน

ปฏิสัมพันธ์ (Interaction) หมายถึง ความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างบุคคล 2 คน หรือ บุคคล 2 ฝ่าย โดยต่างฝ่ายต่างมีอิทธิพลซึ่งกันและกัน (ประดินันท์ อุปรมัย, 2523, หน้า 133) ปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน มี 3 ลักษณะ ได้แก่

4.1 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ถ้าปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนเป็นไปด้วยดี หมายถึง ทั้งครูและนักเรียนต่างมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามครูให้ความเป็นกันเองกับนักเรียนให้นักเรียนมีอิสระ และมีความสบายใจในการทำกิจกรรม บรรยากาศภายในห้องเรียนก็ไม่ตึงเครียด เป็นบรรยากาศที่รื่นรมย์ นำเรียนนำเสนอ ซึ่งจะส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ได้ดี

4.2 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน บรรยากาศในห้องเรียนจะเต็มไปด้วยความอบอุ่น สร้างความรู้สึกดีให้แก่ นักเรียน ได้ ถ้านักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน คือ มีความสมัครสมานสามัคคี รักใคร่กลมเกลียวกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน ฯลฯ นักเรียนจะมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ได้นั้นขึ้นอยู่กับครูเป็นสำคัญ กล่าวคือ เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน ปกครองดูแลนักเรียน ได้ทั่วถึง ส่งสอนอบรมบ่มนิสัยและแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน ได้อย่างถูกต้อง นักเรียนก็จะค่อย ๆ ซึมซาบ และซึมเอาสิ่งดีงามไว้ปฏิบัติจนเป็นคุณลักษณะเฉพาะคนที่พึงประสงค์ เมื่อนักเรียนทุกคนต่างเป็นคนดีเพราะมีครูดี ทุกคนก็จะมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน อันเป็นส่วนสร้างเสริมให้เกิดบรรยากาศที่พึงปรารถนาขึ้นในห้องเรียน

4.1 ปฏิสัมพันธ์ทางวาจา หมายถึง การพูดจาร่วมกัน ในชั้นเรียนระหว่างครูกับนักเรียน อาจเป็นการบรรยาย การอธิบาย การถามคำถาม การมอบหมายงาน การพูดของนักเรียน ฯลฯ ทั้งหมดนี้มีอิทธิพลต่อการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนเช่นกัน

การสร้างปฏิสัมพันธ์ทางวาจานั้นควรใช้อิทธิพลทางอ้อม (Indirect influence) ซึ่งหมายถึง พฤติกรรมทางวาจาที่กระตุ้นให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น เช่น ครูยอมรับความรู้สึกของนักเรียน ครูชมเชยสนับสนุนให้กำลังใจ ครูยอมรับนำความคิดเห็นของนักเรียนมาใช้ ครูถามเพื่อให้นักเรียนตอบ ฯลฯ โดยครูควรหลีกเลี่ยงการใช้อิทธิพลทางตรง (Direct influence) ซึ่งหมายถึง พฤติกรรมที่ครูแสดงฝ่ายเดียว เช่น ครูบรรยาย ครูสั่งการ ครูวิจารณ์ฝ่ายเดียว ฯลฯ

บรรยากาศการเรียนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ที่เอื้อต่อการพัฒนากระบวนการคิดควรมีลักษณะ ดังนี้ (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2549)

1) บรรยากาศภายในห้องเรียน

1.1) เป็นบรรยากาศการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

1.2) เป็นบรรยากาศการโต้ตอบกันระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียน

อย่างสร้างสรรค์ สมเหตุสมผล

1.3) เป็นบรรยากาศที่นักเรียนรู้สึกอบอุ่นใจ ปลอดภัย ปราศจากการตำหนิ วิพากษ์วิจารณ์ความคิด ไม่มีการตัดสินว่าถูกหรือผิด

1.4) บรรยากาศตื่นเต้น น่าสนใจ สนุกสนาน มีชีวิตชีวา

1.5) นักเรียนสนใจ กระตือรือร้น ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม

1.6) บรรยากาศการเรียนรู้อย่างเป็นแบบสร้างสรรค์ และอิสระ

2) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน

2.1) ครูเป็นกัลยาณมิตรกับนักเรียน เป็นกันเอง ให้กำลังใจแก่นักเรียน

- 2.2) ครูใจกว้าง ให้นักเรียนโต้แย้งได้ ยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน
- 2.3) ครูให้คำปรึกษา ชี้แนะ และช่วยเหลือนักเรียน
- 3) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน
  - 3.1) ร่วมมือร่วมใจในการทำกิจกรรม ช่วยกันคิด ช่วยกันทำงาน ถ้อยทีถ้อยอาศัย
  - 3.2) อภิปรายซักถาม แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันและโต้แย้งกันอย่างสร้างสรรค์
  - 3.3) ยอมรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

สรุปได้ว่า ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอน ภาษาอังกฤษกับนักเรียนที่ครูเปิด โอกาสให้นักเรียน ได้ซักถามครูให้ความเป็นกันเองกับนักเรียน ให้นักเรียนมีอิสระและมีความสุขในการทำกิจกรรม บรรยากาศภายในห้องเรียนก็ไม่ตึงเครียด เป็นบรรยากาศที่รื่นรมย์ น่าเรียน น่าสอน ซึ่งจะส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ดี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ได้มีผู้ทำการการวิจัยไว้หลายท่าน เช่น มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา (2551) วิจัยเกี่ยวกับการปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน พบว่า ตามความคิดเห็นของครู ความต้องการหรือความคาดหวังในการปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ของสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สถานศึกษาอาชีวศึกษา สถานศึกษาอุดมศึกษา เห็นว่าด้านเจตคติของครู บุคลิกภาพเป็นแบบอย่างที่ดี การให้รางวัลและการลงโทษมีการปฏิสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านบรรยากาศในสถานศึกษามีปฏิสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง สำหรับความต้องการหรือความคาดหวังในด้านเจตคติของครู บุคลิกภาพเป็นแบบอย่างที่ดี และการให้รางวัลและการลงโทษ มีความต้องการและคาดหวังอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านบรรยากาศในสถานศึกษามีความต้องการหรือคาดหวังอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน ตามความคิดเห็นของผู้เรียน ในสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สถานศึกษาอาชีวศึกษา สถานศึกษาอุดมศึกษาเห็นว่า ด้านเจตคติของครู และบุคลิกภาพเป็นแบบอย่างที่ดีมีอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านบรรยากาศในสถานศึกษาและการให้รางวัลและการลงโทษอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับความต้องการ หรือความคาดหวังนั้น ด้านเจตคติของครูและบุคลิกภาพเป็นแบบอย่างที่ดี การให้รางวัลและการลงโทษมีปฏิสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านบรรยากาศในสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับกฎติยาภรณ์ หยกอุบล (2555) ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยด้านโรงเรียน ซึ่งประกอบด้วย 1) คุณภาพการสอนของครู 2) ความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหาร และ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วนาพร สาขนะ, ประวิต เอราวรณ และไพบูลย์ บุญไชย (2555) ได้ทำการวิเคราะห์ จำแนกกลุ่มปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทักษะชีวิตของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในจังหวัดอุดรธานี โดยใช้ แบบวัดปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของตัวแปรในกลุ่ม นักเรียนที่มีทักษะชีวิตแตกต่างกัน ระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ พบว่า ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับ นักเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน เป็นปัจจัยสำคัญที่อิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน หากครูกับนักเรียนมีความเข้าใจระหว่างกัน ก็จะส่งผลให้นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษได้สำเร็จตามเป้าหมาย

ปัจจัยด้านครอบครัว

บรรลุ บุตรศาสตร์ (2545) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยทางครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอโพธิ์ชัย โดยมีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประจำปีการศึกษา 2544 จำนวน 282 คน ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยทางครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนประถมศึกษาใน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอโพธิ์ ได้แก่ รายได้ของครอบครัวของนักเรียน และ ค่าใช้จ่าย ต่อเดือนของนักเรียน

ปัจจัยด้านครอบครัว หมายถึง สภาพแวดล้อมทางด้านเศรษฐกิจและสังคมที่มีอิทธิพลต่อ นักเรียน เนื่องจากครอบครัวเป็นสถาบันทางสังคมที่เก่าแก่ที่สุดของมนุษย์ มีความสำคัญและเกี่ยวข้อง กับการขัดเกลาทางสังคมมากที่สุด เป็นสถาบันที่มีอิทธิพลต่อบุคคลมากที่สุด เมื่อพิจารณาใน ด้านผลกระทบต่อการเรียนรู้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น ซึ่งประกอบด้วยตัวแปร 4 ตัว คือ

1. อาชีพของผู้ปกครอง

De Cenzo and Robbins (1994) กล่าวว่า อาชีพ (Career) หมายถึง สิ่งที่บุคคลากรทำ เพื่อการดำรงชีวิต โดยใช้ความรู้ ทักษะ และความสามารถของคนที่ได้รับจากการศึกษาและฝึกอบรม เช่น อาชีพแพทย์ พยาบาล นักวิทยาศาสตร์ ช่างไฟฟ้า ช่างไม้ เป็นต้น แต่ในที่นี้จะให้ความหมาย ของคำว่าอาชีพ คือ “ลำดับของตำแหน่งซึ่งบุคคลดำรงอยู่ภายในช่วงชีวิตของเขา”

ธีรยุทธ บุญมี (2543, หน้า 32) กล่าวว่า บิดามารดาที่มีระดับการศึกษาสูงและมีรายได้สูง จะมีผลต่อการศึกษานักศึกษา คือ สนับสนุนให้ได้รับการศึกษาและมีผลการเรียนดี เนื่องจาก บิดามารดาจะเห็นคุณค่า และความสำคัญของการศึกษาที่จะช่วยให้ลูกของตนมีอาชีพดี และมีฐานะ ที่มั่นคงในอนาคต จึงพยายามชักจูงให้ลูกเอาใจใส่การเรียน ตรงกันข้ามกับบิดามารดาที่มีการศึกษาน้อย และมีรายได้ต่ำ มีอาชีพที่ไม่มั่นคง วางงานบ่อย ลักษณะ โครงสร้างทางครอบครัวไม่มั่นคง บิดา

มารดาจำเป็นต้องยุ่งอยู่กับภารกิจหาเลี้ยงครอบครัว จึงไม่มีเวลาเอาใจใส่ในตัวนักศึกษามากนัก ไม่มีเวลาในการอบรมดูแลหรือให้คำแนะนำแก่ลูก เวลาที่ลูกมีปัญหาทางการเรียนหรือทำการบ้านไม่ได้ สรุปได้ว่า อาชีพของผู้ปกครอง หมายถึง อาชีพหลักหรือตำแหน่งหน้าที่การงานของผู้ปกครอง ซึ่งเป็นแหล่งที่มาของรายได้ สิ่งเหล่านี้ล้วนมีส่วนเกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนมากในระดับการศึกษาระยะแรก

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอาชีพของผู้ปกครอง ได้มีผู้ทำการการวิจัยไว้หลายท่าน เช่น สามารถ ถาวร (2543, หน้า 27) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางอาชีพของผู้ปกครองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกรรม เช่น ทำนา ทำสวน ทำไร่ ตลอดจนฟาร์มต่าง ๆ จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เพราะอาชีพเหล่านี้ต้องอาศัยแรงงานของเด็กด้วย

สรายุทธ เพ็ชรซีก (2553) ได้ศึกษาปัจจัยทางครอบครัวที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น: ศึกษากรณีโรงเรียนมินประสาธิตวิทยา เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยทางด้านเพศ อายุ อาชีพบิดา และสภาพแวดล้อมด้านที่อยู่อาศัยมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ส่วนชั้นปีกำลังศึกษา จำนวนพี่น้อง สภาพครอบครัว การศึกษาของมารดา สภาพทางเศรษฐกิจ การอบรมเลี้ยงดู ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว และความคาดหวังของบิดา มารดาต่อการศึกษาของบุตร ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า อาชีพหลักหรือตำแหน่งหน้าที่การงานของผู้ปกครอง ซึ่งเป็นแหล่งที่มาของรายได้ สิ่งเหล่านี้ล้วนมีส่วนเกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนมาก ในระดับการศึกษาระยะแรก และน่าจะมีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาตัวแปรตัวนี้ด้วย

2. รายได้ของผู้ปกครอง

กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับรายได้ของครอบครัวไว้ว่าเป็นรายได้ที่ได้รับเป็นประจำของผู้ปกครองรวมกันในแต่ละเดือน และได้แบ่งระดับรายได้ของครอบครัว ออกเป็น 3 ระดับ คือ

2.1 รายได้ของครอบครัวต่ำ หมายถึง รายได้ของครอบครัวต่ำกว่า 6,600 บาท

ต่อเดือน

2.2 รายได้ของครอบครัวปานกลาง หมายถึง รายได้ของครอบครัวมากกว่า 6,600 บาท

ต่อเดือนถึง 20,000 บาทต่อเดือน

2.3 รายได้ของครอบครัวสูง หมายถึง รายได้ของครอบครัวมากกว่า 20,000 บาท ต่อเดือน

ทิพวรรณ กมลพัฒนานันท์ (2543, หน้า 26) ได้กล่าวถึงรายได้ของครอบครัวของนักเรียนไว้ว่า ส่งผลต่อค่าใช้จ่ายในการอบรมเลี้ยงดู และส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนด้วย ผู้เรียนที่มีฐานะยากจนมักจะประสบปัญหาในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ต้องใช้เงิน หรือมีค่าใช้จ่ายสูง หรือผู้เรียนบางคนต้องทำงานพิเศษเพื่อนำเงินมาเป็นค่าใช้จ่ายในการเรียน บางคนขาดอุปกรณ์ทางการเรียนที่สำคัญ เช่น หนังสือ แบบเรียน ผู้เรียนเหล่านี้จะขาดโอกาสที่จะได้เรียนอย่างเต็มที่ ขาดประสบการณ์ที่จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งอาจจะส่งผลโดยตรงต่อการเรียน

อัจฉรา สุขารมย์ (2543) ได้ศึกษาเด็กที่มาจากครอบครัวเด็กยากจน พบว่า

1. เด็กจะประสบปัญหาความไม่เสมอภาคทางการศึกษา คือ มีโอกาสจะได้ศึกษาน้อย เพียงการศึกษาภาคบังคับ โอกาสที่จะเรียนต่อมีน้อย
2. เด็กพบประสบปัญหาการขาดแคลนอุปกรณ์ และเครื่องใช้ต่าง ๆ ที่จำเป็นในการเรียน
3. เด็กขาดสนับสนุนทางการศึกษาเพราะพ่อแม่ไม่มีความรู้ทางด้านนี้
4. ขาดผู้ที่แนะนำ อบรมสั่งสอน เพราะพ่อแม่ไม่มีความรู้ทางด้านนี้ หรือพ่อแม่ให้ออกมาช่วยกันประกอบอาชีพมากกว่า
5. เด็กจะพบปัญหาทางด้านจิตใจ เพราะเมื่อครอบครัวประสบปัญหาทางเศรษฐกิจ สมาชิกในบ้านมักไม่ค่อยมีความสุขเท่าที่ควร อาจเกิดความระหองระแหงขึ้น ในครอบครัว เพราะต้องเผชิญปัญหาหนักไม่มีเวลาสนุกสนานรื่นเริง บรรยากาศในครอบครัวมีแต่ความตึงเครียด เกิดผลเสียทางด้านจิตใจของเด็ก

จริยกุล ศรีสุวรรณ (2551) ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว หมายถึง รายได้ของบิดามารดาารวมกันในแต่ละเดือน หรือรายได้ของผู้ปกครองที่นักเรียนอาศัยอยู่ด้วย แบ่งเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวปานกลาง และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง

Krashen (1992, p. 33) กล่าวว่า รายได้หรือฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของบิดามารดา หรือผู้ปกครองเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ เพราะว่าการศึกษาไม่ว่าจะเป็นวิชาใดระดับใดก็ตาม จำเป็นต้องได้รับความสนับสนุนจากครอบครัว

Gardner (1985, p. 52) กล่าวคือ ผู้เรียนได้รับตัวป้อนทางภาษาทั้ง โดยทางตรงและทางอ้อมจากบิดามารดา/ ผู้ปกครอง เช่น บิดามารดา/ ผู้ปกครองอาจพูดภาษาอังกฤษกับนักเรียน ซึ่งนักเรียนอาจจะอยากเก่งภาษาอังกฤษเหมือนบิดามารดา/ ผู้ปกครอง หรือนักเรียนสามารถจัดหาตัวป้อนทางภาษาเพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง เช่น ซื่อตำราอ่าน ไปชมภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ

สรุปได้ว่า รายได้ของผู้ปกครอง หมายถึง เงินหรือค่าตอบแทนที่สมาชิกในครอบครัว ได้รับในแต่ละเดือน ซึ่งเป็นรายได้ประจำเดือน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรายได้ของผู้ปกครอง ได้มีผู้ทำการวิจัยไว้หลายท่าน เช่น สมศักดิ์ ศรีประสิทธิ์ (2541, หน้า 284-285) ที่พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมครอบครัว ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของสุนันท์ สังข์อ่อง (2542, หน้า 6-7) พบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดา/ ผู้ปกครอง ของนักเรียนเป็นตัวแปรหนึ่งที่มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุทางตรงกับองค์ประกอบด้านความรู้ของ นักเรียนระดับประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

คึกฤทธิ์ พิทักษ์จันทร์ (2542, หน้า 41-42) ได้ศึกษาปัจจัยทางครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนเตรียมทหาร ประจำปี 2542 จำนวน 200 ราย ผลการศึกษา พบว่า ตัวแปรที่ความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทิศทางบวกอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติของนักเรียนเตรียมทหาร ได้แก่ ค่าใช้จ่ายต่อเดือนที่ได้รับ

วัชรพล สารสอน (2543, หน้า 74-80) ได้มีการศึกษาปัจจัยทางครอบครัวที่ส่งผลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตบางกอกน้อย บางกอกใหญ่ กรุงเทพมหานคร จำนวน 300 ราย ผลการศึกษา พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทิศทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ การอาศัย อยู่กับครอบครัว ลักษณะครอบครัว สถานภาพทางเศรษฐกิจ ระดับการศึกษาบิดา ระดับการศึกษา ของมารดา รูปแบบการอบรมเลี้ยงดู ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว และความคาดหวังของบิดา มารดาต่อการศึกษานูตร

Gardner (1985, p. 52) ได้ศึกษาพบว่า การมีฐานะทางเศรษฐกิจที่ดีจะช่วยให้ผู้เรียนได้มี โอกาสฝึกกิจกรรมทางทักษะต่าง ๆ ที่ช่วยในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

Barnhill (1986, p. 893-A) และ McIand (1991, p. 1986-A) ได้ศึกษาพบว่า ฐานะทาง เศรษฐกิจและสังคมเป็นตัวแปรที่ใช้ในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเกรด 2 เกรด 5 และเกรด 7 พบว่า คะแนนความสามารถทางด้านอ่านของนักเรียนกลุ่มที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจและสังคมสูง จะสูงกว่าคะแนนของนักเรียนกลุ่มที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ

Coster (1970, หน้า 7-10 อ้างถึงใน กฤษฎา บุญวัฒน์, 2541, หน้า 17) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างลักษณะหรือสภาพทางครอบครัวกับผลการเรียนของเด็กในระดับมัธยมศึกษา ผลการศึกษา พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในทิศทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ รายได้ ของบิดามารดา

จากแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า รายได้ของผู้ปกครองมีส่วนเกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนมาก เพราะนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงจะมีผู้ปกครองที่มีรายได้สูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อีกทั้งผู้ปกครองที่มีรายได้สูงสามารถสนับสนุนทางการเรียนในระดับที่สูงขึ้น แสดงว่ารายได้ผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

2. การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง

วิวรรณ สารกิจปรีชา (2553) ได้กล่าวว่า ผู้ปกครองและหรือครอบครัว คือ ครูคนแรก ๆ ของเด็กและเด็ก ๆ ก็ได้เรียนรู้หลายสิ่งหลายอย่างที่บ้าน โดยไม่ต้องได้รับอิทธิพลหรือได้รับการสอนอย่างเป็นทางการจากสถานศึกษาแต่อย่างใด ดังนั้น จึงเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งที่เมื่อเด็กเข้าเรียนในสถานศึกษาแล้ว การเรียนรู้จะต้องเชื่อมต่อและเชื่อมโยงระหว่างสถานศึกษาและครอบครัว เพื่อให้การเรียนรู้ของเด็กนั้นต่อเนื่อง และทำให้การเรียนรู้มีความหมายต่อเด็ก เพราะสามารถเชื่อมโยงสู่ชีวิตจริงที่บ้านได้ด้วย

มีวิจัยมากมายที่ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญ และผลดีต่อนักเรียนในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง และครอบครัวในการจัดการศึกษาด้วยการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กมีผลต่อพัฒนาการ และความสำเร็จด้านการศึกษาของนักเรียนอย่างเด่นชัด อีกทั้งยังช่วยผลักดันให้สถานศึกษาดำเนินงานจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้นอีกด้วย ซึ่งการมีส่วนร่วมนั้นผู้ปกครองสามารถมีส่วนร่วมได้ทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน

North Central Regional Education Laboratory (n.d. อ้างถึงใน กฤษณา ศรีพานิชย์, 2549) ได้นำเสนอลักษณะการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในสถานศึกษา เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนตามรูปแบบของ Epstein และ Janson 6 ลักษณะ

1. การดูแลเลี้ยงดูเด็กของครอบครัว (Parenting) หมายถึง ภาระหน้าที่พื้นฐานของผู้ปกครองที่จะต้องจัดให้เด็ก ซึ่งควรรวมถึงการจัดหาที่อยู่อาศัย การดูแลสุขภาพ อนามัย อาหารที่มีคุณภาพ และความปลอดภัยให้แก่เด็ก นอกจากนี้ผู้ปกครองควรจะต้องจัดสภาพแวดล้อมที่บ้านที่ส่งเสริมการเรียนรู้ให้แก่เด็กอย่างเหมาะสมกับวัย และระดับชั้นด้วยสิ่งที่โรงเรียนพยายามดำเนินการเพื่อส่งเสริมให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมด้านนี้

ผู้ปกครองสามารถมีส่วนร่วมลักษณะนี้ได้อย่างเป็นธรรมชาติที่บ้าน การเรียนรู้ในชีวิตประจำวันของเด็กและครอบครัวทำให้การเรียนรู้นั้นมีความหมายมากขึ้น โดยเฉพาะเมื่อการเรียนรู้ที่สถานศึกษาและบ้านสอดคล้องสนับสนุนซึ่งกันและกัน อีกทั้งผู้ปกครองยังสามารถจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็กได้ โดยอาจจะเริ่มจากการหาสถานที่ประจำซึ่งเจียบสงบให้เด็กทำการบ้าน

จัดบอร์ดหรือสถานที่ในการจัดแสดงผลงานต่าง ๆ ของเด็ก จัดสื่อ เกม หนังสือที่เหมาะสมกับเด็ก ในวัยนี้ให้โอกาสเด็กได้ฝึกช่วยเหลือตนเอง ฝึกทักษะ และมีส่วนร่วมช่วยรับผิดชอบงานบ้านเล็ก ๆ น้อย ๆ ตามวัย ผู้ปกครองควรให้กำลังใจเด็กสม่ำเสมอ และเป็นตัวอย่างที่ดี เชิญชวน ชมเชย ส่งเสริม สนับสนุนเด็กตามวัย

2. การสื่อสาร (Communication) หน้าที่รับผิดชอบพื้นฐานของสถานศึกษานั้น ควรรวมถึงวิธีการสื่อสารอย่างหลากหลายจากสถานศึกษาไปยังบ้าน (เช่น ข่าวสาร จดหมายแจ้ง Email สมุดสื่อสาร สมุดรายงานการเรียน การประชุม การโทรศัพท์) รวมถึงการให้ข้อมูลต่าง ๆ ด้วย (เช่น หลักสูตร การจัดอบรมและกิจกรรมต่าง ๆ การเรียนการสอนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ข่าวสารประจำสัปดาห์) ผู้ปกครองก็เช่นกันควรสื่อสารจากบ้านสู่สถานศึกษา ทำให้เกิดการสื่อสาร สองทางเพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนและการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกัน ซึ่งการติดต่อสื่อสารนี้ ไม่ควรเป็นการสื่อสารเมื่อมีเหตุการณ์ที่เป็นปัญหาเท่านั้น แต่ควรได้สื่อสารให้ครูได้รับทราบถึง สิ่งที่เกิดขึ้นที่บ้าน พัฒนาการของเด็ก ความสนใจของเด็ก ความรู้สึกของเด็กและผู้ปกครองเกี่ยวกับ ครู โรงเรียน กิจกรรม และการเรียนรู้ควบคู่ไปด้วย รวมถึงข้อเสนอแนะต่าง ๆ เช่น แหล่งเรียนรู้ วิทยากร ฯลฯ

3. อาสาสมัคร (Volunteering) หมายถึง การที่ผู้ปกครองอาสาสมัครสละเวลาและ นำความเชี่ยวชาญ หรือความสามารถต่าง ๆ เข้ามาช่วยกิจกรรมเพื่อพัฒนาเด็ก พัฒนาคู บุคลากร พัฒนาสถานศึกษา และพัฒนาหรือเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองด้วยกันเอง ช่องทางที่ โรงเรียนได้จัดให้ผู้ปกครองอาสาสมัครเข้าร่วมได้มีหลายรูปแบบหลายกิจกรรม เช่น ในที่นี้ “อาสาสมัคร” หมายถึง ใครก็ได้ที่สนับสนุนเป้าหมายของสถานศึกษา การเรียนรู้หรือพัฒนาการ ของเด็กในทิศทางใด สถานที่ใด หรือเวลาใดก็ได้ ไม่จำเป็นจะต้องเป็นเฉพาะช่วงเวลาเปิดทำการ ของสถานศึกษา หรือที่อาคารสถานศึกษาเท่านั้น ผู้ปกครองที่มีส่วนร่วมด้านอาสาสมัครจะทำให้ เด็กรู้สึกและเห็นได้ว่าผู้ปกครองให้ความสำคัญต่อการเรียนรู้ของเด็ก อันเป็นการช่วยให้เด็ก กระตือรือร้น และอยากเรียนรู้ และเห็นความสำคัญในการเรียนรู้มากขึ้น ดังนั้นถ้าผู้ปกครอง จะสามารถสละเวลาปีละอย่างน้อย 1-2 ชั่วโมง ในการมีส่วนร่วมแบบอาสาสมัครก็จะทำให้เกิด ประโยชน์อย่างยั่งยืนต่อเด็ก ๆ

4. การเรียนรู้ที่บ้าน (Learning at home) หมายถึง ผู้ปกครองช่วยเด็ก ๆ ในการทำการบ้าน และตั้งเป้าหมายทางการศึกษาให้แก่เด็ก รวมถึงการเล่นเกม ทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก เพื่อเชื่อมโยง การเรียนรู้ของเด็กที่โรงเรียนและที่บ้าน ทำให้เด็กเห็นความสำคัญของการเรียนรู้ ได้รับการเรียนรู้ ในแง่มุมรายละเอียดที่ต่างกัน เห็นว่าการเรียนรู้ไม่ได้จำกัดเฉพาะที่โรงเรียน เกิดความต่อเนื่อง ในการฝึกทักษะและการเรียนรู้ ทั้งนี้สำหรับเด็กอนุบาลนั้นการเรียนรู้ที่บ้านต้องเป็นไปอย่าง

ผ่อนคลาย สนุก มีความหมายต่อเด็ก ผู้ปกครองควรได้กำหนดเวลาในการมีส่วนร่วมด้านนี้ที่บ้าน อย่างเป็นระบบ พยายามตอบคำถามนักเรียนด้วยการช่วยให้เด็กทำกิจกรรม ตำรวจ สืบค้นเพื่อหา คำตอบร่วมกัน ศึกษาวิธีการใช้คำถามและระดับของคำถามที่ใช้เพื่อกระตุ้นให้เด็กคิด รวมทั้งศึกษา วิธีการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กอย่างเหมาะสมกับวัย

ทั้งนี้ “การบ้าน” ไม่ได้หมายถึง งานที่ต้องทำคนเดียว แต่รวมถึงกิจกรรมที่มีปฏิสัมพันธ์ ได้ตอบกันกับสมาชิกที่บ้าน หรือชุมชน ทำให้เกิดการเชื่อมโยงงานกับการเรียนรู้ที่สถานศึกษาและ ชีวิตจริงของนักเรียน

ส่วน “การช่วยเหลือ” ที่บ้าน หมายถึง การส่งเสริมสนับสนุน โดยให้กำลังใจ ตอบสนอง ชมเชย แนะนำ ดูแล และพูดคุย อภิปราย ไม่ใช่ “สอน” วิชาต่าง ๆ

5. การตัดสินใจ (Decision-making) หมายถึง ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในองค์กรผู้ปกครอง เช่น คณะกรรมการบริหารสถานศึกษา หรือสมาคมผู้ปกครอง และการตัดสินใจในนโยบายภาวะ ผู้นำ และการประชาสัมพันธ์ ดังนั้น สถานศึกษาจะต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ของสถานศึกษา พัฒนาภาวะผู้นำให้แก่ผู้ปกครองและผู้แทน ผู้ปกครอง

“การตัดสินใจ” หมายถึง กระบวนการในการเป็นหุ้นส่วนที่จะร่วมมีมุมมอง และ ปฏิบัติการสู่เป้าหมายเดียวกันตามวิสัยทัศน์ นโยบาย และหลักความเชื่อ ทฤษฎีของโรงเรียน เพื่อพัฒนาเด็กแต่ละคนสู่ศักยภาพที่สูงสุด

ส่วนกิจกรรม “ผู้ปกครองเครือข่าย” หมายถึง ผู้แทนผู้ปกครองที่ได้รับ โอกาสและการสนับสนุนให้รับฟังและสื่อสารกับครอบครัวอื่น ๆ และกับโรงเรียน เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดี ระหว่างกันและกัน รวมทั้งร่วมออกความคิดเห็น ตัดสินใจเกี่ยวกับการดำเนินงานและกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน ดังนั้น ผู้ปกครองควรมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ โดยการสละเวลาเข้ามาเป็นกรรมการ หรืออย่างน้อยก็ร่วมให้ความคิดเห็น ตอบแบบประเมินผล ให้ข้อมูล และเสนอแนะอย่างสม่ำเสมอ ด้วยวิธีการสื่อสารที่มีหลายทาง

6. การให้ความร่วมมือกับชุมชน (Collaborating with community) หมายถึง การที่ผู้ปกครอง ส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วนกับทรัพยากร และการบริการของชุมชน สถานศึกษาหา และผสมผสาน ทรัพยากรและการบริการจากชุมชนในการเสริมสร้างโปรแกรมของสถานศึกษา การดำเนินการของ ผู้ปกครอง และการพัฒนานักเรียน ผู้ปกครองสามารถใช้ทรัพยากรและบริการของชุมชน ส่งเสริม พัฒนาการเรียนรู้เด็ก ได้เสมอเมื่อมีโอกาส เช่น การพาเด็กไปดูชมนิทรรศการ หรือพิพิธภัณฑ์ หรือ ใช้บริการห้องสมุด สวนสาธารณะ หรือแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ หรือเข้าร่วมกิจกรรม โครงการต่าง ๆ ของชุมชน เช่น โครงการเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย หรือการประหยัดทรัพยากร หรือการแสดงดนตรี

ระบำ หุ่นกระบอก ฯลฯ รวมถึงการพาเด็กไปทำบุญ สวดมนต์ หรือร่วมกิจกรรมศาสนาและ ประเพณีไทยต่าง ๆ อันจะทำให้เด็กได้เรียนรู้ในบริบทของชุมชน รู้จักสถานที่ที่สามารถแสวงหา ความรู้ คำตอบของข้อสงสัย หรือพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ เพื่อเด็กจะได้รับประสบการณ์ตรง และ เข้าใจได้ว่าการเรียนรู้ไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะที่บ้าน โรงเรียน หรือตำราเท่านั้น อีกทั้งยังเป็นการปลูกฝัง ให้รักชุมชน และช่วยเหลือสังคมที่ดีอีกด้วย

อาทร รัตนคำนวม (2542, หน้า 19-22) ได้เสนอแนะว่า ผู้ปกครองมีส่วนช่วยเหลือเป็น อย่างมาก เนื่องจากบทบาทหน้าที่ของผู้ปกครองที่สำคัญก็คือ การให้การอบรมเลี้ยงดูนักเรียนและ ช่วยเหลือนักเรียนได้โดย

1. เปิดโอกาสให้นักเรียนเป็นตัวของตัวเอง
2. ให้คำตอบต่อคำถามของนักเรียน
3. ให้ความรักความอบอุ่นเท่าที่มีโอกาสจะกระทำ
4. สนับสนุนในด้านต่าง ๆ กระตุ้นเตือนให้รู้จักคิด และ ใช้สติปัญญาเพื่อแก้ปัญหา
5. ให้เวลาทำการบ้านอย่างเพียงพอ ไม่ให้รับผิดชอบงานมากเกินไป จัดเวลา สถานที่ อุปกรณ์การเรียน และช่วยตรวจดูการบ้านให้เสร็จเรียบร้อย

6. ควรมีรางวัลเพื่อเป็นการจูงใจ และต้องมีการลงโทษเมื่อทำผิดอย่างมีเหตุผล

วิลาวัณย์ จรรย์ขานนท์ (2553) กล่าวว่า ครอบครัวจะต้องให้การศึกษากับสมาชิกของ ครอบครัวเพื่อการมีงานทำ ครอบครัวจึงควรมีหน้าที่สนับสนุนให้สมาชิกทุกคนได้รับการศึกษา ต่อไป จนสามารถนำไปประกอบอาชีพได้ การติดตามข้อมูลข่าวสารเพื่อจะได้ปรับตัวให้ทัน เหตุการณ์เป็นสิ่งที่จำเป็น ครอบครัวจะต้องปลูกฝังให้สมาชิกในครอบครัวเป็นบุคคลที่ใฝ่ศึกษา หาความรู้อยู่เสมอ นอกจากนี้ครอบครัวยังต้องทำหน้าที่อบรมสั่งสอนให้สมาชิกรู้จักบทบาท และ หน้าที่ของตนเองในฐานะต่าง ๆ เช่น เป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัวและ สังคมเพื่อทำให้สังคม สงบสุข เป็นแบบอย่างที่ดีแก่สมาชิกในครอบครัว ครอบครัวที่สมบูรณ์ และมีคุณภาพจะทำให้ สมาชิกในครอบครัว แสดงบทบาทหน้าที่ของตัวเอง ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม อันจะนำไปสู่ การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีของสมาชิกในครอบครัว

สรุปได้ว่า การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง หมายถึง กิจกรรมที่ผู้ปกครองกระทำ สนับสนุนทางการศึกษา ซึ่งมีส่วนทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ จึงเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่ง ที่เมื่อเด็กเข้าเรียนในสถานศึกษาแล้วการเรียนรู้จะต้องเชื่อมต่อและเชื่อมโยงระหว่างสถานศึกษา และครอบครัว เพื่อให้การเรียนรู้ของเด็กนั้นต่อเนื่องและทำให้การเรียนรู้มีความหมายต่อเด็ก เพราะสามารถเชื่อมโยงสู่ชีวิตจริงที่บ้านได้ด้วย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง ได้มีผู้ทำการวิจัยไว้หลายท่าน เช่น สุกัญญา ศิริตันติกร (2542) ได้ทำการสำรวจสภาพแวดล้อมทางบ้านที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า สภาพแวดล้อมทางบ้านที่ทำให้นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษได้ดี ได้แก่ การมีความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลในบ้าน และนักเรียนเอง อาชีพของผู้ปกครอง รู้จักแบ่งเวลาในการทำงาน นักเรียนไม่ต้องทำงานมากเกินไป นักเรียนรู้สึกสบาย อบอุ่น ในขณะที่อยู่ที่บ้าน มีผู้แนะนำขณะทำการบ้าน

ธีรพงษ์ แก่นอินทร์ (2532, หน้า 93) ได้ศึกษารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรบางตัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่าการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษภายในครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

นอกจากนี้ ทศนีย์ จระมาศ (2536, หน้า 74-83) ได้ศึกษาตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า การให้การสนับสนุนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้ปกครองเป็นตัวแปรพยากรณ์ที่ดีตัวหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ

ส่วน Hamischfeger and Wiley (1978, p. 224) มีความเห็นว่า การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองเป็นส่วนหนึ่งของภูมิหลังของนักเรียนที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

วิวรรณ สารกิจปรีชา (2554) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้ปกครองกับพฤติกรรมมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน ผลการวิจัย พบว่า พฤติกรรมมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการอบรมเลี้ยงดูเด็ก ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านการเรียนรู้ที่บ้าน ด้านการตัดสินใจ มีการส่งเสริมการเรียนรู้ในระดับมาก

Morrow and Wilson (1961, pp. 501-510) พบว่า เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มักจะมีบิดาที่ให้การชมเชยและยอมรับแสดงความสนใจ และเข้าใจเด็กอย่างมากเด็กมีความรู้สึก ว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว ในทางตรงกันข้ามเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมักจะมีบิดาที่ข่มขู่ เข้มงวด กวดขันจนเกินไป และลงโทษบ่อย ๆ

จากแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง เป็นกิจกรรมที่ผู้ปกครองกระทำสนับสนุนทางการศึกษา ซึ่งมีส่วนทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ จึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่เมื่อเด็กเข้าเรียนในสถานศึกษาแล้ว การเรียนรู้จะต้องเชื่อมต่อและเชื่อมโยงระหว่างสถานศึกษาและครอบครัว เพื่อให้การเรียนรู้ของเด็กนั้นต่อเนื่อง และทำให้การเรียนรู้มีความหมายต่อเด็ก เพราะสามารถเชื่อมโยงสู่ชีวิตจริงที่บ้าน ผู้ปกครองต้องมีการส่งเสริมและ

สนับสนุนการเรียนรู้ของเด็ก โดยการเอาใจใส่การเรียนรู้และเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เด็ก จะทำให้เด็กมีความตั้งใจ เอาใจใส่ในการเรียนมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กอีกด้วย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

กฤษฎา ศรีพานิชย์ (2549) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสกลนคร จากการวิเคราะห์เส้นทางของรูปแบบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสกลนคร สรุปได้ดังนี้ 1) ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มี 6 ตัวแปร ได้แก่ ความถนัดทางภาษา คุณภาพทางการสอน เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ความตั้งใจเรียน ความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง และอัธมโนทัศน์เกี่ยวกับตนเอง 2) รูปแบบของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปแบบที่เป็นสาเหตุโดยทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ได้แก่ ความถนัดทางภาษา และอัธมโนทัศน์เกี่ยวกับตนเอง ตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปแบบที่เป็นสาเหตุโดยทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ได้แก่ ความถนัดทางภาษา และอัธมโนทัศน์เกี่ยวกับตนเอง ตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปแบบที่เป็นสาเหตุโดยทางตรงและโดยทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ได้แก่ เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ และความตั้งใจเรียนตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปแบบที่เป็นสาเหตุโดยทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ได้แก่ ความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง และคุณภาพของการสอน

เขวาลักษณ์ ศรีสุนนท์ (2550) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปแบบที่เป็นสาเหตุเฉพาะทางตรงอย่างเคี่ยวต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ได้แก่ ความรู้พื้นฐานเดิมวิชาภาษาไทย ตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปแบบที่เป็นสาเหตุทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ได้แก่ ความถนัดทางภาษา ความตั้งใจเรียน เจตคติต่อวิชาภาษาไทย แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มโนภาพเกี่ยวกับตน สภาพแวดล้อมที่บ้านและความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง ตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปแบบที่เป็นสาเหตุโดยทางตรงและทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ได้แก่ บรรยากาศในชั้นเรียน

อัจฉรา เฟ่งเล็งผล, เวชนิ กรีทอง, พาสนา จุลรัตน์ (2551) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อนิสัยในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเบญจมราชาลัย เขตพระนคร

กรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับนิสัยในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนในช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเบญจมราชูทิศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 7 ปัจจัย ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ นुकติกภาพ ความฉลาดทางอารมณ์ การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน ลักษณะทางกายภาพทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับนิสัยในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนในช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเบญจมราชูทิศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ ระดับชั้น: ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับนิสัยในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนในช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเบญจมราชูทิศ มี 4 ปัจจัย ได้แก่ ระดับชั้น: ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระดับชั้น: ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวและสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ปิยะวัฒน์ ถนอมในเมือง (2551) ได้จัดทำ การพัฒนาบทเรียนออนไลน์แบบเว็บเควสท์ (Web quest) กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่อง การทำปุ๋ยอินทรีย์ วิชาเกษตรกรรม มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โดยใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สรุปได้ว่า บทเรียนออนไลน์แบบเว็บเควสท์ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเหมาะสม จึงควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูนำไปใช้ในการเรียนการสอนต่อไป

ปิยญา ชูช่วย (2551) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ผลการวิจัย พบว่า

- 1) รูปแบบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ตามสมมติฐานไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์
- 2) พัฒนารูปแบบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี พบว่า รูปแบบที่ปรับแก้มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีค่าสถิติไค-สแควร์ เท่ากับ 3.66 ค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ 0.85 ที่องศาอิสระ 32 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (*GFI*) เท่ากับ 0.99 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้ (*AGFI*) เท่ากับ 0.98 ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ เท่ากับ 0.38 แสดงว่าตัวแปรทั้งหมดอธิบายความแปรปรวนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ ร้อยละ 38 ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเรียงตามลำดับ คือ คะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษา เวลาที่ใช้ในการศึกษาเพิ่มเติม ประเภทโรงเรียน เจตคติต่อการเรียน รายได้ของครอบครัวรายจ่ายต่อเดือน โดยมีอิทธิพลรวมเท่ากับ 0.40, 0.32, 0.20, 0.20, 0.18 และ 0.15 ตามลำดับ ตัวแปรที่มีอิทธิพลเฉพาะทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ อันดับที่ใช้ในการสอบเข้า วิชสอบคัดเลือก โดยมีอิทธิพลรวมเท่ากับ 0.14, 0.09 และ 0.08 ตามลำดับ ตัวแปรที่มีอิทธิพลเฉพาะ

ทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ นิสัยในการเรียน การปรับตัว โดยมีอิทธิพลรวมเท่ากับ 0.07 และ 0.04 ตามลำดับ

เพ็ญศรี ศรีสวัสดิ์ และสุพิชชา ณ ป้อมเพ็ชร (2552) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ชุดสื่อประสมผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตวิชาการประยุกต์ใช้คอมพิวเตอร์ในสถาบัน การพลศึกษาวิทยาเขตสุพรรณบุรี ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการประยุกต์ใช้ คอมพิวเตอร์กลุ่มที่เรียนด้วยชุดสื่อประสมผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตสูงกว่ากลุ่มที่เรียน โดยวิธี บรรยายในชั้นเรียนแบบปกติ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดสื่อประสมผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชาการประยุกต์ใช้คอมพิวเตอร์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

สถิติ กังวานณรงค์กุล (2552) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา คอมพิวเตอร์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี พบว่า สถิติ การขาดเรียน ระยะเวลาในการเดินทางมาศึกษา ทักษะพื้นฐานทางคอมพิวเตอร์ เจตคติที่มีต่อวิชา คอมพิวเตอร์ ความรับผิดชอบ วุฒิภาวะของนักเรียน ความพร้อม และเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

ปราณี หล้าเบญจสะ (2553) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดปัตตานี พบว่า ตัวแปรระดับนักเรียนที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดปัตตานีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 คือ เจตคติต่อการเรียน สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน และการสนับสนุนทางการเรียนของ ผู้ปกครอง โดยที่ตัวแปรระดับนักเรียนสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทางการเรียนได้ร้อยละ 40.47 ตัวแปรระดับโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดปัตตานี อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ คุณภาพการสอนของครู และสภาพแวดล้อมทางวิชาการของ โรงเรียน โดยตัวแปรทั้งสองสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทาง การเรียนได้ร้อยละ 50.7

สรายุทธ เพ็ชรชีก (2553) ได้ศึกษาปัจจัยทางครอบครัวที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น: ศึกษากรณีโรงเรียนมินประสาธวิทยา เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง มีอายุ 13 ปี มีพี่น้อง 2 คน มีค่าใช้จ่าย ต่อวันอยู่ระหว่าง 51-100 บาท อยู่ในสภาพครอบครัวที่มีพ่อแม่ลูก บิดา และมารดามีการศึกษาระดับ ประถมศึกษา ประกอบอาชีพค้าขายหรือประกอบธุรกิจส่วนตัว มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน อยู่ระหว่าง 10,001-20,000 บาท กลุ่มตัวอย่างได้รับการอบรมเลี้ยงดู ในภาพรวมอยู่ในระดับ

ปานกลาง โดยรูปแบบการเลี้ยงดูแบบมีเหตุผลอยู่ในระดับมาก แบบปล่อยปละละเลยและแบบเข้มงวดอยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์ภายในครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง โดยความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาอยู่ในระดับดี ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับบิดามารดาและระหว่างนักเรียนกับพี่น้องอยู่ในระดับปานกลาง บิดามารดาได้ให้ความคาดหวังต่อการศึกษากลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมาก

ศรัณย์ รื่นณรงค์ (2553) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร พบว่า 1) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 7 ปัจจัย ได้แก่ นิสัยทางการเรียนวิชาพลศึกษา แรงจูงใจในการเรียนวิชาพลศึกษา บุคลิกภาพ การสนับสนุนทางการเรียนวิชาพลศึกษาของผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพในการเรียนวิชาพลศึกษา สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 5 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ลักษณะทางกายภาพในการเรียนวิชาพลศึกษา บุคลิกภาพ และแรงจูงใจในการเรียนวิชาพลศึกษา ซึ่งปัจจัยทั้ง 5 นี้สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 63.30

นฤมล ชำกัญ (2553) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี พบว่า 1) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับปัญหาการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว 2) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 5 ปัจจัย ได้แก่ นิสัยทางการเรียนทัศนคติต่อการเรียนวิชาสังคมศึกษา การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูที่สอนวิชาสังคมศึกษาและการเลียนแบบเพื่อนในการเรียนวิชาสังคมศึกษา 3) ปัจจัย

ที่ไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี มี 1 ปัจจัย ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา 4) ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 4 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ ทักษะคิดต่อการเรียนวิชาสังคมศึกษาสัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับครูที่สอนวิชาสังคมศึกษา ลักษณะทางกายภาพทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาและนิสัยทางการเรียน ซึ่งทั้ง 4 ปัจจัยนี้สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของปัญหาการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ได้ร้อยละ 48.90

ณัฐสินี ภาณุสานต์ (2553) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจจากการเรียนการสอนออนไลน์ในเวลาเดียวกัน วิชาพื้นฐานศิลปะ เรื่องทักษะการบรรเลงดนตรีประเภทขลุ่ย ริกอร์ดเดอร์ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนออนไลน์ในเวลาเดียวกัน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนออนไลน์ในเวลาเดียวกัน วิชาพื้นฐานศิลปะ เรื่องทักษะการบรรเลงดนตรีประเภทขลุ่ยริกอร์ดเดอร์ อยู่ระดับดีมาก

ยงยุทธ เกิดทรัพย์ (2554) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 ด้านผู้บริหาร พบว่า มีการนิเทศ ติดตาม ดูแล การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนวิทยาศาสตร์ มีการกระตุ้น ส่งเสริมให้ครูจัดมุมหนังสือ ป้ายนิเทศเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ และมีการพัฒนาห้องสมุดให้เอื้อต่อการเรียนรู้ และมีการส่งเสริม และติดตามดูแลการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์ การได้รับการสนับสนุนเพื่อการบริหารจัดการยกระดับผลสัมฤทธิ์ด้านครู พบว่า ครูส่วนใหญ่ มีแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีองค์ประกอบที่สำคัญครบถ้วน รูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ของครู พบว่า ครูส่วนใหญ่สอนโดยใช้คำถามกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการคิดวิเคราะห์ รองลงไปครูจัดการเรียนการสอน โดยให้นักเรียนได้ทำการทดลองในชั่วโมง และกรอกข้อมูลในแบบบันทึกการทดลอง และให้นักเรียน ได้ศึกษาไปความรู้ หนังสือ และตอบคำถาม มีครูส่วนหนึ่งที่ครูยกตัวอย่างสถานการณ์ให้นักเรียนวิเคราะห์ มีครูบางส่วนให้นักเรียนสรุปการทดลองในชั่วโมงที่ผ่านมา อภิปราย ทำแบบฝึกหัด ให้นักเรียนสำรวจเก็บรวบรวมข้อมูล และตอบคำถามให้นักเรียนบันทึกความรู้ และตอบคำถาม ชั้นการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน และครูส่วนใหญ่ มีการใช้แนวข้อสอบ O-net, A-net, NT, Las ในการติวนักเรียนนอกเวลาเรียน การสอบวัดผลเพื่อการยกระดับผลสัมฤทธิ์ รองลงไปครูที่มีความรับผิดชอบต่อการเรียนการสอน

มีอารมณ์ขัน เป็นกันเอง ค้นหาความรู้อยู่เสมอ ด้านนักเรียน พบว่า ต้องการได้ห้องวิทยาศาสตร์ที่มีอุปกรณ์ที่ทันสมัย เพียงพอ รองลงไปนักเรียนต้องการให้มีเครื่องคอมพิวเตอร์สำหรับสืบค้นให้มีสื่อการเรียนการสอนเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์มากขึ้น ให้มีการสอนพิเศษวันหยุด ด้านผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนของครู ตรงที่ครูมีอัธยาศัยที่ดี รองลงไป นักเรียนมีมารยาทที่ดี พุดจาไพเราะ ครูมีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ โรงเรียนมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

อุทิศย์ สมภูมิ และพิสุทธิธา อารีราษฎร์ (2554) ได้ศึกษาและการพัฒนาสื่อประสม เรื่อง ข้อมูลและการจัดเก็บข้อมูล ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัย พบว่า ตัวอย่างมีความพึงพอใจในระดับมาก สรุปได้ว่าสื่อประสมที่พัฒนาขึ้นมีคุณภาพและมีประสิทธิผลเมื่อนำไปใช้จัดการเรียนรู้

กลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง โดยวิชาที่ได้คะแนนมากที่สุด คือ วิชาภาษาไทย รองลงมา คือ วิชาสังคมศึกษา วิชาวิทยาศาสตร์ วิชาภาษาอังกฤษ และ วิชาคณิตศาสตร์ ตามลำดับ ปัจจัยทางด้านเพศ อายุ อาชีพบิดา และสภาพแวดล้อมด้านที่อยู่อาศัย มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ส่วนชั้นปีกำลังศึกษา จำนวนพี่น้อง สภาพครอบครัว การศึกษาของมารดา สภาพทางเศรษฐกิจ การอบรมเลี้ยงดู ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว และความคาดหวังของ บิดา มารดาต่อการศึกษาของบุตร ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

งานวิจัยต่างประเทศ

Shah (1971, p. 668-A) ได้ทำการศึกษาเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบทางสังคมและจิตวิทยากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในละฮอร์ ปากีสถานตะวันตก กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเกรด 10-12 อายุระหว่าง 14-16 ปี จำนวน 540 คน ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างอาชีพของผู้ปกครอง ค่าใช้จ่ายในการเรียนของนักเรียน ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ความสนใจของผู้ปกครองเกี่ยวกับการศึกษาของนักเรียน และมีความสัมพันธ์ทางบวกกับเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีพ่อแม่และผู้ปกครองยอมรับและเข้าใจในตัวนักเรียน

Liddicoat (1972, p. 6133-A) ได้ศึกษาความแตกต่างระหว่างนักศึกษาศาสนาเศรษฐศาสตร์ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำกว่าระดับความสามารถในองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญา ได้แก่ ความคิดสร้างสรรค์ นิสัยในการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และลักษณะบุคลิกภาพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าระดับความสามารถนั้น มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกันจากกลุ่มที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำอย่างมีนัยสำคัญ

Alexander and Simons (1975, pp. 26-30) ได้ทำการวิจัยในประเทศดูนิเชีย โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนอายุระหว่าง 13-18 ปี จำนวน 80 คน ผลการวิจัย พบว่า สถานภาพทาง

เศรษฐกิจและสังคม อันได้แก่ อาชีพของบิดา (ชวานา) ระดับการศึกษาของมารดา รายได้ของครอบครัว เงินเดือนของบิดา มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอาหรับ ภาษาอังกฤษและเลขคณิต

Dear (1975, p. 7675) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยของสหรัฐอเมริกา จำนวน 240 คน พบว่า รายได้ของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับเกรดเฉลี่ยของนักศึกษา คือ นักศึกษาที่บิดามารดา มีรายได้สูง มักจะมีเกรดเฉลี่ยสูงและนักศึกษาที่บิดามารดา มีรายได้ต่ำ ก็จะมีเกรดเฉลี่ยต่ำเช่นเดียวกัน

Yung (1996, pp. 271-278) ได้ศึกษาปัจจัยพหุระดับต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิทยาศาสตร์และผลผลิตทางการศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนรัฐบาล จำนวน 2,535 คน โดยแบ่งเป็น 2 ระดับ คือ ระดับนักเรียน ได้แก่ เจตคติ ความรู้เดิม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เวลา สภาพแวดล้อมที่บ้าน กลุ่มเพื่อนและเพื่อนนอกชั้นเรียนระดับโรงเรียน ได้แก่ คุณภาพการสอนและบรรยากาศในชั้นเรียน ปรากฏว่าบรรยากาศในชั้นเรียนเป็นตัวแปร ระดับโรงเรียนที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ และส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้งในประเทศและต่างประเทศ สรุปได้ว่า มีปัจจัยบางปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแต่ละปัจจัยมีอิทธิพลมากน้อยแตกต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยสรุปได้ 3 ด้าน คือ ปัจจัยด้านผู้เรียน ได้แก่ นิสัยการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การเรียนพิเศษ เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ปัจจัยด้านครูผู้สอน ได้แก่ พฤติกรรมการสอนของครู การควบคุมชั้นเรียน บุคลิกภาพของครู และปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง การส่งเสริม การเรียนของผู้ปกครอง จากปัจจัยทั้ง 3 ด้าน ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาว่า ปัจจัยแต่ละด้านมีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 จังหวัดประจวบคีรีขันธ์หรือไม่ ความสัมพันธ์นั้นมามีมากน้อยเพียงใด และค้นหาตัวพยากรณ์ที่ดีในการสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการวิจัย เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย
4. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ปีการศึกษา 2556 จำนวน 2,788 คน
2. กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยได้มาโดยใช้การคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง และใช้สูตรการหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างแบบทราบจำนวนประชากร โดยกำหนดความเชื่อมั่นที่ 95% ความผิดพลาดไม่เกิน 5% ของ Yamane (1967) ขนาดของตัวอย่างที่คำนวณได้เท่ากับ 350 คน ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถาม โดยใช้วิธีการแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) รวมขนาดกลุ่มดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำแนกตามโรงเรียน

โรงเรียน	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1. ยางชุมนู่วิตยา	22	3
2. ประจวบวิทยาลัย	450	56
3. หัวหิน	350	44
4. บางสะพานวิทยา	308	39
5. สามร้อยชอกวิทยาคม	237	30
6. ชัยเกษมวิทยา	102	13
7. เมืองปราณบุรี	102	13
8. กุชบุรีวิทยา	255	32
9. เตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรี	204	25
10. ธงชัยวิทยา	116	15
11. หัวากวิทยาลัย	25	3
12. หนองพลับวิทยา	98	12
13. ทับสะแกวิทยา	173	22
14. อ่าวน้อยวิทยาคม	67	8
15. หัวขางวิทยาคม	54	7
16. บางสะพานน้อยวิทยา	75	9
17. หัวหินวิทยาคม	92	12
18. ปากน้ำปราณวิทยา	58	7
รวม	2,788	350

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) แบ่งเป็น 4 ตอน (ตอนที่ 1, 2, 3, 4) ได้แก่

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน ประกอบด้วย GPA เฉลี่ย 4 เทอมของวิชาภาษาอังกฤษ อาชีพผู้ปกครองของนักเรียน และรายได้ของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านตัวผู้เรียน ประกอบด้วย นิสัการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การเรียนพิเศษ และเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดยอาศัยวิธีการของลิเคิร์ต (Likert scale) จำนวน 49 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านครูผู้สอน ประกอบด้วย พฤติกรรมการสอนของครู การควบคุมชั้นเรียน บุคลิกภาพของครู และปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดยอาศัยวิธีการของลิเคิร์ต (Likert scale) จำนวน 28 ข้อ

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านครอบครัว ประกอบด้วย การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดยอาศัยวิธีการของลิเคิร์ต (Likert scale) จำนวน 10 ข้อ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ปรึกษาประธานควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อขอคำแนะนำ
2. ศึกษาทฤษฎีและแนวคิด ตลอดจนเครื่องมือการวัดที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จากเอกสารและตำรา

3. ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

4. กำหนดขอบเขตการวิจัย ดังนี้ โดยแบ่งเป็นปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอน และปัจจัยด้านครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 10 โดยแบ่งเป็นดังนี้

- 4.1 ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน ได้แก่ นิสัการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การเรียนพิเศษ และเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ

- 4.2 ปัจจัยด้านครูผู้สอน ได้แก่ พฤติกรรมการสอนของครู การควบคุมชั้นเรียน บุคลิกภาพของครู และปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน

- 4.3 ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง

4.4 เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านผู้เรียน ด้านครูผู้สอน และด้านครอบครัว มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับของลิเคอร์ท (Best & Kahn, 1993, p. 247) โดยมีการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- 5 หมายถึง มีพฤติกรรมอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีพฤติกรรมอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีพฤติกรรมอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีพฤติกรรมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การหาคุณภาพของแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นสำหรับการศึกษาวิจัยไปทำการทดสอบคุณภาพเครื่องมือ 2 ส่วน คือ ค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Validity) ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination power) และความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ดังนี้

1. ความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Validity) นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาหรือความสอดคล้องของข้อรายการกับองค์ประกอบที่มุ่งวัดแต่ละด้านหรือตัวแปร จากนั้นนำผลการประเมินไปคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective congruence: *IOC*) ที่มีค่าเท่ากับ 0.80-1.00 ในกรณีที่ข้อคำถามใดที่ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่าไม่ใช่ข้อรายการวัดตัวแปรนั้น ๆ หรือไม่แน่ใจ ให้ผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เพื่อปรับปรุงข้อคำถามสำหรับการนำไปทดลองใช้ต่อไป ผลการตรวจสอบพบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ที่ 0.96 ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ใช้ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา มีจำนวน 5 ท่าน ดังนี้

1.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพร นิยมศรีสมศักดิ์	อาจารย์ประจำศูนย์นวัตกรรมการบริหาร และผู้นำทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
1.2 ดร.สถาพร พงษ์พิบูล	อาจารย์ประจำศูนย์นวัตกรรมการบริหาร และผู้นำทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
1.3 ดร.สุรัตน์ ไชยชมภู	อาจารย์ประจำศูนย์นวัตกรรมการบริหาร และผู้นำทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

- 1.4 คร.สมพงษ์ ปั้นหุ่น อาจารย์ภาควิชาสถิติและจิตวิทยาประยุกต์
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
- 1.5 นายบุญส่ง จิตรมณีโรจน์ ผู้อำนวยการ โรงเรียนห้วยากอวิทยาลัย
ตำบลบ่อนอก อำเภอเมือง
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

2. การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination power) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้นำดำเนินการ ดังนี้

2.1 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นและปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทำการทดสอบ (Try-out) จำนวน 30 ชุด กับกลุ่มประชากรที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบว่าคำถามสามารถสื่อความหมายตรงตามความต้องการ ตลอดจนมีความเหมาะสมหรือไม่ มีความยากง่ายเพียงใด จากนั้นจึงนำมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยการใช้ค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation)

2.2 นำแบบสอบถามที่มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อยอมรับได้มาหาความเชื่อมั่น โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปหาค่าสัมประสิทธิ์ Cronbach's alpha โดยใช้เกณฑ์สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ที่ค่าระดับความเชื่อมั่นของแบบสอบถามมากกว่า 0.70 จึงจะถือได้ว่าแบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือและสามารถนำไปศึกษากับกลุ่มตัวอย่างจริงได้ ปรากฏว่าแบบสอบถามตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน ประกอบด้วย GPA เฉลี่ย 4 เทอมของวิชาภาษาอังกฤษ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ที่ 0.59 อาชีพผู้ปกครองของนักเรียน มีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ที่ 0.20 และรายได้ของผู้ปกครองมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ที่ 0.67 ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านตัวผู้เรียน ประกอบด้วย นิสัยการเรียนมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.20-0.73 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.44-0.86 การเรียนพิเศษมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.38-0.72 และเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.35-0.81 ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านครูผู้สอน ประกอบด้วย พฤติกรรมการสอนของครูมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.21-0.63 การควบคุมชั้นเรียนมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.59-0.67 บุคลิกภาพของครูมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.31-0.67 และปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.20-0.67 ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านครอบครัว ประกอบด้วย การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครองมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.20-0.57

2.3 นำแบบสอบถามจากข้อ 2.2 มาหาค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ของ Cronbach (1990, pp. 202-204) ปรากฏว่าแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัย

ด้านผู้เรียนมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96 ปัจจัยด้านครูผู้สอนมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95 และปัจจัยด้านครอบครัวมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.77

3. ปรับปรุงระบบสอบถามให้เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์สำหรับการนำไปใช้จริงต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอนหนังสือจากฝ่ายบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาถึงผู้บริหารโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความร่วมมือในการจัดเก็บข้อมูล

2. ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 350 ชุด และได้แบบสอบถามคืนทุกฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

3. ตรวจสอบข้อมูล (Editing) ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม มีความสมบูรณ์ทุกฉบับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการอ่านค่าสถิติวิจัย ซึ่งมีลำดับขั้นการวิเคราะห์ ดังนี้

1.1 การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือ ใช้การคำนวณดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective congruence: *IOC*) ของความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ กำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือกข้อที่มีความตรงเชิงเนื้อหาที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมีค่าตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป การวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง

1.2 คำนวณค่าอำนาจจำแนกของข้อรายการ ใช้การคำนวณสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item total correlation) ด้วยวิธีการของเพียร์สัน พิจารณาเลือกข้อรายการที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป สำหรับการตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงของเครื่องมือ ใช้การคำนวณสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปและเพื่อตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้น

2.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผลการตอบแบบสอบถาม ใช้การคำนวณค่าสถิติพื้นฐาน โดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์เป็นรายข้อ และรายด้านและโดยรวม เพื่อตรวจสอบลักษณะการกระจายของข้อมูล แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางพร้อมกับคำบรรยาย

2.2 ระดับผลการเรียนรายวิชาคิดจากคะแนนเต็ม 100 คะแนน โดยใช้ตัวเลขแสดงระดับผลการเรียนเป็น 8 ระดับ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 13)

0	หมายถึง ผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ	ได้คะแนนต่ำกว่า 50 คะแนน
1	หมายถึง ผลการเรียนผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนด	ได้คะแนน 50-54 คะแนน
1.5	หมายถึง ผลการเรียนพอใช้	ได้คะแนน 55-59 คะแนน
2	หมายถึง ผลการเรียนน่าพอใจ	ได้คะแนน 60-64 คะแนน
2.5	หมายถึง ผลการเรียนค่อนข้างดี	ได้คะแนน 65-69 คะแนน
3	หมายถึง ผลการเรียนดี	ได้คะแนน 70-74 คะแนน
3.5	หมายถึง ผลการเรียนดีมาก	ได้คะแนน 75-79 คะแนน
4	หมายถึง ผลการเรียนดีเยี่ยม	ได้คะแนนตั้งแต่ 80 คะแนน ขึ้นไป

2.3 ระดับพฤติกรรมที่เกี่ยวกับปัจจัยด้านผู้เรียนใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) 5 ระดับ โดยกำหนด ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว, 2535, หน้า 23-24)

คะแนนเฉลี่ย	4.51 - 5.00	หมายถึง ปัจจัยด้านผู้เรียนอยู่ในระดับมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.51 - 4.50	หมายถึง ปัจจัยด้านผู้เรียนอยู่ในระดับมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.51 - 3.50	หมายถึง ปัจจัยด้านผู้เรียนอยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.51 - 2.50	หมายถึง ปัจจัยด้านผู้เรียนอยู่ในระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 - 1.50	หมายถึง ปัจจัยด้านผู้เรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2.4 ระดับพฤติกรรมที่เกี่ยวกับปัจจัยด้านครูผู้สอนใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) 5 ระดับ โดยกำหนด ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว, 2535, หน้า 23-24)

คะแนนเฉลี่ย	4.51 - 5.00	หมายถึง ปัจจัยด้านครูผู้สอนอยู่ในระดับมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.51 - 4.50	หมายถึง ปัจจัยด้านครูผู้สอนอยู่ในระดับมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.51 - 3.50	หมายถึง ปัจจัยด้านครูผู้สอนอยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.51 - 2.50	หมายถึง ปัจจัยด้านครูผู้สอนอยู่ในระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 - 1.50	หมายถึง ปัจจัยด้านครูผู้สอนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2.5 ระดับพฤติกรรมที่เกี่ยวกับปัจจัยด้านครอบครัวใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) 5 ระดับ โดยกำหนด ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว, 2535, หน้า 23-24)

คะแนนเฉลี่ย	4.51 - 5.00	หมายถึง ปัจจัยด้านครอบครัวอยู่ในระดับมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.51 - 4.50	หมายถึง ปัจจัยด้านอยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง ปัจจัยด้านอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง ปัจจัยด้านครอบครัวยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง ปัจจัยด้านครอบครัวยู่ในระดับน้อยที่สุด

2.6 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอน และปัจจัยด้านครอบครัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's product-moment correlation coefficient) โดยเทียบกับเกณฑ์ของพวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2540, หน้า 144) ดังนี้

0.81 - 1.00 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก

0.61 - 0.80 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง

0.41 - 0.60 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง

0.21 - 0.40 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ

0.00 - 0.20 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. วิเคราะห์ระดับปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอน และปัจจัยด้านครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ (Correlation) ของปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอนและปัจจัยด้านครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 สถิติที่ใช้ คือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's product-moment correlation coefficient)

3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอนและปัจจัยด้านครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 สถิติที่ใช้ คือ การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis) และการวิเคราะห์สมการถดถอยแบบเป็นขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 โดยได้นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปสอบถามนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 จำนวน 350 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
SD	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
r	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
R	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณกำลังสองซึ่งแสดงถึงประสิทธิภาพในการพยากรณ์
t	แทน	ค่าสถิติการแจกแจงที (t -distribution)
F	แทน	ค่าสถิติการแจกแจงเอฟ (F -distribution)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของความแปรปรวนยกกำลังสอง (Mean squares)
SS	แทน	ค่าผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนแต่ละตัวยกกำลังสอง (Sum of squares)
df	แทน	ระดับชั้นแห่งความอิสระ (Degree of freedom)
p	แทน	ความน่าจะเป็น (Probability)
*	แทน	ค่ามีนัยสำคัญทางสถิติ .05
**	แทน	ค่ามีนัยสำคัญทางสถิติ .01
b	แทน	สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β	แทน	สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนน

มาตรฐาน

$S.E.b$	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์
$S.E.est$	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์

X_1	แทน	นิสัยการเรียน
X_2	แทน	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
X_3	แทน	การเรียนพิเศษ
X_4	แทน	เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ
X_5	แทน	พฤติกรรมการสอนของครู
X_6	แทน	การควบคุมชั้นเรียน
X_7	แทน	บุคลิกภาพของครู
X_8	แทน	ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน
X_9	แทน	การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง
X_{10}	แทน	อาชีพของผู้ปกครอง
X_{11}	แทน	รายได้ของผู้ปกครอง
XX_1	แทน	ปัจจัยด้านผู้เรียนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
XX_2	แทน	ปัจจัยด้านครูผู้สอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
XX_3	แทน	ปัจจัยด้านครอบครัวที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
XX	แทน	ผลรวมปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
Y	แทน	คะแนนมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
VIF	แทน	ปัจจัยการขยายตัวของความแปรปรวน (Variance inflation factor)
$Tolerance$	แทน	ค่าความคงทนของการยอมรับ

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานของอาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของผู้ปกครองของนักเรียนที่ตอบแบบสอบถาม
2. ผลการศึกษาปัจจัยด้านตัวผู้เรียน ด้านครูผู้สอน และด้านครอบครัวและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10
3. ผลการศึกษาปัจจัยด้านตัวผู้เรียน ด้านครูผู้สอน และด้านครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10

4. ผลการศึกษาสมการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 10

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของอาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของผู้ปกครองของนักเรียน
ที่ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างและตอบแบบสอบถาม
จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของผู้ปกครอง ดังแสดงผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของ
ผู้ปกครอง

สถานภาพ	ความถี่	ร้อยละ
1. อาชีพของผู้ปกครอง		
- ค้าขาย	72	20.57
- รับจ้าง	164	46.86
- นักธุรกิจ	9	2.57
- รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	45	12.86
- อื่น ๆ	60	17.14
รวม	350	100.00
2. รายได้ของผู้ปกครอง		
- ต่ำกว่า 3,000 บาท	23	6.57
- 3,000-6,000 บาท	102	29.14
- 6,001-9,000 บาท	99	28.29
- 9,001-12,000 บาท	57	16.29
- 12,001 บาท ขึ้นไป	69	19.71
รวม	350	100.00

จากตารางที่ 6 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับจ้าง จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 46.86 ค่าขาย จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 20.57 อาชีพอื่น ๆ จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 17.14 รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 12.86 และนักธุรกิจ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.57 และส่วนใหญ่มีรายได้ 3,000-6,000 บาท จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 29.14 รายได้ 6,001-9,000 บาท จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 28.29 รายได้ 12,001 บาท ขึ้นไป จำนวน 69 บาท คิดเป็นร้อยละ 19.71 รายได้ 9,001-12,000 บาท จำนวน 57 คิดเป็นร้อยละ 16.29 และต่ำกว่า 3,000 บาท จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 6.57

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 โดยรวม
ดังผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 โดยรวม

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	n = 350		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ
ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม GPA (4 เทอม)	2.89	0.57	ค่อนข้างดี
รวม	2.89	0.57	ค่อนข้างดี

จากตารางที่ 7 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 โดยรวม มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสม GPA (4 เทอม) อยู่ในระดับค่อนข้างดี

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาปัจจัยด้านตัวผู้เรียน ด้านครูผู้สอน และด้านครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการศึกษาาระดับปัจจัยด้านตัวผู้เรียน ด้านครูผู้สอน และด้านครอบครัวที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ดังแสดงผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 8-20

ตารางที่ 8 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับของปัจจัยด้านตัวผู้เรียน ด้านครูผู้สอน และด้านครอบครัวของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 โดยรวมทุกด้าน

ข้อ	ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ	n = 350			
		$\bar{X}$	SD	ระดับ	อันดับ
1.	ด้านตัวผู้เรียน	3.58	0.71	มาก	2
2.	ด้านครูผู้สอน	4.07	0.73	มาก	1
3.	ด้านครอบครัว	3.07	0.93	มาก	3

จากตารางที่ 8 พบว่า ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอน และปัจจัยด้านครอบครัวของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 โดยรวมทุกด้าน อยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับคะแนนจากมากไปหาน้อย ตามลำดับ ดังนี้ ปัจจัยด้านครูผู้สอน ด้านตัวผู้เรียน ด้านครอบครัว

ตารางที่ 9 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับของปัจจัยด้านตัวผู้เรียน
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10

ข้อ	ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน	n = 350			
		$\bar{X}$	SD	ระดับ	อันดับ
1.	นิสัยการเรียน	3.38	0.65	ปานกลาง	3
2.	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	3.82	0.64	มาก	1
3.	การเรียนพิเศษ	3.35	0.87	ปานกลาง	4
4.	เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ	3.77	0.68	มาก	2

จากตารางที่ 9 พบว่า ปัจจัยด้านตัวผู้เรียนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับคะแนนจากมากไปหาน้อยตามลำดับ ดังนี้ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ นิสัยการเรียน และการเรียนพิเศษ

ตารางที่ 10 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับของปัจจัยด้านผู้เรียน
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10
นิสัยการเรียน

ข้อ	ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน นิสัยการเรียน	n = 350			
		$\bar{X}$	SD	ระดับ	อันดับ
1.	เมื่อนักเรียนประสบปัญหาเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษ นักเรียนมักปรึกษาครู	3.35	0.94	ปานกลาง	9
2.	เมื่อนักเรียนทำการบ้านหรืออ่านหนังสือภาษาอังกฤษ นักเรียนจะทำให้เสร็จก่อนหยุดพัก	3.38	0.87	ปานกลาง	8
3.	นักเรียนเอาใจใส่เป็นพิเศษในด้านความสะอาด เรียบร้อยในการทำงาน ทำการบ้านหรือรายงานวิชา ภาษาอังกฤษซึ่งกันและกัน	3.65	0.86	มาก	4

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ข้อ	ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน นิสัยการเรียน	n = 350			
		$\bar{X}$	SD	ระดับ	อันดับ
4.	ขณะที่อ่านหนังสือ นักเรียนทำบันทึกย่อ สรุปเนื้อหาสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน	2.96	1.03	ปานกลาง	12
5.	นักเรียนชอบอ่านหนังสือล่วงหน้าก่อนเข้าเรียนในวิชาภาษาอังกฤษ	2.76	1.10	ปานกลาง	15
6.	นักเรียนวางแผนการเรียน การอ่านหนังสือ การทำงานต่าง ๆ ในแต่ละสัปดาห์และปฏิบัติตามแผนนั้น	3.20	1.00	ปานกลาง	11
7.	เมื่อขาดเรียน นักเรียนจะติดตามเนื้อหาโดยสอบถามจากเพื่อนหรือครูผู้สอนทันที	4.01	0.97	มาก	2
8.	นักเรียนวางแผนทบทวนบทเรียน เพื่อเตรียมตัวให้พร้อมก่อนการสอบ	3.63	0.98	มาก	5
9.	นักเรียนใช้เวลาว่างค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติมในห้องสมุด	2.89	1.06	ปานกลาง	13
10.	แม้ว่านักเรียนจะไม่ชอบวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนก็จะตั้งใจและขยันเรียนมากขึ้นเพื่อให้เข้าใจในเรื่องที่ครูสอน	4.01	0.91	มาก	1
11.	นักเรียนจัดแบ่งเวลาไว้สำหรับการอ่านหนังสือหรือทบทวนบทเรียน	3.35	0.96	ปานกลาง	10
12.	นักเรียนจะหาที่สงบดูหนังสือเพื่อหลีกเลี่ยงสิ่งที่จะรบกวนสมาธิ	3.50	1.09	ปานกลาง	6
13.	นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน แม้ว่าครูไม่ได้บอกให้ทำ	2.91	1.10	ปานกลาง	14
14.	นักเรียนจะนึกถึงผลลัพธ์ของการสอบตกเพื่อให้ตนเองขยันทำแบบฝึกหัดให้มากขึ้น	3.78	1.04	มาก	3
15.	เมื่อครูสอนไม่เข้าใจนักเรียนมีความกระตือรือร้นอยากตอบคำถาม	3.45	0.93	ปานกลาง	7
รวม		3.38	0.65	ปานกลาง	

จากตารางที่ 10 พบว่า นิสัยการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 นิสัยการเรียน โดยรวมและ รายชื่ออยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 5 ข้อ โดยเรียงลำดับ คะแนนจากมากไปหาน้อยในสามลำดับแรก ได้แก่ แม้ว่านักเรียนจะไม่ชอบวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนก็จะตั้งใจและขยันเรียนมากขึ้นเพื่อให้เข้าใจในเรื่องที่ครูสอน เมื่อขาดเรียนนักเรียน จะติดตามเนื้อหาโดยสอบถามจากเพื่อนหรือครูผู้สอนทันที และนักเรียนจะนึกถึงผลลัพธ์ของ การสอบตกเพื่อให้ตนเองขยันทำแบบฝึกหัดให้มากขึ้น อยู่ในระดับปานกลาง 10 ข้อ โดยเรียงลำดับ คะแนนจากมากไปหาน้อยในสามลำดับแรก ได้แก่ นักเรียนจะหาที่สงบดูหนังสือเพื่อหลีกเลี่ยงสิ่งที จะรบกวนสมาธิ เมื่อครูสอน ไม่เข้าใจนักเรียนมีความกระตือรือร้นอยากตอบคำถาม และเมื่อนักเรียน ทำการบ้านหรืออ่านหนังสือภาษาอังกฤษ นักเรียนจะทำให้เสร็จก่อนหยุดพัก

ตารางที่ 11 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับของปัจจัยด้านตัวผู้เรียน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ข้อ	ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	n = 350			
		$\bar{X}$	SD	ระดับ	อันดับ
1.	นักเรียนพอใจมากเมื่อผู้อื่นทราบความพยายามในการทำงาน ของนักเรียน	3.91	0.94	มาก	7
2.	เมื่อนักเรียนเล่นเกมในห้องเรียน นักเรียนจะพยายาม ทำคะแนนให้ได้มากกว่าเพื่อน ๆ	3.77	1.02	มาก	9
3.	นักเรียนจะพยายามทำการบ้านมากยิ่งขึ้นเมื่อ ใจท้อที่เป็น ปัญหาและยาก	3.49	0.96	ปานกลาง	13
4.	นักเรียนจะอ่านซ้ำหลายครั้งในบทเรียนที่ยากจนเข้าใจแล้ว จึงผ่านไป	3.65	1.02	มาก	11
5.	งานที่นักเรียนพอใจอย่างยิ่ง คือ งานที่นักเรียนใช้ ความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่	4.09	0.93	มาก	3
6.	นักเรียนชอบทำงานทุกอย่างด้วยตนเองและไม่ชอบให้ผู้อื่น ทำให้	3.68	0.98	มาก	10

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ข้อ	ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	n = 350			
		$\bar{X}$	SD	ระดับ	อันดับ
7.	เพื่อน ๆ ของนักเรียนมักพูดถึงการทำงานในกลุ่มว่านักเรียนมีความรับผิดชอบสูง	3.49	0.90	ปานกลาง	11
8.	ในการสอบนักเรียนจะพยายามสอบให้ได้คะแนนดีขึ้นทุกครั้ง	3.93	0.96	มาก	5
9.	นักเรียนรู้สึกภูมิใจที่ทำงานอยากได้สำเร็จ	4.16	0.90	มาก	1
10.	นักเรียนจะมีความพยายามมากขึ้น เมื่อรู้ตัวว่ามีความรู้ดีกว่าผู้อื่นและเพื่อน ๆ	3.96	0.93	มาก	5
11.	นักเรียนคิดอยู่เสมอว่าอนาคตของตนเองขึ้นอยู่กับความสำเร็จในการเรียน	4.10	0.91	มาก	2
12.	นักเรียนได้วางแผนเป้าหมายอาชีพในอนาคตไว้แล้วและจะทำให้ได้	3.99	0.98	มาก	4
	รวม	3.82	0.64	มาก	

จากตารางที่ 11 พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 11 ข้อ โดยเรียงลำดับคะแนนจากมากไปหาน้อยในสามลำดับแรก ได้แก่ นักเรียนรู้สึกภูมิใจที่ทำงานอยากได้สำเร็จ นักเรียนคิดอยู่เสมอว่าอนาคตของตนเองขึ้นอยู่กับความสำเร็จในการเรียน และงานที่นักเรียนพอใจอย่างยิ่ง คืองานที่นักเรียนใช้ความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่อยู่ในระดับปานกลาง 3 ข้อ โดยเรียงลำดับคะแนนจากมากไปหาน้อยในสามลำดับแรก ได้แก่ เพื่อน ๆ ของนักเรียนมักพูดถึงการทำงานในกลุ่มว่านักเรียนมีความรับผิดชอบสูง นักเรียนจะพยายามทำการบ้านมากยิ่งขึ้นเมื่อโจทย์ที่เป็นปัญหาและยาก และทุกครั้งที่ทำงานกลุ่ม นักเรียนชอบเป็นหัวหน้ากลุ่มมากกว่าเป็นลูกน้อง

ตารางที่ 12 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับของปัจจัยด้านผู้เรียน
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10
การเรียนพิเศษ

ข้อ	ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน การเรียนพิเศษ	n = 350			
		$\bar{X}$	SD	ระดับ	อันดับ
1.	นักเรียนสนใจเรียนพิเศษวิชาภาษาอังกฤษในช่วงปิดเทอม เสมอ	3.21	1.19	ปานกลาง	6
2.	นักเรียนติดตามการเปิดคอร์สเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ สม่ำเสมอ	3.01	1.12	ปานกลาง	7
3.	นักเรียนต้องการให้ผลการเรียนภาษาอังกฤษดีขึ้น จึงตัดสินใจเรียนพิเศษ	3.41	1.15	ปานกลาง	3
4.	นักเรียนคิดว่าการเรียนพิเศษวิชาภาษาอังกฤษทำให้นักเรียน เข้าใจมากกว่าการเรียนในห้องเรียน	3.38	1.12	ปานกลาง	5
5.	นักเรียนคิดว่าการเรียนพิเศษเป็นการเพิ่มความรู้ให้กับ ตนเองที่ง่ายที่สุด	3.59	1.03	มาก	1
6.	เมื่อนักเรียนเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ นักเรียนรู้สึกสนุก มากกว่าเรียนในห้องเรียน	3.46	1.10	ปานกลาง	2
7.	นักเรียนรู้สึกดีเสมอเมื่อเพื่อนถามถึงเรื่องการเรียนพิเศษ	3.40	1.04	ปานกลาง	4
รวม		3.35	0.87	ปานกลาง	

จากตารางที่ 12 พบว่า การเรียนพิเศษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของจังหวัด
ประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 โดยรวมและรายข้ออยู่ใน
ระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 1 ข้อ คือ นักเรียนคิดว่าการเรียน
พิเศษเป็นการเพิ่มความรู้ให้กับตนเองที่ง่ายที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง 6 ข้อ โดยเรียงลำดับคะแนน
จากมากไปหาน้อยในสามลำดับแรก ได้แก่ เมื่อนักเรียนเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ นักเรียนรู้สึกสนุก
มากกว่าเรียนในห้องเรียน นักเรียนต้องการให้ผลการเรียนภาษาอังกฤษดีขึ้นจึงตัดสินใจเรียนพิเศษ
และนักเรียนรู้สึกดีเสมอเมื่อเพื่อนถามถึงเรื่องการเรียนพิเศษ

ตารางที่ 13 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับของปัจจัยด้านตัวผู้เรียน
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10
เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ

ข้อ	ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ	n = 350			
		$\bar{X}$	SD	ระดับ	อันดับ
1.	วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าสนใจมาก	3.71	1.00	มาก	9
2.	นักเรียนมีความสนใจและตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษ	3.74	0.92	มาก	6
3.	ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่เรียนแล้วเกิดความภาคภูมิใจ	3.62	0.96	มาก	10
4.	นักเรียนคิดว่าการเรียนพิเศษวิชาภาษาอังกฤษในชั่วโมง ภาษาอังกฤษนักเรียนมีความกระตือรือร้นอยากเรียนวิชานี้ ให้กับตนเองที่ง่ายที่สุด	3.57	1.00	มาก	11
5.	การเรียนภาษาอังกฤษทำให้ได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ ที่น่าสนใจ	4.02	0.87	มาก	3
6.	ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีประโยชน์ในชีวิตประจำวัน	4.05	0.86	มาก	2
7.	นักเรียนชอบสนทนาภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติ	3.48	1.08	ปานกลาง	13
8.	นักเรียนชอบคิดหาคำศัพท์ ประโยคหรือคำพูดที่เป็น ภาษาอังกฤษ	3.55	0.97	มาก	12
9.	ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม	3.72	0.97	มาก	8
10.	ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ทำให้คนกล้าแสดงออก	3.73	1.00	มาก	7
11.	ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ทำให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	3.76	0.97	มาก	5
12.	คนที่มีการศึกษาคิดจะต้องมีความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษ	3.96	0.94	มาก	4
13.	ผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษเก่งสามารถประกอบอาชีพที่มี รายได้สูงในอนาคต	4.14	0.91	มาก	1
รวม		3.77	0.68	มาก	

จากตารางที่ 13 พบว่า เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษที่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 โดยรวมและ
รายข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 12 ข้อ โดยเรียงลำดับคะแนน

จากมากไปหาน้อยในสามลำดับแรก ได้แก่ ผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษเก่งสามารถประกอบอาชีพที่มีรายได้สูงในอนาคต ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีประโยชน์ในชีวิตประจำวัน และการเรียนภาษาอังกฤษทำให้ได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ที่น่าสนใจอยู่ในระดับปานกลาง 1 ข้อ คือ นักเรียนชอบสนทนาภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติ

ตารางที่ 14 คะแนนเฉลี่ย ความเที่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับของปัจจัยด้านครูผู้สอน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10

ข้อ	ปัจจัยด้านครูผู้สอน	n = 350			
		$\bar{X}$	SD	ระดับ	อันดับ
1.	พฤติกรรมการสอนของครู	4.02	0.65	มาก	3
2.	การควบคุมชั้นเรียน	3.97	0.78	มาก	4
3.	บุคลิกภาพของครู	4.21	0.74	มาก	1
4.	ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน	4.09	0.78	มาก	2

จากตารางที่ 14 พบว่า ปัจจัยด้านครูผู้สอนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับคะแนนจากมากไปหาน้อยตามลำดับ ดังนี้ บุคลิกภาพของครู ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน พฤติกรรมการสอนของครู และการควบคุมชั้นเรียน

ตารางที่ 15 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับของปัจจัยด้านครูผู้สอน
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10
พฤติกรรมการสอนของครู

ข้อ	ปัจจัยด้านครูผู้สอน พฤติกรรมการสอนของครู	n = 350			
		$\bar{X}$	SD	ระดับ	อันดับ
1.	ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษได้เตรียมการสอนมาเป็นอย่างดี	4.15	0.81	มาก	2
2.	ครูผู้สอนมีความกระฉับกระเฉงและกระตือรือร้นในการสอน	4.15	0.83	มาก	3
3.	ครูผู้สอนมีอารมณ์แจ่มใสในขณะที่ทำการสอนในชั่วโมง	4.07	0.89	มาก	5
4.	ครูบอกจุดประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละครั้งก่อนเริ่มสอน	3.92	0.93	มาก	12
5.	ครูสอนได้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้	3.99	0.83	มาก	8
6.	ครูให้นักเรียนได้ศึกษามาบทเรียนมาล่วงหน้า	3.85	0.96	มาก	13
7.	ครูสอนเนื้อหาอย่างมีลำดับขั้นตอนเหมาะสม	3.98	0.91	มาก	9
8.	ครูจัดกิจกรรมประกอบการสอนที่หลากหลายพร้อมทั้ง ยกตัวอย่างประกอบ เพื่อให้นักเรียนเข้าใจบทเรียน	3.97	0.83	มาก	10
9.	ครูส่งเสริมให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	3.96	0.89	มาก	11
10.	ครูใช้วิธีการสอนแบบเดียวกันทุกชั่วโมง	3.80	0.94	มาก	14
11.	ครูผู้สอนพูดภาษาอังกฤษเสียงดังชัดเจน	4.05	0.96	มาก	7
12.	ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามปัญหาอย่างเป็นกันเอง	4.06	0.88	มาก	6
13.	ครูมุ่งสอนให้นักเรียนซักถามปัญหาอย่างเป็นกันเอง	4.15	0.86	มาก	4
14.	ครูมีการวัดผลประเมินผลอย่างมีประสิทธิภาพและยุติธรรม	4.19	0.80	มาก	1
รวม		4.02	0.65	มาก	

จากตารางที่ 15 พบว่า พฤติกรรมการสอนของครูจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ
พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับคะแนนจากมากไปหาน้อยในสามลำดับแรก ได้แก่
ครูมีการวัดผลประเมินผลอย่างมีประสิทธิภาพและยุติธรรม ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษได้เตรียม
การสอนมาเป็นอย่างดี และครูผู้สอนมีความกระฉับกระเฉงและกระตือรือร้นในการสอน

ตารางที่ 16 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับของปัจจัยด้านครูผู้สอน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 การควบคุมชั้นเรียน

ข้อ	ปัจจัยด้านครูผู้สอน การควบคุมชั้นเรียน	n = 350			
		$\bar{X}$	SD	ระดับ	อันดับ
1.	ครูผู้สอนกับนักเรียนช่วยกันกำหนดระเบียบในชั้นเรียน	4.01	0.85	มาก	2
2.	ครูผู้สอนสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้สนุกสนานอยู่ใน ขอบเขต	3.95	0.93	มาก	3
3.	ครูผู้สอนสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้เป็นที่กันเองคล้าย ครอบครัว	3.90	0.95	มาก	4
4.	ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนถามได้ตลอดเวลา	4.06	0.94	มาก	1
รวม		3.97	0.78	มาก	

จากตารางที่ 16 พบว่า การควบคุมชั้นเรียนของครูจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับคะแนนจากมากไปหาน้อยในสามลำดับแรก ได้แก่ ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนถามได้ตลอดเวลา ครูผู้สอนกับนักเรียนช่วยกันกำหนดระเบียบในชั้นเรียน และครูผู้สอนสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้สนุกสนานอยู่ในขอบเขต

ตารางที่ 17 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับของปัจจัยด้านครูผู้สอนของ
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10
บุคลิกภาพของครู

ข้อ	ปัจจัยด้านครูผู้สอน บุคลิกภาพของครู	n = 350			
		$\bar{X}$	SD	ระดับ	อันดับ
1.	ครูผู้สอนแต่งตัวดี	4.27	0.84	มาก	2
2.	ครูผู้สอนวางตัวดี	4.22	0.87	มาก	3
3.	ครูผู้สอนสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ดี	4.28	0.86	มาก	1
4.	ครูผู้สอนยิ้มแย้มทุกครั้งที่เข้าสอน	4.15	0.87	มาก	6
5.	ครูผู้สอนพูดจาไพเราะ	4.17	0.93	มาก	4
6.	ครูผู้สอนมีความยุติธรรมเอาใจใส่ทุกคนไม่ลำเอียง	4.17	0.93	มาก	4
รวม		4.21	0.74	มาก	

จากตารางที่ 17 พบว่า บุคลิกภาพของครูจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับคะแนนจากมากไปหาน้อยในสามลำดับแรก ได้แก่ ครูผู้สอนสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ดี ครูผู้สอนแต่งตัวดี และครูผู้สอนวางตัวดี

ตารางที่ 18 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับของปัจจัยด้านครูผู้สอน
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10
ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน

ข้อ	ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน	n = 350			
		$\bar{X}$	SD	ระดับ	อันดับ
1.	ครูผู้สอนเป็นกันเอง ไม่ถือตัวกับนักเรียน	4.13	0.97	มาก	2
2.	ครูผู้สอนพูดเพราะ ไม่ดูถูกเด็กที่เรียนอ่อน	4.16	0.85	มาก	1
3.	ครูผู้สอนเข้าใจเด็กในทุกเรื่อง	3.98	0.94	มาก	4
4.	ครูผู้สอนเอาใจใส่ในตัวนักเรียนมาก	4.09	0.92	มาก	3
รวม		4.09	0.78	มาก	

จากตารางที่ 18 พบว่า ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับคะแนนจากมากไปหาน้อย ในสามลำดับแรก ได้แก่ ครูผู้สอนพูดเพราะ ไม่ดูถูกเด็กที่เรียนอ่อน ครูผู้สอนเป็นกันเอง ไม่ถือคัวกับนักเรียน และครูผู้สอนเอาใจใส่ในตัวนักเรียนมาก

ตารางที่ 19 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับของปัจจัยด้านครอบครัว จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10

ข้อ	ปัจจัยด้านครอบครัว	n = 350			
		$\bar{X}$	SD	ระดับ	อันดับ
1.	อาชีพของผู้ปกครอง	4.00	0.63	มาก	1
2.	รายได้ของผู้ปกครอง	2.59	1.39	ปานกลาง	3
3.	การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง	3.13	1.22	ปานกลาง	2

จากตารางที่ 19 พบว่า ปัจจัยด้านครอบครัว จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับคะแนนจากมากไปหาน้อยในสามลำดับแรก ได้แก่ อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง และการส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง

ตารางที่ 20 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับของปัจจัยด้านครอบครัว
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10
การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง

ข้อ	ปัจจัยด้านครอบครัว การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง	n = 350			
		$\bar{X}$	SD	ระดับ	อันดับ
1.	ผู้ปกครองแนะนำให้นักเรียนเห็นถึงความสำคัญและสนใจ ในวิชาต่าง ๆ	4.27	0.83	มาก	1
2.	ผู้ปกครองจัดหาหนังสือ ตำรา และอุปกรณ์การเรียน ให้นักเรียน	4.03	0.88	มาก	5
3.	ผู้ปกครองแนะนำให้นักเรียนอ่านหนังสือต่าง ๆ และ ช่วยอธิบายเมื่อนักเรียนมีปัญหา	4.09	0.87	มาก	2
4.	ผู้ปกครอง สนับสนุนให้นักเรียนพิเศษเพิ่มเติมในวิชาต่าง ๆ	3.92	1.03	มาก	8
5.	ผู้ปกครองสนับสนุนให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับ ภาษาอังกฤษทางโรงเรียนเป็นประจำ	3.91	0.88	มาก	9
6.	ผู้ปกครองแนะนำให้นักเรียนดูรายการทีวีที่เกี่ยวกับการเรียน ภาษาอังกฤษ	3.79	0.96	มาก	10
7.	ผู้ปกครองจะไม่รบกวน หรือให้ช่วยทำงานอื่นเมื่อเห็นว่า นักเรียนกำลังอ่านหนังสือเรียนหรือกำลังทำงานที่ครู มอบหมาย	4.06	0.91	มาก	3
8.	ผู้ปกครองอนุญาตให้นักเรียนออกนอกบ้าน เพื่อได้ค้นคว้า หรือทำงานกลุ่มกับเพื่อนได้	3.92	1.02	มาก	7
9.	ผู้ปกครองพึงพอใจ ชมเชยและให้รางวัล เมื่อนักเรียน มีผลการเรียนดีขึ้น	4.02	0.98	มาก	6
10.	ผู้ปกครองซักถามเกี่ยวกับการวางแผนการเรียนในอนาคต ของ子女	4.05	0.97	มาก	4
รวม		4.00	0.63	มาก	

จากตารางที่ 20 พบว่า การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับคะแนนจากมากไปหาน้อย ในสามลำดับแรก ได้แก่ ผู้ปกครองแนะนำให้นักเรียนเห็นถึงความสำคัญ และสนใจในวิชาต่าง ๆ ผู้ปกครองแนะนำให้นักเรียนอ่านหนังสือต่าง ๆ และช่วยอธิบายเมื่อนักเรียนมีปัญหา และผู้ปกครองจะไม่รบกวน หรือให้ช่วยทำงานอื่นเมื่อเห็นว่านักเรียนกำลังอ่านหนังสือเรียนหรือกำลังทำงานที่ครูมอบหมาย

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านตัวผู้เรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอน และปัจจัยด้านครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ดังตารางที่ 21-23

ในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร มีตัวแปรด้านตัวผู้เรียน ด้านครูผู้สอน ด้านครอบครัว ซึ่งมีทั้งหมด 11 ตัวแปร ดังนี้

ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน มี 4 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยนิสัยการเรียน (X_1) ปัจจัยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_2) ปัจจัยการเรียนพิเศษ (X_3) ปัจจัยเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ (X_4)

ปัจจัยด้านครูผู้สอน มี 4 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยพฤติกรรมของครูผู้สอน (X_5) ปัจจัยการควบคุมชั้นเรียน (X_6) ปัจจัยบุคลิกภาพของครู (X_7) ปัจจัยปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน (X_8)

ปัจจัยด้านครอบครัว มี 3 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง (X_9) ปัจจัยอาชีพของผู้ปกครอง (X_{10}) ปัจจัยรายได้ของผู้ปกครอง (X_{11})

ตารางที่ 21 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างปัจจัยด้านตัวผู้เรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10

ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ (μ)	
	r	p
ปัจจัยนิสัยการเรียน (X_1)	0.279**	0.000
ปัจจัยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_2)	0.393**	0.000
ปัจจัยการเรียนพิเศษ (X_3)	0.135*	0.011
ปัจจัยเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ (X_4)	0.310**	0.000

* $p < .05$ ** $p < .01$

จากตารางที่ 21 พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ในปัจจัยด้านตัวผู้เรียน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.1350.393 โดยมี 4 ตัวแปร มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ปัจจัยการเรียนพิเศษ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.135 มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นระดับต่ำมาก และในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ปัจจัยนิสัยการเรียน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.279 มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นระดับค่อนข้างต่ำ ปัจจัยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.393 มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นระดับค่อนข้างต่ำ และปัจจัยเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.310 มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นระดับค่อนข้างต่ำ

ตารางที่ 22 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างปัจจัยด้านครูผู้สอนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10

ปัจจัยด้านครูผู้สอน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ (y)	
	r	p
ปัจจัยพฤติกรรมของครูผู้สอน (X_5)	0.136*	0.011
ปัจจัยการควบคุมชั้นเรียน (X_6)	0.117*	0.029
ปัจจัยบุคลิกภาพของครู (X_7)	0.152**	0.004
ปัจจัยปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน (X_8)	0.188**	0.000

* $p < .05$ ** $p < .01$

จากตารางที่ 22 พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

มัธยมศึกษา เขต 10 ในปัจจัยด้านครูผู้สอน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.117-0.188 โดยมี 4 ตัวแปร มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ปัจจัยพฤติกรรมของครูผู้สอน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.136 มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นระดับต่ำมาก ปัจจัยการควบคุมชั้นเรียน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.117 มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นระดับต่ำมาก และในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ปัจจัยบุคลิกภาพของครู มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.152 มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นระดับต่ำมาก และปัจจัยปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.188 มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นระดับต่ำ

ตารางที่ 23 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างปัจจัยด้านครอบครัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10

ปัจจัยด้านครอบครัว	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ (ν)	
	r	p
ปัจจัยการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง (X_9)	0.247**	0.000
ปัจจัยอาชีพของผู้ปกครอง (X_{10})	0.204**	0.000
ปัจจัยรายได้ของผู้ปกครอง (X_{11})	0.191**	0.000

** $p < .01$

จากตารางที่ 23 พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ในปัจจัยด้านครอบครัว มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.191-0.247 โดยมีตัวแปร 3 ตัว ที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

เขต 10 ในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ปัจจัยการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.247 มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นระดับค่อนข้างต่ำ ปัจจัยอาชีพของผู้ปกครอง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.204 มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นระดับต่ำ และปัจจัยรายได้ของผู้ปกครอง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.191 มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นระดับต่ำ

ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอน และปัจจัยด้านครอบครัวที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ดังตารางที่ 24

ตารางที่ 24 ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10

ลำดับที่	ปัจจัย	R	R ²
1.	ปัจจัยด้านผู้เรียน (XX ₁)	0.317*	0.100
2.	ปัจจัยด้านครูผู้สอน (XX ₂)	0.171*	0.029
3.	ปัจจัยด้านครอบครัว (XX ₃)	0.304*	0.093
	รวม (XX)	0.376*	0.142

* $p < .05$

จากตารางที่ 24 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 เรียงลำดับจากปัจจัยที่ดีที่สุด คือ ปัจจัยด้านผู้เรียน (XX₁) ปัจจัยด้านครอบครัว (XX₃) และปัจจัยด้านครูผู้สอน (XX₂) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 การสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 จากปัจจัยด้านตัวผู้เรียน ด้านครูผู้สอน ด้านครอบครัว

ผลการวิเคราะห์สมการพยากรณ์ และคัดเลือกสมการพยากรณ์ที่ดีที่สุดจากปัจจัยแต่ละด้านในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ที่ดีที่สุด ปรากฏผลดังตารางที่ 25-28

ผลการทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นของการใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอย

1. การทดสอบการแจกแจงของตัวแปรต้นและตัวแปรตาม พบว่า ตัวแปรมีการแจกแจงแบบเป็น โด่งปกติ
2. การทดสอบความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง (Linear) ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม พบว่า ตัวแปรต้นทุกตัวมีความสัมพันธ์กันเชิงเส้นตรงกับตัวแปรตาม
3. การตรวจสอบความเป็นอิสระกันของค่าความคลาดเคลื่อน ได้ค่า Durbin-watson อยู่ที่ 2.047 แสดงว่า ความคลาดเคลื่อนเป็นอิสระกัน
4. ค่า Tolerance มีค่าไม่น้อยกว่า 0.10 และค่า (Variance inflation factor: VIF) น้อยกว่า 10 แสดงให้เห็นว่าตัวแปรพยากรณ์ ไม่มีลักษณะเป็น Multicollinearity (ซึ่งมีผลทำให้การพยากรณ์ที่สร้างขึ้นมา มีความคลาดเคลื่อนสูง) จึงเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นของการใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอย (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2542; KLinbaum, 1998, pp. 141-142)

ตารางที่ 25 ค่า *Tolerance* และ *VIF* ของตัวแปรพยากรณ์

ด้านที่	ตัวแปรพยากรณ์	<i>Tolerance</i>	<i>VIF</i>
1.	นิสัยการเรียน	0.507	1.974
2.	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	1.000	1.000
3.	การเรียนพิเศษ	0.726	1.378
4.	เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ	0.530	1.886
5.	พฤติกรรมการสอนของครู	0.794	1.259
6.	บุคลิกภาพของครู	0.826	1.211
7.	การควบคุมชั้นเรียน	0.856	1.168

ตารางที่ 25 (ต่อ)

ด้านที่	ตัวแปรพยากรณ์	<i>Tolerance</i>	<i>VIF</i>
8.	ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน	0.865	1.157
9.	การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง	0.673	1.485
10.	อาชีพของผู้ปกครอง	0.998	1.002
11.	รายได้ของผู้ปกครอง	0.966	1.035

จากตารางที่ 25 พบว่า จากทั้ง 11 ตัวแปร มีตัวแปรทั้งหมด 11 ตัว สามารถใช้ในการวิเคราะห์ถดถอยได้ เพราะว่าเกิดความสัมพันธ์กันเอง จึงมีค่าความคงทนของการยอมรับ (*Tolerance*) ไม่น้อยกว่า 0.10 และมีค่าปัจจัยการขยายตัวของความแปรปรวน (*VIF*) น้อยกว่า 10 ได้แก่ นิสัยการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การเรียนพิเศษ เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ พฤติกรรมการสอนของครู บุคลิกภาพของครู การควบคุมชั้นเรียน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครองและรายได้ของผู้ปกครอง

ตารางที่ 26 อำนาจพยากรณ์ของตัวแปรพยากรณ์ และคัดเลือกตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุดจากปัจจัยทั้ง 11 ปัจจัยที่ใช้พยากรณ์ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10

ลำดับที่	ตัวแปรพยากรณ์	<i>R</i>	<i>R</i> ²	เปอร์เซ็นต์พยากรณ์
1.	X_2	0.393	0.154	15.4
2.	X_2, X_8, X_6, X_5, X_7	0.413	0.170	17.0
3.	$X_2, X_8, X_6, X_5, X_7, X_{11}$	0.427	0.182	18.2

* $p < .05$

จากตารางที่ 26 พบว่า ปัจจัยที่มีอำนาจพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 เรียงลำดับจากตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุด คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_2) ปฏิสัมพันธ์

ระหว่างครูกับนักเรียน (X_8) บุคลิกภาพของครู (X_9) พฤติกรรมการสอนของครู (X_{10}) การควบคุมชั้นเรียน (X_{11}) และรายได้ของผู้ปกครอง (X_{12}) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณสะสมของทั้ง 6 ปัจจัย เท่ากับ 0.427 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปัจจัยทั้ง 6 ปัจจัยรวมกันสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ได้ 18.2 เปอร์เซ็นต์

เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 จากปัจจัยที่มีอำนาจพยากรณ์ที่ดีที่สุด จึงได้เสนอค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรพยากรณ์ (b, β) รวมทั้งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) จากนั้นจึงทดสอบความเป็นเส้นตรงของคะแนนจากตัวแปรเกณฑ์และตัวแปรพยากรณ์ โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน หรือ *F-test* ดังปรากฏในตารางที่ 27 และตารางที่ 28

ตารางที่ 27 การวิเคราะห์ความแปรปรวนในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 จากปัจจัยต่าง ๆ

แหล่งข้อมูล	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
สมการถดถอย	6	20.919	3.486	12.717*	0.000
ความคลาดเคลื่อน	343	94.032	0.274		

* $p < .05$

จากตารางที่ 27 พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_2) พฤติกรรมการสอนของครู (X_{10}) บุคลิกภาพของครู (X_9) การควบคุมชั้นเรียน (X_{11}) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน (X_8) และรายได้ของผู้ปกครอง (X_{12}) สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 28 ค่าสถิติของตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุดจาก 6 ปัจจัย ที่ใช้พยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10

ตัวแปรพยากรณ์	<i>b</i>	<i>S.E.b</i>	β	<i>t</i>	<i>p</i>
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_2)	0.356	0.051	0.398	7.04*	0.000
พฤติกรรมการสอนของครู (X_3)	-0.106	0.070	-0.120	-1.50	0.132
บุคลิกภาพของครู (X_6)	-0.048	0.055	-0.065	-0.868	0.386
การควบคุมชั้นเรียน (X_7)	-0.002	0.061	-0.003	-0.039	0.969
ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน (X_8)	0.113	0.060	0.154	1.879	0.061
รายได้ของผู้ปกครอง (X_{11})	0.052	0.024	0.111	2.212*	0.028
ค่าคงที่ (a)	1.55	0.171		7.963	0.000

$R = 0.427$ $R^2 = 0.182$ $S.E.est = 0.5235$

* $p < .05$

จากตารางที่ 28 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณสะสมของตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 6 ปัจจัย กับตัวแปรเกณฑ์มีค่าเท่ากับ 0.427 ค่าความคลาดเคลื่อนเนื่องจากการพยากรณ์เท่ากับ 0.5235 และพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ รวมทั้งค่าคงที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อนำค่าสถิติต่าง ๆ มาสร้างสมการพยากรณ์ ได้สมการพยากรณ์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ที่ดีที่สุดในรูปสมการคะแนนดิบ ดังนี้

$$\hat{Y} = 1.55 + 0.356 X_2 - 0.106 X_3 - 0.048 X_6 - 0.002 X_7 + 0.113 X_8 + 0.052 X_{11}$$

หรือในรูปสมการคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$$\hat{Z} = 0.398Z X_2 + 0.120 X_3 + 0.063 X_6 + 0.003 X_7 + 0.154 X_8 + 0.111 X_{11}$$

โดยที่ Z หมายถึง คะแนนมาตรฐาน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล และนำสถิติต่าง ๆ มาสร้างสมการพยากรณ์ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_2) พฤติกรรมการสอนของครู (X_3) บุคลิกภาพของครู (X_6) การควบคุมชั้นเรียน (X_7) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน (X_8) และรายได้ของผู้ปกครอง (X_{11}) สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ได้ 18.2 เปอร์เซ็นต์ แสดงให้เห็นว่าผลการศึกษาค้นคว้านี้ สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ “ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอน และปัจจัยด้านครอบครัวสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ได้” โดยปัจจัยทั้ง 6 ดังกล่าว เป็นตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุด

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey research) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ใน โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 350 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบ่งเป็น 3 ตอน ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน ประกอบด้วย GPA เฉลี่ย 4 เทอมของวิชาภาษาอังกฤษ อาชีพ ผู้ปกครองของนักเรียน และรายได้ของผู้ปกครอง ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านตัวผู้เรียน ประกอบด้วย นิสัยการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การเรียนพิเศษและเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านครูผู้สอน ประกอบด้วย พฤติกรรมการสอนของครู การควบคุมชั้นเรียน บุคลิกภาพของครู และปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และ ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านครอบครัว ประกอบด้วย การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปหาความเที่ยงตรง โดยเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน พิจารณาให้ข้อเสนอแนะ ปรับปรุง และนำไปทดลองใช้กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน ประกอบด้วย GPA เฉลี่ย 4 เทอมของวิชาภาษาอังกฤษมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ที่ 0.59 อาชีพผู้ปกครองของนักเรียนมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ที่ 0.20 และรายได้ของผู้ปกครองมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ที่ 0.67 ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านตัวผู้เรียน ประกอบด้วย นิสัยการเรียนมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.20-0.73 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.44-0.86 การเรียนพิเศษ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.38-0.72 และเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.35-0.81 ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านครูผู้สอน ประกอบด้วย พฤติกรรมการสอนของครูมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.21-0.63 การควบคุมชั้นเรียนมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.59-0.67 บุคลิกภาพของครูมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.31-0.67 และปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.20-0.67 ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านครอบครัว ประกอบด้วย การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครองมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.20-0.57 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์รับได้ทุกข้อ โดยปัจจัยด้านผู้เรียนมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96 ปัจจัยด้านครูผู้สอนมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95

และปัจจัยด้านครอบครัวมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.77 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation) สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple regression) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis)

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 สรุปสาระสำคัญของผลการศึกษา ได้ดังนี้

1. ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับคะแนนจากมากไปหาน้อย ตามลำดับดังนี้ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ นิสัยการเรียน และการเรียนพิเศษ เมื่อพิจารณาแต่ละด้านสรุปผลได้ ดังนี้

1.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 โดยรวมและรายช้อยู่ในระดับมาก เรียงอันดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามอันดับแรก ได้แก่ นักเรียนรู้สึกภูมิใจที่ทำงาน ได้สำเร็จนักเรียนคิดอยู่เสมอว่าอนาคตของตนเองขึ้นอยู่กับความสำเร็จในการเรียน และงานที่นักเรียนพอใจอย่างยิ่ง คือ งานที่นักเรียนใช้ความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่

1.2 เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 โดยรวมและรายช้อยู่ในระดับมาก เรียงอันดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามอันดับแรก ได้แก่ ผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษเก่งสามารถประกอบอาชีพที่มีรายได้สูงในอนาคต ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีประโยชน์ในชีวิตประจำวัน และการเรียนภาษาอังกฤษทำให้ได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ที่น่าสนใจ

1.3 นิสัยการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 โดยรวมและรายช้อยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามอันดับแรก ได้แก่ แม้ว่านักเรียนจะไม่ชอบวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนก็จะตั้งใจและขยันเรียนมากขึ้นเพื่อให้เข้าใจในเรื่องที่ครูสอน เมื่อขาดเรียนนักเรียนจะติดตามเนื้อหาโดยสอบถามจากเพื่อนหรือครูผู้สอนทันที และนักเรียนจะนึกถึงผลลัพธ์ของการสอบตกเพื่อให้ตนเองขยันทำแบบฝึกหัดให้มากขึ้น

1.4 การเรียนพิเศษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 โดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับปานกลาง เรียงอันดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามอันดับแรก ได้แก่ นักเรียนคิดว่าการเรียนพิเศษ เป็นการเพิ่มความรู้ให้กับตนเองที่ง่ายที่สุด เมื่อนักเรียนเรียนพิเศษภาษาอังกฤษนักเรียนรู้สึกสนุก มากกว่าเรียนในห้องเรียน และนักเรียนต้องการให้ผลการเรียนภาษาอังกฤษดีขึ้นจึงตัดสินใจเรียนพิเศษ

2. ปัจจัยด้านครูผู้สอนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับคะแนนจากมากไปหาน้อย ตามลำดับ ดังนี้ บุคลิกภาพของครู ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน พฤติกรรมการสอนของครู และการควบคุมชั้นเรียน เมื่อพิจารณาเป็นแต่ละด้านสรุปผลได้ ดังนี้

2.1 บุคลิกภาพของครูวิชาภาษาอังกฤษของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 โดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก เรียงอันดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามอันดับแรก ได้แก่ ครูผู้สอนสามารถพูดภาษาอังกฤษ ได้ดี ครูผู้สอนแต่งตัวดี และครูผู้สอนวางตัวดี

2.2 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 โดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก เรียงอันดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามอันดับแรก ได้แก่ ครูผู้สอนพูดเพราะไม่ดูถูกเด็กที่เรียนอ่อน ครูผู้สอนเป็นกันเอง ไม่ถือตัวกับนักเรียน และครูผู้สอนเอาใจใส่ในตัวนักเรียนมาก

2.3 พฤติกรรมการสอนของครูวิชาภาษาอังกฤษของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 โดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก เรียงอันดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามอันดับแรก ได้แก่ ครูมีการวัดผลประเมินผลอย่างมีประสิทธิภาพ และยุติธรรม ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษได้เตรียมการสอนมาเป็นอย่างดี และครูผู้สอนมีความกระตือรือร้นและกระตือรือร้นในการสอน

2.4 การควบคุมชั้นเรียนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 โดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก เรียงอันดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามอันดับแรก ได้แก่ ครูผู้สอนเปิด โอกาสให้นักเรียนถามได้ตลอดเวลา ครูผู้สอนกับนักเรียนช่วยกันกำหนดระเบียบในชั้นเรียน และครูผู้สอนสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้สนุกสนาน อยู่ในขอบเขต

3. ปัจจัยด้านครอบครัว จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับคะแนนจากมากไปหาน้อย

ในสามลำดับแรก ได้แก่ อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง และการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง

3.1 อาชีพผู้ปกครองของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

3.2 รายได้ของผู้ปกครองของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

3.3 การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เรียงอันดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามอันดับแรก ได้แก่ ผู้ปกครองแนะนำให้นักเรียนเห็นถึงความสำคัญและสนใจในวิชาต่าง ๆ ผู้ปกครองแนะนำให้นักเรียนอ่านหนังสือต่าง ๆ และช่วยอธิบายเมื่อนักเรียนมีปัญหา และผู้ปกครองจะไม่รบกวนหรือให้ช่วยทำงานอื่นเมื่อเห็นว่านักเรียนกำลังอ่านหนังสือเรียนหรือกำลังทำงานที่ครุมอบหมาย

4. ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.135-0.393 โดยมี 4 ตัวแปร มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ปัจจัยการเรียนพิเศษ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.135 มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นระดับต่ำมาก และในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ปัจจัยนิสัยการเรียน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.279 มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นระดับค่อนข้างต่ำ ปัจจัยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.393 มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นระดับค่อนข้างต่ำ และปัจจัยเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.310 มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นระดับค่อนข้างต่ำ

5. ปัจจัยด้านครูผู้สอน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.117-0.188 โดยมี 4 ตัวแปรมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ปัจจัยพฤติกรรมของครูผู้สอน มีค่า

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.136 มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นระดับต่ำมาก ปัจจัยการควบคุมชั้นเรียน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.117 มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นระดับต่ำมาก และในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ปัจจัยบุคลิกภาพของครู มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.152 มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นระดับต่ำมาก และปัจจัยปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.188 มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นระดับต่ำ

6. ปัจจัยด้านครอบครัว มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.191-0.247 โดยมีตัวแปร 3 ตัว ที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ปัจจัยการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.247 มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นระดับค่อนข้างต่ำ ปัจจัยอาชีพของผู้ปกครอง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.204 มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นระดับต่ำ และปัจจัยรายได้ของผู้ปกครอง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.191 มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นระดับต่ำ

7. ปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอน และปัจจัยด้านครอบครัว โดยรวมและรายด้าน ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_2) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน (X_8) บุคลิกภาพของครู (X_9) พฤติกรรมการสอนของครู (X_5) การควบคุมชั้นเรียน (X_7) และรายได้ของผู้ปกครอง (X_{11}) มีสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$$\hat{Y} = 1.55 + 0.356 X_2 - 0.106 X_5 - 0.048 X_6 - 0.002 X_7 + 0.113 X_8 + 0.052 X_{11}$$

$$\hat{Z} = 0.398Z X_2 + 0.120 X_5 + 0.063 X_6 + 0.003 X_7 + 0.154 X_8 + 0.111 X_{11}$$

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานของการวิจัย ซึ่งผลการวิจัยสามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ปัจจัยด้านตัวผู้เรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนักเรียนเอาใจใส่เป็นพิเศษในการเรียนภาษาอังกฤษ มีการวางแผนการเรียนเพื่อเตรียมตัวให้พร้อมและใช้เวลาว่างค้นหาความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพิ่มเติมอยู่เสมอ ดังที่ Gardner and Macintyre (1993, pp. 1-11) ได้ศึกษางานวิจัยไว้จำนวนมากและได้สรุปเกี่ยวกับตัวแปรความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการเรียนภาษาที่สอง ไว้ว่า ประกอบด้วย เชาวน์ปัญญา ความถนัดทางภาษา กลวิธีการเรียน เจตคติทางภาษา แรงจูงใจ และความวิตกกังวลทางภาษา สอดคล้องกับงานวิจัยของอิทธิฤทธิ์ พงษ์ปิยะรัตน์ (2550) ได้ศึกษาอิทธิพลของปัจจัยด้านนักเรียน ครู และ โรงเรียนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์: การวิเคราะห์อภิมานด้วยโมเดลเชิงเส้นตรงระดับลดหลั่น และวิธีการของกลาส ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์สูงสุด คือ ปัจจัยด้านนักเรียน (0.388) รองลงมา ได้แก่ ปัจจัยด้านโรงเรียน (0.294) และปัจจัยด้านครู (0.157) ตามลำดับ และสามารถสรุปอภิปรายเป็นประเด็นสำคัญรายด้าน ดังนี้

1.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พบว่า โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าความปรารถนาที่จะได้รับความสำเร็จในกิจกรรมต่าง ๆ มีความต้องการที่จะเป็นผู้นำในการทำงานอย่างอิสระ มีความเพียรพยายามที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายอันสูงเด่นที่ตั้งไว้ (Byrne, 1966, p. 258) ดังที่ Good (1973, p. 375) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นความปรารถนาและความพยายามอย่างสูงของนักเรียนที่จะศึกษาให้บรรลุสัมฤทธิ์ผลตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ทั่วไปของสถานศึกษา ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ และสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของสุขุม มูลเมือง (2539, หน้า 152) พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนมีอิทธิพลเชิงสาเหตุทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Keitges (1987, pp. 341-344) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความถนัด เจตคติ แรงจูงใจ บุคลิกภาพ และประสิทธิภาพในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชาวญี่ปุ่น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนในญี่ปุ่น จำนวน 108 คน ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบด้านความถนัด เจตคติ

แรงจูงใจ และบุคลิกภาพ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางภาษาอังกฤษ นักศึกษาชายที่ประสบความสำเร็จสูงมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูง และนักศึกษาชายต้องเรียนภาษาอังกฤษเชิงใช้ประโยชน์มากกว่าเชิงสังคม

1.2 เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ความรู้สึกรักของบุคคลต่าง ๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่อสิ่งต่าง ๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นไปในทางสนับสนุนหรือทางต่อต้านก็ได้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543) ดังที่ Rokeach (1970, p. 112) กล่าวว่า เจตคติเป็นการผสมผสานหรือการวัดระเบียบของความเชื่อที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือสถานการณ์หนึ่ง ซึ่งผลรวมของความเชื่อนี้จะเป็นตัวกำหนดแนวโน้มของบุคคลในการที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนองในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของภาสกร วงศ์วิริยะ (2554) ได้ศึกษาการวัดเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของนักเรียนโรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสรรพ์ พบว่า คะแนนเฉลี่ยของแบบสอบถามมีค่าเท่ากับ 3.56 ซึ่งแปลความได้ว่า นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

1.3 นิสัยการเรียน พบว่า โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านิสัยในการเรียนของผู้เรียนจะมีผลอย่างมากต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หากผู้เรียนมีนิสัยในการเรียนที่ดีก็จะทำให้ประสบความสำเร็จในการเรียนได้เป็นอย่างดี (อภิชาติ แก้วประดิษฐ์, 2543, หน้า 16) ดังที่ Jakobovits (1991, p. 112) กล่าวว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนดีนั้นจำเป็นต้องมีนิสัยการเรียนที่ดี เช่น ขยันอ่านหนังสือ หมั่นศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างสม่ำเสมอ ในขณะที่อ่านจะต้องจดบันทึกข้อความต่าง ๆ ไว้ นอกจากนี้ Jakobovits (1991, p. 108) ยังได้กล่าวต่อไปว่าความสำเร็จในการเรียนไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถของบุคคลและการทำงานอย่างจริงจังเท่านั้น แต่ยังขึ้นอยู่กับเรียนที่มีประสิทธิภาพด้วย สอดคล้องกับวิจัยของเพ็ญ จรูญธรรมพินิจ (2540, หน้า 121) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมกรเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า นิสัยการเรียนมีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญ

1.4 การเรียนพิเศษ พบว่า โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการเรียนเนื้อหาวิชาหรือกิจกรรมหรือประสบการณ์ที่ครูจัดให้แก่ผู้เรียน นอกชั้นเรียนหรือนอกหลักสูตร อาจทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเพิ่มมากขึ้น สุพัฒน์ สุขมลสันต์ (2530, หน้า 34-38) ดังที่ ชาติชาย คชนชล (2552) กล่าวว่า เด็กนักเรียนได้เรียนรู้วิชาจากห้องเรียนเป็นอย่างดีแล้วไปสมัครกวดวิชานั้น ๆ เพิ่มเติม เพื่อให้เข้าใจยิ่งขึ้น หาวิธีการจำใหม่ ๆ หาวิธีการคิดที่เป็นทางลัดและรวดเร็วยิ่งขึ้น รวมทั้งฝึกฝนหาประสบการณ์ในการทำข้อสอบของสถาบันต่าง ๆ

ตามที่ตนเองมุ่งหวังไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (2549) ได้ศึกษาการกวดวิชา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทย พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายทั่วประเทศ มีอัตราการกวดวิชาประมาณร้อยละ 30 เมื่อพิจารณาเรื่องความแตกต่างในการกวดวิชา พบว่า นักเรียนในแผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ เป็นนักเรียนที่มีการกวดวิชามากกว่านักเรียนในแผนอื่น โดยรวมแล้วนักเรียนที่มีผลการเรียนดีจะมีการกวดวิชามากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำกว่า

2. ปัจจัยด้านครูผู้สอนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญที่สุดในการดำเนินการเรียนการสอน ถ้าครูทำการสอน ได้อย่างมีคุณภาพจะทำนักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจได้เป็นอย่างดี ดังที่ เฉลิมศักดิ์ นามเชยงใต้ (2556) กล่าวว่า พฤติกรรมการสอนของครูในทุกระดับการศึกษา และทุกวิชาที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบ จะต้องส่งผลให้ผู้เรียนได้บรรลุสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โดยสมบูรณ์ครบถ้วน สมควรอย่างยิ่งที่จะต้องวิเคราะห์บทบาทที่แท้จริงของครูว่าเป็นบทบาทและหน้าที่ที่จะต้องวัดและประเมินผลได้อย่างเป็นรูปธรรมในช่วงระยะเวลาหนึ่ง พฤติกรรมการสอนหรือวัฒนธรรมการสอนของครู ที่ครู อาจารย์ ส่วนใหญ่ของประเทศประพฤติปฏิบัติ และเกิดผลดีต่อผู้เรียน ได้อย่างแท้จริงนั้น จึงจะยอมรับได้ว่า ครูผู้สอนมีคุณภาพการสอน ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของเรือนขวัญ ศรีวาสาร (2550) พบว่า อิทธิพลของครูผู้สอนภาษาอังกฤษต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี แบ่งเป็น 4 ด้าน คือ 1) ด้านพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครู พบว่า ครูผู้สอนที่ใช้เกมเสริมในระหว่างการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนได้มากขึ้น และจำได้ดีกว่าและการที่ครูผู้สอนให้ความสำคัญกับตนเองทำให้นักเรียนกล้าถามในสิ่งที่ไม่เข้าใจ 2) ด้านการควบคุมชั้นเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า ครูผู้สอนให้ความสำคัญกับนักเรียนไม่เข้มงวดในระหว่างการเรียนการสอน ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จ เพราะกล้าที่จะแสดงออกทำให้นักเรียนมีความเข้าใจมากยิ่งขึ้นเรียนรู้ได้ดีขึ้น 3) ด้านบุคลิกภาพของครูภาษาอังกฤษ พบว่า ครูผู้สอนแต่งตัวดี เหมาะสมกับวัยและกาลเทศะและสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ดีวางตัวดี จะทำให้นักเรียนอยากที่จะเลียนแบบการพูดภาษาอังกฤษตามครูและเกิดความน่าเชื่อถือ 4) ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูภาษาอังกฤษกับนักเรียน พบว่า นักเรียนมีความเห็นแตกต่างกันเป็น 2 กลุ่ม กล่าวคือกลุ่มหนึ่งต้องการครูผู้สอนที่เอาใจใส่ตัวนักเรียนในระดับปานกลางในระหว่างการเรียนการสอน ในขณะที่เดียวกันอีกกลุ่มหนึ่งต้องการครูผู้สอนที่เอาใจใส่ตัวนักเรียนเป็นพิเศษ การดูแลอย่างใกล้ชิดให้คำแนะนำอยู่ตลอดเวลา ช่วยสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และสามารถสรุปอภิปรายเป็นประเด็นสำคัญรายด้าน ดังนี้

2.1 บุคลิกภาพของครู พบว่า โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าลักษณะรวมของบุคคล และวิธีการแสดงออกทางพฤติกรรม ซึ่งกำหนดการปรับตัว ความแบบฉบับของแต่ละบุคคลต่อสิ่งแวดล้อม และเป็นกระบวนการสร้าง หรือการรวมคุณลักษณะ ทั้งด้านร่างกายและจิตใจของบุคคล ตลอดจนความสามารถ ความโน้มเอียง นิสัย อากัปกริยาของแต่ละบุคคลโดยเฉพาะ และบุคลิกภาพจะเป็นเครื่องกำหนดปฏิกิริยาของบุคคลที่มีต่อตนเองและต่อผู้อื่น และเป็นผลต่อความรู้สึกนึกคิดที่มีต่อสิ่งแวดล้อม วัตถุ บุคคล และวัฒนธรรมของสังคมที่เขาอาศัยอยู่ (สุชา จันทน์เอม, 2544, หน้า 84) ดังที่ Hillgard (1967) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะรวมของบุคคล และวิธีการแสดงออกทางพฤติกรรม ซึ่งกำหนดการปรับตัวความแบบฉบับของแต่ละบุคคลต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเรื่อนขวัญ ศรีวรสาร (2550) ศึกษาอิทธิพลของครูผู้สอนภาษาอังกฤษต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี ด้านบุคลิกภาพของครูภาษาอังกฤษ พบว่า ครูผู้สอนที่แต่งตัวดี เหมาะสมกับวัยและกาลเทศะและสามารถพูดภาษาอังกฤษ ได้ดี วางตัวดี จะทำให้นักเรียนอยากจะเลียนแบบการพูดภาษาอังกฤษตามครู และเกิดความน่าเชื่อถือ

2.2 ปัจจัยปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน พบว่า โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างบุคคล 2 คน หรือบุคคล 2 ฝ่าย โดยต่างฝ่ายต่างมีอิทธิพลซึ่งกันและกัน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ถ้าปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนเป็นไปด้วยดี หมายถึง ทั้งครูและนักเรียนต่างมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน บรรยากาศในห้องเรียนจะเต็มไปด้วยความอบอุ่น สร้างความรู้สึกดี ให้แก่นักเรียนได้ ถ้านักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน คือ มีความสมัครสมานสามัคคี รักใคร่กลมเกลียวกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน ฯลฯ นักเรียนจะมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ใต้นั้น และปฏิสัมพันธ์ทางวาจา การพูดจาร่วมกันในชั้นเรียนระหว่างครูกับนักเรียน อาจเป็นการบรรยาย การอธิบาย การถามคำถาม การมอบหมายงาน การพูดของนักเรียน ฯลฯ ทั้งหมดนี้มีอิทธิพลต่อการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนเช่นกัน (ประดิพันธ์ อุปรมัย, 2523, หน้า 133) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวนาพร สาขนะ และคณะ (2555) ได้ทำการวิเคราะห์จำแนกกลุ่มปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทักษะชีวิต ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในจังหวัดอุดรธานี โดยใช้แบบวัดปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของตัวแปรในกลุ่มนักเรียนที่มีทักษะชีวิตแตกต่างกันระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ พบว่า ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.3 พฤติกรรมการสอนของครู พบว่า โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก
 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าความสามารถในการสอน หรือยุทธวิธีการสอน ตลอดจนลักษณะหรือ

พฤติกรรมต่าง ๆ ของครูอันจะส่งผลให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ (สุรศักดิ์ หอมอ่อน, 2546, หน้า 12) ดังที่ Bloom (1976, p. 7) กล่าวว่า องค์ประกอบที่สำคัญ 4 ประการที่กำหนดประสิทธิภาพการสอน คือ การชี้แนะ (Cues) คือ คำอธิบายของครูที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจชัดเจน การเสริมแรง (Reinforcement) ในการสอนของครูต้องใช้สิ่งเสริมแรงที่เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน (Participation) ในการเรียนการสอนจะต้องให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติด้วยตนเอง และข้อมูลย้อนกลับและการแก้ไขข้อบกพร่อง (Feedback and correlation) การสอนที่ดีจะต้องมีการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียน กล่าวคือ จะต้องแจ้งผลงานและข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการเรียนให้ผู้เรียนทราบ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเฉลิมศักดิ์ นามเชียงได้ (2556) พบว่า พฤติกรรมการสอนของครูในทุกระดับการศึกษาและทุกวิชาที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบ จะต้องส่งผลให้ผู้เรียนได้บรรลุสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โดยสมบูรณ์ครบถ้วนสมควรอย่างยิ่งที่จะต้องวิเคราะห์หาค่าที่แท้จริงของครูว่าเป็นบทบาทและหน้าที่ที่จะต้องวัดและประเมินผลได้อย่างเป็นรูปธรรมในช่วงระยะเวลาหนึ่ง พฤติกรรมการสอนหรือวัฒนธรรมการสอนของครู ที่ครู-อาจารย์ส่วนใหญ่ของประเทศประพฤติปฏิบัติ และเกิดผลดีต่อผู้เรียน ได้อย่างแท้จริงนั้น จึงจะยอมรับ ได้ว่าครูผู้นั้นมีคุณภาพการสอน

2.4 การควบคุมชั้นเรียน พบว่า โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเทคนิคหรือวิธีการที่ครูใช้ควบคุมชั้นเรียนมีส่วนส่งเสริมในการสร้างบรรยากาศทางจิตวิทยา กล่าวคือ ถ้าครูปกครองชั้นเรียนด้วยความยุติธรรม ยึดหลักประชาธิปไตย ใช้ระเบียบกฎเกณฑ์ที่ทุกคนยอมรับ ยินดีปฏิบัติ นักเรียนจะอยู่ในห้องเรียนอย่างมีความสุข เกิดความรู้สึกอบอุ่น พอใจ และสบายใจ ในทางตรงกันข้ามถ้าครูโหด ไม่ยุติธรรม เลือกว่ารักมักที่ชัง ปกครองชั้นเรียนแบบเผด็จการ นักเรียนจะเกิดความรู้สึกไม่ศรัทธาครู ไม่เห็นคุณค่าของระเบียบกฎเกณฑ์ ส่งผลให้นักเรียนไม่สนใจเรียน ไม่อยากมาโรงเรียนในที่สุด ดังนั้นเทคนิควิธีการปกครองชั้นเรียนของครูจึงมีความสำคัญต่อการสร้างบรรยากาศทางจิตวิทยาช่วยในการปกครองชั้นเรียน (ภควัด โอวาท, 2552) ดังที่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2531) ได้ค้นพบว่า บรรยากาศในชั้นเรียนเป็นส่วนหนึ่งที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความสนใจในบทเรียนและเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น การสร้างบรรยากาศที่อบอุ่นที่ครูให้ความเอื้ออาทรต่อนักเรียน ที่นักเรียนกับนักเรียนมีความสัมพันธ์ฉันมิตรต่อกันที่มีระเบียบ มีความสะอาด เหล่านี้เป็นบรรยากาศที่นักเรียนต้องการ ทำให้นักเรียนมีความสุขที่ได้มาโรงเรียนและในการเรียนร่วมกับเพื่อน ๆ ถ้าครูผู้สอนสามารถสร้างความรู้สึกนี้ให้เกิดขึ้นต่อนักเรียนได้ ก็นับว่าครูได้ทำหน้าที่ในการพัฒนาเยาวชนของประเทศชาติให้เติบโตขึ้นอย่างสมบูรณ์ทั้งทางด้านสติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ และสังคม โดยแท้จริง ดังนั้น การสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ

เรือนขวัญ ศรีวรสาร (2550) ศึกษาอิทธิพลของครูผู้สอนภาษาอังกฤษต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี พบว่า คำนึงการควบคุมชั้นเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า ครูผู้สอนที่ให้ความสำคัญกับตนเองกับนักเรียนไม่เข้มงวดในระหว่างการเรียนการสอน ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จเพราะกล้าที่จะแสดงออก การที่ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้ถามได้ตลอดเวลา และสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนเหมือนครอบครัวทำให้นักเรียนมีความเข้าใจมากยิ่งขึ้นเรียนรู้ได้ดีขึ้น

3. ปัจจัยด้านครอบครัวของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครอบครัวเป็นสถาบันทางสังคมที่ช่วยขัดเกลา พฤติกรรม มารยาท และส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียน แต่ส่วนใหญ่ผู้เรียนจะใช้เวลาในการเรียนรู้ที่โรงเรียนมากกว่าครอบครัว จึงส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนน้อย สอดคล้องกับงานวิจัยของสรายุทธ เพ็ชรชีก (2553) ได้ศึกษาปัจจัยทางครอบครัวที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น: ศึกษากรณีโรงเรียนมีนประชาวิทยา เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยทางด้านเพศ อายุ อาชีพบิดา และสภาพแวดล้อมด้านที่อยู่อาศัยมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ส่วนชั้นปีที่กำลังศึกษา จำนวนพี่น้อง สภาพครอบครัว การศึกษาของมารดา สภาพทางเศรษฐกิจ การอบรมเลี้ยงดู ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว และความคาดหวังของบิดา มารดาต่อการศึกษานักเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.1 อาชีพของผู้ปกครอง พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าอาชีพหลักที่ให้รายได้ประจำของผู้ปกครอง และมีองค์ประกอบที่สำคัญอีกอันหนึ่ง คือ ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมครอบครัว อันได้แก่ ระดับการศึกษาของบิดามารดา อาชีพ รายได้ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ล้วนมีส่วนเกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนมากในระดับการศึกษาระยะแรก เช่น ในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา พบว่า ระดับการศึกษาของบิดามารดา รายได้ อาชีพมีส่วนเกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังที่ ธีรยุทธ บุญมี (2543, หน้า 32) กล่าวว่า บิดามารดาที่มีระดับการศึกษาสูงและมีรายได้สูงจะมีผลต่อการศึกษานักเรียน คือ สนับสนุนให้ได้รับการศึกษา และมีผลการเรียนดี เนื่องจากบิดามารดาจะเห็นคุณค่าและความสำคัญของการศึกษาที่จะช่วยให้ลูกของตนมีอาชีพดีและมีฐานะที่มั่นคงในอนาคต จึงพยายามชักจูงให้ลูกเอาใจใส่การเรียน ตรงกันข้ามกับบิดามารดาที่มีการศึกษาน้อยและมีรายได้ต่ำ มีอาชีพที่ไม่มั่นคงว่างงานบ่อย ลักษณะโครงสร้างทางครอบครัวไม่มั่นคง บิดามารดาจำเป็นต้องอยู่กับการกิจการเลี้ยงครอบครัว จึงไม่มีเวลาเอาใจใส่ในตัวนักเรียนมากนัก ไม่มีเวลาในการอบรมดูแลหรือให้คำแนะนำแก่ลูกเวลาที่ลูกมีปัญหาทางการเรียนหรือทำการบ้านไม่ได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสามารถ ถาวร

(2543, หน้า 27) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางอาชีพของผู้ปกครองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่า นักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกรรม เช่น ทำนา ทำสวน ทำไร่ ตลอดจนฟาร์มต่าง ๆ จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เพราะอาชีพเหล่านี้ต้องอาศัยแรงงานของเด็กด้วย

3.2 รายได้ของผู้ปกครอง พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ารายได้ของครอบครัวของนักเรียนส่งผลต่อค่าใช้จ่ายในการอบรมเลี้ยงดู และส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนด้วย ผู้เรียนที่มีฐานะยากจนมักจะประสบปัญหาในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ต้องใช้เงิน หรือมีค่าใช้จ่ายสูง หรือผู้เรียนบางคนต้องทำงานพิเศษเพื่อนำเงินมาเป็นค่าใช้จ่ายในการเรียน บางคนขาดอุปกรณ์ทางการเรียนที่สำคัญ เช่น หนังสือ แบบเรียน ผู้เรียนเหล่านี้จะขาดโอกาสที่จะได้เรียนอย่างเต็มที่ ขาดประสบการณ์ที่จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งอาจจะส่งผลโดยตรงต่อการเรียน (ทิพวรรณ กมลพัฒนานันท์, 2543, หน้า 26) ดังที่ Krashen (1992, p. 33) กล่าวว่า รายได้หรือฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ เพราะว่าการศึกษาไม่ว่าจะเป็นวิชาใดระดับใดก็ตาม จำเป็นต้องได้รับความสนับสนุนจากครอบครัว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวัชรพล สารสอน (2543, หน้า 74-80) ได้มีการศึกษาปัจจัยทางครอบครัวที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตบางกอกน้อย บางกอกใหญ่ กรุงเทพมหานคร จำนวน 300 ราย ผลการศึกษา พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทิศทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ การอาศัยอยู่กับครอบครัว ลักษณะครอบครัว สถานภาพทางเศรษฐกิจ ระดับการศึกษาบิดา ระดับการศึกษาของมารดา รูปแบบการอบรมเลี้ยงดู ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว และความคาดหวังของบิดามารดา ต่อการศึกษานูร ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของสมศักดิ์ ศรีประสิทธิ์ (2541, หน้า 284-285) ที่พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมครอบครัว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุนันท์ สังข์อ่อง (2542, หน้า 6-7) พบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดา/ผู้ปกครองของนักเรียน เป็นตัวแปรหนึ่งที่มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุทางตรงกับองค์ประกอบด้านความรู้ของนักเรียนระดับประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

3.3 การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าผู้ปกครองและหรือครอบครัว คือ ครูคนแรก ๆ ของเด็กและเด็ก ๆ ก็ได้เรียนรู้หลายสิ่งหลายอย่างที่บ้าน โดยไม่ต้องได้รับอิทธิพล หรือได้รับการสอนอย่างเป็นทางการจากสถานศึกษาแต่อย่างใด ดังนั้นจึงเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งที่เมื่อเด็กเข้าเรียนในสถานศึกษาแล้ว การเรียนรู้จะต้องเชื่อมต่อและเชื่อมโยงระหว่างสถานศึกษาและครอบครัว เพื่อให้การเรียนรู้ของเด็กนั้นต่อเนื่อง และทำให้การเรียนรู้มีความหมายต่อเด็ก เพราะสามารถเชื่อมโยงสู่ชีวิตจริงที่บ้าน

ได้ด้วย (วิวรรณ สารกิจปรีชา, 2553) ดังที่ Hamischfeger and Wiley (1978, p. 224) กล่าวว่า การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองเป็นส่วนหนึ่งของภูมิหลังของนักเรียนที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

4. ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอนและปัจจัยด้านครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 โดยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากตัวผู้เรียนเป็นบุคคลที่สามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้โดยตรงจากนิสัยการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การเรียนพิเศษและเจตคติที่ดีต่อวิชานั้น ๆ อีกทั้งครูผู้สอนเป็นส่วนที่หนึ่งในการสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนการสอนอย่างหลากหลายและเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักเรียน ทั้งด้านบุคลิกภาพ พฤติกรรม ปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนรู้มากขึ้น และครอบครัวก็มีส่วนในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียนอย่างเต็มที่ไม่ว่าจะเป็นด้านวิชาการหรือด้านกิจกรรมเพื่อการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพของผู้เรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของสุรีย์ ประกายจันทร์ (2536, หน้า 304-305) ได้วิจัยพบว่า กิจนิสัยทางการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกิจนิสัยทางการเรียนมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.405 และนิสัยการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2549) ได้ศึกษาการกวดวิชา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทย พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายทั่วประเทศ มีอัตราการกวดวิชาประมาณร้อยละ 30 เมื่อพิจารณาเรื่องความแตกต่างในการกวดวิชา พบว่า นักเรียนในแผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ เป็นนักเรียนที่มีการกวดวิชามากกว่านักเรียนในแผนอื่น โดยรวมแล้วนักเรียนที่มีผลการเรียนดีจะมีการกวดวิชามากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำกว่า เมื่อพิจารณาตามเขตที่ตั้งของโรงเรียน พบว่า นักเรียนที่ศึกษาในโรงเรียนเขตเมืองนั้นมีอัตราการกวดวิชาสูงกว่านักเรียนที่ศึกษาในโรงเรียนเขตนอกเมืองทุกจังหวัด และทุกระดับการศึกษาของชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในภาพรวม พบว่า กลุ่มนักเรียนนักศึกษาที่บิดาประกอบอาชีพค้าขายหรือธุรกิจส่วนตัวมีอัตราการกวดวิชามากที่สุด ในขณะที่กลุ่มนักเรียนนักศึกษาที่บิดาประกอบอาชีพเกษตรกรรม หรือประมงนั้นมีอัตราการไม่กวดวิชามากที่สุด จิรนาฎ สุทธานุกูล (2533) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับการงูใจเชิงเครื่องมือ และการงูใจเชิงบูรณาการของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า ผลการวิจัยสอดคล้องกัน โดยพบว่าการงูใจเชิงเครื่องมือ การงูใจเชิงบูรณาการและการปริมาณการงูใจ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ภาสกร วงศ์วิริยะ (2554) ได้ศึกษาการวัดเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของนักเรียน โรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสรรพ์ พบว่าคะแนนเฉลี่ยของแบบสอบถามมีค่าเท่ากับ 3.56 ซึ่งแปลความได้ว่านักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ ปัญญา คำสุวรรณ (2540) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสระแก้ว โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 165 คน และนักเรียน จำนวน 165 ห้อง จำนวน 2,950 คน ผลการวิจัย พบว่า คุณลักษณะครูด้านความรู้ภาษาอังกฤษของครู และด้านความสามารถในการสอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนส่วนด้านคุณธรรมจริยธรรม และด้านบุคลิกภาพ ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และ เรือนขวัญ ศรีวรสาร (2550) ศึกษาอิทธิพลของครูผู้สอนภาษาอังกฤษต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี พบว่า ด้านการควบคุมชั้นเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า ครูผู้สอนที่ให้ความเป็นกันเองกับนักเรียน ไม่เข้มงวดในระหว่างการเรียนการสอน ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จเพราะกล้าที่จะแสดงออก การที่ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้ถาม ได้ตลอดเวลา และสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนเหมือนครอบครัวทำให้นักเรียนมีความเข้าใจมากยิ่งขึ้นเรียนรู้ได้ดีขึ้น สามารถ ถาวร (2543, หน้า 27) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางอาชีพของผู้ปกครองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกรรม เช่น ทำนา ทำสวน ทำไร่ ตลอดจนฟาร์มต่างๆ จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เพราะอาชีพเหล่านี้ต้องอาศัยแรงงานของเด็กด้วย คีตฤทธิ พัทธ์ภัยจ่านงค์ (2542, หน้า 41-42) ได้ศึกษาปัจจัยทางครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนเตรียมทหาร ประจำปี 2542 จำนวน 200 ราย ผลการศึกษา พบว่า ตัวแปรที่ความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทิศทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติของนักเรียนเตรียมทหาร ได้แก่ ค่าใช้จ่ายต่อเดือนที่ได้รับ และวิวรรณ สารกิจปรีชา (2554) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้ปกครองกับพฤติกรรมมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน ผลการวิจัย พบว่า พฤติกรรมมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการอบรมเลี้ยงดูเด็ก ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านการเรียนรู้ที่บ้าน ด้านการตัดสินใจ มีการส่งเสริมการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก

5. จากผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอน และปัจจัยด้านครอบครัว ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 โดยเรียงลำดับจากปัจจัย

ที่ดีที่สุด คือ ปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านครูผู้สอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากตัวผู้เรียนเป็นบุคคลที่ส่งผลโดยตรงกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยส่วนใหญ่มาจากนิสัยการเรียนในรายวิชานั้น ๆ ซึ่งแสดงให้เห็นความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคนในการเรียน ทำให้ส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังที่ อภิชาติ แก้วประดิษฐ์ (2543, หน้า 16) กล่าวว่า นิสัยในการเรียนของผู้เรียนจะมีผลอย่างมากต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หากผู้เรียนมีนิสัยในการเรียนที่ดีก็จะทำให้ประสบความสำเร็จในการเรียนได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอิทธิฤทธิ์ พงษ์ปิยะรัตน์ (2550) ได้ศึกษาอิทธิพลของปัจจัยด้านนักเรียน ครูและโรงเรียนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์: การวิเคราะห์ห่อภิมานด้วยโมเดลเชิงเส้นตรงระดับลดหลั่น และวิธีการของกลาส ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์สูงที่สุด คือ ปัจจัยด้านนักเรียน (0.388) อีกทั้งตัวครูผู้สอนเป็นบุคคลที่มีส่วนสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เพราะเป็นผู้ที่ถ่ายทอดองค์ความรู้ให้กับผู้เรียน โดยตรงไม่ว่าจะเป็นจากพฤติกรรมการสอน การควบคุมชั้นเรียน บุคลิกภาพ และปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเรือนขวัญ ศรีวรสาร (2550) พบว่า อิทธิพลของครูผู้สอนภาษาอังกฤษต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี แบ่งเป็น 4 ด้าน คือ 1) ด้านพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครู พบว่า ครูผู้สอนที่ใช้เกมเสริมในระหว่างการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียน ได้มากขึ้น และจำได้ดีกว่าและการที่ครูผู้สอนให้ความเป็นกันเองทำให้นักเรียนกล้าถามในสิ่งที่ไม่เข้าใจ 2) ด้านการควบคุมชั้นเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า ครูผู้สอนให้ความเป็นกันเองกับนักเรียนไม่เข้มงวดในระหว่างการเรียนการสอน ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จ เพราะกล้าที่จะแสดงออกทำให้นักเรียนมีความเข้าใจมากยิ่งขึ้นเรียนรู้ได้ดีขึ้น 3) ด้านบุคลิกภาพของครูภาษาอังกฤษ พบว่า ครูผู้สอนแต่งตัวดี เหมาะสมกับวัยและกาลเทศะและสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ดีวางตัวดี จะทำให้นักเรียนอยากที่จะเลียนแบบการพูดภาษาอังกฤษตามครูและเกิดความน่าเชื่อถือ 4) ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูภาษาอังกฤษกับนักเรียน พบว่า นักเรียนมีความเห็นแตกต่างกันเป็น 2 กลุ่ม กล่าวคือ กลุ่มหนึ่งต้องการครูผู้สอนที่เอาใจใส่ตัวนักเรียนในระดับปานกลางในระหว่างการเรียนการสอน ในขณะที่อีกกลุ่มหนึ่งต้องการครูผู้สอนที่เอาใจใส่ตัวนักเรียนเป็นพิเศษ **การดูแลอย่างใกล้ชิด** ให้คำแนะนำอยู่ตลอดเวลา ช่วยสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และ **ด้านครอบครัว** ทั้งนี้เนื่องจากสภาพแวดล้อมทางด้านเศรษฐกิจ และสังคมที่มีอิทธิพลต่อนักเรียน เพราะครอบครัวเป็นสถาบันทางสังคมที่เก่าแก่ที่สุดของมนุษย์ มีความสำคัญและเกี่ยวข้องกับ การขัดเกลาทางสังคมมากที่สุด เป็นสถาบันที่มีอิทธิพลต่อบุคคลมากที่สุด เมื่อพิจารณาในด้านผลกระทบต่อการเรียนรู้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ตอนต้น ดังที่ Gardner (1985, p. 52) กล่าวคือ ผู้เรียนได้รับตัวป้อนทางภาษาทั้งโดยตรงและทางอ้อมจากบิดามารดา/ ผู้ปกครอง เช่น บิดามารดา/ ผู้ปกครองอาจพูดภาษาอังกฤษกับนักเรียน ซึ่งนักเรียนอาจจะอยากเก่งภาษาอังกฤษเหมือนบิดามารดา/ ผู้ปกครอง หรือนักเรียนสามารถจัดหาตัวป้อนทางภาษาเพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง เช่น ชื่อดารามาอ่าน ไปชมภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสราวุธ เพ็ชรชีก (2553) ได้ศึกษาปัจจัยทางครอบครัวที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น: ศึกษากรณีโรงเรียนมีนประชาศึกษา เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยทางด้านเพศ อายุ อาชีพบิดา และสภาพแวดล้อมด้านที่อยู่อาศัยมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ส่วนชั้นปีกำลังศึกษา จำนวนพี่น้อง สภาพครอบครัว การศึกษาของมารดา สภาพทางเศรษฐกิจ การอบรมเลี้ยงดู ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว และความคาดหวังของบิดา มารดาต่อการศึกษานักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

6. จากผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอน และปัจจัยด้านครอบครัว ร่วมกันพยากรณ์ทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นสังกัด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ได้ร้อยละ 18.2 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ นั่นคือ ปัจจัยด้านผู้เรียน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ปัจจัยด้านครูผู้สอน พฤติกรรมการสอนของครูดี บุคลิกภาพของครูดี การควบคุมชั้นเรียนดี ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนดี และปัจจัยด้านครอบครัว รายได้ของผู้ปกครองดี มีแนวโน้มที่จะทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดีขึ้นด้วย ทั้งนี้เนื่องจากผู้เรียนเป็นตัวแปรที่มีผลกระทบโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพราะแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนเป็นความปรารถนาของบุคคลที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคและปัญหาต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้ย่อมส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและเป็นรากฐานสำคัญที่ช่วยให้เรียนรู้ภาษาอังกฤษได้มากขึ้น และครูผู้สอนถือว่าเป็นบุคคลสำคัญในการช่วยสนับสนุน และส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยพฤติกรรมการสอน บุคลิกภาพ การควบคุมชั้นเรียน และปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนล้วนมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พร้อมทั้งรายได้ของผู้ปกครองมีผลต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ เช่น การเรียนพิเศษ การสมัครสอบ การซื้อวัสดุอุปกรณ์ในการเรียน เป็นต้น Klein (1990, pp. 37-38) ได้อธิบายว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นสิ่งสำคัญสำหรับการเรียนรู้ภาษาที่สอง หากผู้เรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อการเรียนภาษาที่สองนั้น จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จมากกว่าผู้เรียนที่ไม่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เรือนขวัญ ศรีวรสาร (2550) พบว่า อิทธิพลของครูผู้สอนภาษาอังกฤษต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี แบ่งเป็น 4 ด้าน คือ 1) ด้านพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษ

ของครู พบว่า ครูผู้สอนที่ใช้เกมเสริมในระหว่างการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนได้มากขึ้น และจำได้ดีกว่าและการที่ครูผู้สอนให้ความสำคัญเป็นกันเองทำให้นักเรียนกล้าถามในสิ่งที่ไม่เข้าใจ 2) ด้านการควบคุมชั้นเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า ครูผู้สอนให้ความสำคัญกับนักเรียนไม่เข้มงวดในระหว่างการเรียนการสอน ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จ เพราะกล้าที่จะแสดงออก ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจมากยิ่งขึ้นเรียนรู้ได้ดีขึ้น 3) ด้านบุคลิกภาพของครู ภาษาอังกฤษ พบว่า ครูผู้สอนแต่งตัวดี เหมาะสมกับวัยและกาลเทศะ และสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ดีวางตัวดี จะทำให้นักเรียนอยากที่จะเลียนแบบการพูดภาษาอังกฤษและเกิดความน่าเชื่อถือ 4) ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูภาษาอังกฤษกับนักเรียน พบว่า นักเรียนมีความเห็นแตกต่างกันเป็น 2 กลุ่ม กล่าวคือ กลุ่มหนึ่งต้องการครูผู้สอนที่เอาใจใส่ตัวนักเรียนในระดับปานกลางในระหว่างการเรียนการสอน ในขณะที่อีกกลุ่มหนึ่งต้องการครูผู้สอนที่เอาใจใส่ตัวนักเรียนเป็นพิเศษ การดูแลอย่างใกล้ชิด ให้คำแนะนำอยู่ตลอดเวลา ช่วยสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และ Krashen (1992, p. 33) กล่าวว่า รายได้หรือฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของบิดามารดา หรือผู้ปกครองเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพราะว่าการศึกษาไม่ว่าจะเป็นวิชาใดระดับใดก็ตาม จำเป็นต้องได้รับความสนับสนุนจากครอบครัว

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยด้านผู้เรียน ด้านนิสัยการเรียนที่นักเรียนชอบอ่านหนังสือล่วงหน้าก่อนเข้าเรียนในวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในลำดับสุดท้าย ดังนั้น ครูผู้สอนควรกำหนดเนื้อหาที่จะให้นักเรียนกลับไปอ่าน พร้อมทั้งสรุปสาระสำคัญในรูปแบบแผนผังมโนทัศน์ เพื่อนำข้อมูลมาอภิปรายร่วมกันเมื่อถึงชั่วโมงเข้าเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
2. ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่นักเรียนพยายามทำการบ้านมากยิ่งขึ้นเมื่อเจอโจทย์ที่ปัญหาและยาก อยู่ในลำดับสุดท้าย ดังนั้น พ่อ แม่ หรือผู้ปกครอง ควรแนะนำให้นักเรียนเลือกทำการบ้านข้อที่ทำได้ก่อน ส่วนข้อที่ทำได้ไม่ได้หรือยากแนะนำให้ค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติม หรือสอบถามผู้รู้หรือครูผู้สอน
3. ด้านการเรียนพิเศษที่นักเรียนคิดตามการเปิดคอร์สเรียนพิเศษภาษาอังกฤษสม่ำเสมอ อยู่ในลำดับสุดท้าย ดังนั้น ครูควรแนะนำให้นักเรียนให้ไปเรียนพิเศษในสถาบันที่ได้รับการรับรอง มีมาตรฐาน และพ่อ แม่ หรือผู้ปกครอง ควรแนะนำให้นักเรียนสอบถามจากเพื่อนนักเรียนด้วยกันที่เคยเรียน หรือพ่อ แม่ ผู้ปกครองติดต่อสอบถามข้อมูลการเปิดคอร์สเรียนพิเศษโดยตรง เพื่อความชัดเจนและการตัดสินใจที่ถูกต้อง

4. ด้านเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษที่นักเรียนชอบสนทนาภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติ อยู่ในลำดับสุดท้าย ดังนั้น ครูผู้สอนควรสร้างมั่นใจในการสนทนาภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติ ให้นักเรียน โดยการกล่าวชมและแนะนำข้อผิดพลาดอย่างมีเหตุผล หรือเปิดโอกาสให้นักเรียน ได้ทำกิจกรรมร่วมกับชาวต่างชาติ เช่น การค่ายภาษาอังกฤษ การสร้างความคุ้นเคยจะมีส่วนช่วย ให้นักเรียนมีความมั่นใจในการสนทนากับชาวต่างชาติมากขึ้น

5. ปัจจัยด้านครูผู้สอน ด้านพฤติกรรมการสอนของครูที่ครูใช้วิธีการสอนแบบเดียวกัน ทุกชั่วโมงอยู่ในลำดับสุดท้าย ดังนั้น ครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีความหลากหลาย ตอบสนองต่อความต้องการ ความสามารถ และความถนัดของผู้เรียน เพื่อผู้เรียนจะได้แสดงศักยภาพ ออกมาเต็มที่

6. ด้านการควบคุมชั้นเรียน ครูผู้สอนสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้เป็นกันเองคล้ายกับ ครอบครัวอยู่ในลำดับสุดท้าย ดังนั้น ครูควรปรับเปลี่ยนการสอน โดยการเน้นเป็นสำคัญเพื่อสอดคล้อง กับหลักสูตรแกนกลางที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

7. ด้านบุคลิกภาพของครู ครูผู้สอนยิ้มแย้มทุกครั้งที่เข้าสอนอยู่ในลำดับสุดท้าย ดังนั้น ครูควรปรับเปลี่ยนบุคลิกภาพให้เป็นกัลยาณมิตร และเป็นแบบอย่างที่ดีในด้านอารมณ์

8. ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ครูผู้สอนเข้าใจเด็กในทุกอย่าง อยู่ในลำดับ สุดท้าย ดังนั้น ครูควรมีการวิเคราะห์ผู้เรียนเพื่อความเข้าใจในตัวนักเรียนมากขึ้น และคอยแนะนำ ให้คำปรึกษาอยู่เสมอ

9. ปัจจัยด้านครอบครัว ด้านการส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครองที่ผู้ปกครองแนะนำ ให้นักเรียนดูรายการ โทรทัศน์ที่เกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในลำดับสุดท้าย ดังนั้น พ่อ แม่ หรือผู้ปกครอง ควรดูรายการ โทรทัศน์ไปพร้อมกับนักเรียนเพื่อคอยให้คำแนะนำ เพราะบางครั้ง การปล่อยให้เด็กดูเพียงลำพังอาจไม่ได้ประโยชน์ นักเรียนบางคนให้ความสนใจเฉพาะภาพ ไม่ได้สนใจเนื้อหา พ่อ แม่ หรือผู้ปกครอง อาจจะให้นักเรียนจดบันทึกคำศัพท์หรือลองสรุปเนื้อหา ที่ได้จากเรื่องที่ดูสั้น ๆ

10. ปัจจัยด้านผู้เรียน ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ควรมีนโยบายจัดอบรมเทคนิคการสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ให้กับครูผู้สอน เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ ในการจัดการเรียนการสอน และจัดโครงการหรือกิจกรรมเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนทุกด้าน

11. ปัจจัยด้านครูผู้สอน ด้านพฤติกรรมการสอนของครู ด้านการควบคุมชั้นเรียน ด้านบุคลิกภาพของครู และด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

เขต 10 ควรมีนโยบายที่ให้ครูและผู้เกี่ยวข้อง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีความตระหนักรู้ด้านพฤติกรรมการสอนของครู ด้านการควบคุมชั้นเรียน ด้านบุคลิกภาพของครู และด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ในรูปแบบของการอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อให้ครูและผู้เกี่ยวข้องเพิ่มองค์ความรู้และประสบการณ์ เกิดกระบวนการจัดการความรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง สามารถถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความรู้ที่เกิดจากการเรียนรู้นำไปเชื่อมโยงกับวิถีชีวิต ทั้งนี้เพื่อนำองค์ความรู้มาพัฒนาให้นักเรียนให้มีคุณภาพต่อไป

12. ปัจจัยด้านครอบครัว ด้านรายได้ของผู้ปกครองส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ควรมีนโยบายให้โรงเรียนร่วมมือกับองค์กรภายนอก จัดโครงการสร้างอาชีพสู่ชุมชนเพื่อเป็นช่องทางในการหารายได้ของผู้ปกครองให้เพิ่มขึ้นในครอบครัว และมีรายได้ส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป ดังนี้

1. ควรวิจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง
2. ควรวิจัยปัจจัยด้านอื่น ๆ นอกเหนือจากการวิจัยในครั้งนี้ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10
3. ควรวิจัยเชิงทดลองการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ เช่น ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 5 และ 6 จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10
4. ควรวิจัยรูปแบบการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *แนวการปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2554). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2555). *มาตรฐานและตัวชี้วัดของกลุ่มสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กฤษฎา บุญวัฒน์. (2541). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนเตรียมทหาร*. กรุงเทพฯ: คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- กฤษฎา ศรีพานิชย์. (2549). *การศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร*. มหาสารคาม: สำนักวิทยบริการมหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- คึกฤทธิ์ พัทธ์จำนงค์. (2542). *ปัจจัยทางครอบครัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน: ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนเตรียมทหาร*. ม.ป.ท.
- จริยกุล ตรีสุวรรณ. (2551). *การศึกษาเอกลักษณ์แห่งตนของนักเรียนวัยรุ่นตอนปลายโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษากรุงเทพมหานคร*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จันทรานี สงวนนาม. (2545). *ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารสถานศึกษา*. กรุงเทพฯ: นีลพอยท์.
- จิตรา วสุวานิช. (2531). *จิตวิทยาการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จิรนาถ สุทธานุกุล. (2533). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านภูมิหลังทางครอบครัวและด้านตัวนักเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบทสนทนา*. ปรินญาณินพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ฉัตรวี อินทรบุญสม. (2553). *คุณสมบัติที่พึงประสงค์ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในระดับมหาวิทยาลัยจากความคิดเห็นของครูและนักศึกษา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.

- เฉลิมศักดิ์ นามเชิงงใต้. (2556). การปฏิรูปการศึกษารอบที่ 2. วารสารข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา, 29(1), 11-16.
- ชม ภูมิภาค. (2551). เจตคติ. เข้าถึงได้จาก <http://socialscienceigetweb.com/index.php?>
- ชลธิชา จินดากุล. (2541). ความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยในการเรียน ความสนใจในภาษาอังกฤษ ทำศนคติต่อครูภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชาติชาย คชนชล. (2552). ทำไม เด็กเด็กของเราต้องกวดวิชา. เข้าถึงได้จาก http://chantrawong.blogspot.com/2009_10_01_archive.html
- ณัฐติยาภรณ์ หยกอุบล. (2555). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. วารสารการศึกษาและพัฒนาสังคม, 8.
- ณัฐสินี ภาณุสานต์. (2553). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจจากการเรียนการสอนออนไลน์ในเวลาเดียวกัน วิชาพื้นฐานศิลปะ เรื่องทักษะการบรรเลงดนตรีประเภทขลุ่ยรีคอร์เดอร์. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา, คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ดวงตา ลักคุณะประสิทธิ์. (2545). การศึกษาเชิงวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทัศน์ีย์ จระมาศ. (2536). การศึกษาตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางด้าน การอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดพิษณุโลก. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ทิพวรรณ กมลพัฒนานันท์. (2543). การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เทียน เขียวภักดี. (2538). การประเมินพฤติกรรมการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดชัยนาท. ชัยนาท: สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยนาท.
- ธนัญญา สงคง. (2555). การศึกษาเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 กลุ่ม 1 สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจและสาขางานการออกแบบวิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา. เข้าถึงได้จาก www.songkhla.ac.th/work/research/.../thananya.pdf

- ธีรพงษ์ แก่นอินทร์. (2532). ปัญหาและความต้องการเพื่อปรับปรุงการสอนของครูที่สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีรยุทธ บุญมี. (2543). ภาพรวมการเมือง สังคม วัฒนธรรม 2000: โครงการประเมินการเมือง สังคม วัฒนธรรมไทย 2000. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.).
- นงสมร พงษ์พานิช. (2554). การศึกษาปัญหาของการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารด้วยวาจาของนิสิตคณะวิทยาการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา ตุลาคม 2550 ถึงกันยายน 2551. วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 18.
- นฤมล ชำกัญญ. (2553). ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนวิชาสังคมศึกษา ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นุชนาฏ วรยศศรี. (2544). การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษาศึกษา, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนสุนันทา.
- บรรลุ บุตรศาสตร์. (2545). ปัจจัยทางด้านครอบครัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน: ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด. กรุงเทพฯ: บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- บุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว. (2535). รูปแบบของผลการเรียนในโรงเรียน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- บุญเรือง ศรีเหรียญ. (2542). การศึกษาองค์ประกอบทางการศึกษาที่สัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อผลการเรียนรู้และประสิทธิผลของโรงเรียน โดยใช้รูปแบบระดับชั้นลดหลั่นสอดคล้องเชิงเส้น. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประชาชาติธุรกิจ. (2548). ค่านิยมในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนพิเศษในโรงเรียนกวดวิชา. เข้าถึงได้จาก <http://www.icons.co.th/news>
- ประคินันท์ อุปรมย์. (2523). ระบบการเรียนการสอน. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ประภาภรณ์ เจริญกุล. (2548). ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดอุปสงค์ที่มีต่อการเรียนกวดวิชาและความสำเร็จในการอบเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ปราณี หล้าเบ็ญตะ. (2553). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดปัตตานี. วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาประเมินผลและวิจัยทางการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์,
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ปัญญา ชูช่วย. (2551). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์.
- ปัญญา คำสุวรรณ. (2540). ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่มีผล
ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสระแก้ว. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต,
สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปิยะวัฒน์ ถนอมในเมือง. (2551). การพัฒนาบทเรียนออนไลน์แบบเว็บเควสท์ (Web quest)
กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีเรื่องการทำปุ๋ยอินทรีย์วิชาเกษตรกรรม
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยี
การศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พนม ลีอารีย์. (2538). ความสำเร็จของบุคคล. กรุงเทพฯ: รุ่งเรืองการพิมพ์.
- พรวิมล ระวันประโคน. (2545). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับพฤติกรรม
การสอนของครูที่สอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงาน
ประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหาร
การศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พวงแก้ว โคจรานนท์. (2530). บุคลิกภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 5 และ 6 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองอุดรธานี.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2530). คุณลักษณะรวมถึงความรู้ความสามารถของบุคคลอันเป็นผลมาจาก
การเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 8).
กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.

- พัชรา ทิพย์ทัศน์. (2554). พัฒนาระบบผู้นำการเปลี่ยนแปลง. เข้าถึงได้จาก http://www.br.ac.th/E-learning/lesson4_2html
- พัฒนพงษ์ ลีกา. (2548). การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นผลจากการทดสอบคุณภาพการศึกษาระดับชาติ ปีการศึกษา 2548 ของจังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิจัยและประเมินผล, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- เพ็ญ จรุงธรรมพินิจ. (2540). ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของสภาพแวดล้อมภายในครอบครัวลักษณะของนักเรียนและลักษณะของครูกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เพ็ญศรี ศรีสวัสดิ์ และสุพิชชา ณ ป้อมเพ็ชร. (2552). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ชุดสื่อประสมผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตวิชาการประยุกต์ใช้คอมพิวเตอร์ ในสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี. สุพรรณบุรี: สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี.
- ไพฑูรย์ สีนลรัตน์. (2549). การศึกษาเชิงสร้างสรรค์และผลติภาพ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพศาล หวังพานิช. (2526). การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ภควัด โอวาท. (2552). เทคนิคการควบคุมชั้นเรียน. เข้าถึงได้จาก <http://www.scribd.com/>
- ภาสกร วงศ์วิริยะ. (2554). การวัดเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของนักเรียนโรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสรรพ์. กาฬสินธุ์: โรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสรรพ์.
- มนตร์วี นันตะเสน. (2543). พฤติกรรมและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคคำพูน ที่เรียนรายวิชา 20001301 สังคมศึกษา 1 โดยการสอนแบบซินดิเคท. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. (2551). งานวิจัยสถาบันและสารสนเทศ กองแผนงานสำนักงานอธิการบดี. เข้าถึงได้จาก <http://www.kmutt.ac.th/pd/inoffice/info51.pdf>
- มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. (2551). วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 1(3).
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2546). การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. วารสารการวิจัยทางการศึกษา.

- ขงยุทธ เกิดทรัพย์. (2554). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กลุ่มสาระการเรียนรู้
วิทยาศาสตร์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1.
เข้าถึงได้จาก <http://aya1.go.th/serch/06.doc>
- เขาวดี วิบูลย์ศรี. (2539). การวัดผลและการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์. กรุงเทพฯ:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เขาวลัษณ์ ศรีสุนนท์. (2550). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
ภาษาไทยของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาศรีสะเกษ เขต 1. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัย
การศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เรือนขวัญ ศรีวรสาร. (2550). อิทธิพลของครูภาษาอังกฤษต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ
ของผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วนาพร สาชนะ, ประวิต เอรารวรรณ และไพบุลย์ บุญไชย. (2555). การวิเคราะห์จำแนกกลุ่มปัจจัย
ที่มีอิทธิพลต่อทักษะชีวิตของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในจังหวัดอุดรธานี.
มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วัชรพล สารสอน. (2543). ปัจจัยทางด้านครอบครัวที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับ
มัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตบางกอกน้อย-บางกอกใหญ่ กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพัฒนาสังคม, คณะพัฒนาสังคม, สถาบันบัณฑิต
พัฒนบริหารศาสตร์.
- วิเชียร ไชยบัง. (2544). การวิเคราะห์องค์ประกอบประสิทธิภาพการสอนตามการรับรู้ของครู
ประถมศึกษาจังหวัดกาฬสินธุ์. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิลาวณีย์ จรรย์บานนท์. (2553). การจัดการเรียนการสอนวิชาคหกรรม. ม.ป.ท.
- วิวรรณ สารกจิปรีชา. (2553). ผู้ปกครองจะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาการของเด็ก
ได้อย่างไร. เข้าถึงได้จาก http://www.kukai.ac.th/Thai/knowledge_parent.php
- ศรัณย์ รื่นณรงค์. (2553). ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2
โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร
กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร. (2556). *ครูมืออาชีพ: สิ่งจำเป็นที่ควรมีและควรเป็น*. เข้าถึงได้จาก <http://jakrenoi.blogspot.com/2013/09/blog-post.html>
- ศักรินทร์ สุวรรณโรจน์. (2543). คุณลักษณะของครูตามพระบรมราโชวาท. *ข้าราชการครู*, 20.
- ศีกานต์ เพ็ชรธัญญกรณ์. (2550). *การศึกษารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณินพนธ์การศึกษาคุญฎิบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.*
- ศิริชัย กาญจนวาสิ. (2544). *ทฤษฎีการประเมิน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริพร นิลสวาท. (2550). *การศึกษาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมหาราชา สังกัดเทศบาลเมืองศรีราชา จังหวัดชลบุรี. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- ศุภชัย สว่างภพ, ประวิต เอรารวรรณ และไพบุลย์ บุญไชย. (2555). *ปัจจัยที่สัมพันธ์กับประสิทธิภาพการสอนของครู กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ช่วงชั้นที่ 3 จังหวัดศรีสะเกษ. วารสารคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 1.*
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2549). *คู่มือการวัดและประเมินผล*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.
- สถิตย์ กังวานณรงค์กุล. (2552). *ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี. กรุงเทพฯ: โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี.*
- สมศักดิ์ ศรีประสิทธิ์. (2541). *ผลกระทบของการอบรมเลี้ยงดูและสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ขั้นผสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร. นครปฐม: โรงพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมและฝึกอบรมการเกษตรแห่งชาติ.*
- สรายุทธ เพ็ชรชึก. (2553). *ปัจจัยทางครอบครัวที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น: ศึกษากรณี โรงเรียนมินประสาธาวิทยา. กรุงเทพฯ: คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.*
- สามารถ ถาวร. (2543). *ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศรีราชา จังหวัดชลบุรี. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.*

- สาลินี วงษ์เส็ง. (2546). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตการศึกษา 12. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10. (2556). *แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ 2556.* กรุงเทพฯ: กลุ่มนโยบายและแผน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 10.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. (2531). *ชุดฝึกอบรมด้วยตนเอง.* กรุงเทพฯ: ศรีเมืองการพิมพ์.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2548 ก). *รายงานการวิจัยการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานตามทัศนะของผู้สอน.* กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2548 ข). *รายงานการวิจัยโครงการวิจัยเชิงทดลองกระบวนการสร้างหลักสูตรสถานศึกษาแบบอิงมาตรฐาน.* กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2556 ก). *สรุปความเห็นจากการประชุมเสวนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 5 จุด.* ม.ป.ท.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2556 ข). *สรุปผลการประชุมวิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน.* กรุงเทพฯ: โรงแรมตรัง.
- สุกัญญา สิริตันดิกร. (2542). *สภาพแวดล้อมทางบ้านที่ผลต่อการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- สุชุม มูลเมือง. (2539). *ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น: การวิเคราะห์รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น.* กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สุชา จันทรเอม. (2554). *จิตวิทยาทั่วไป (พิมพ์ครั้งที่ 13).* กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุนันท์ สังข์อ่อง. (2542). *การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุขององค์ประกอบด้านนักเรียนโรงเรียนและสภาพแวดล้อมทางบ้านกับองค์ประกอบแต่ละด้านของความรู้ความสามารถเชิงวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร.* กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุพัฒน์ สุกมลสันต์ และกัญญาทิพย์ สิงหะเนติ. (2537). *หน่วยที่ 6 ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาทักษะภาษา. ใน ประมวลสาระชุดวิชาการพัฒนาทักษะทางภาษา. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.*

- สุพัฒน์ สุขมลสันต์. (2530). *ประเภทของการเรียนพิเศษ*. เข้าถึงได้จาก
http://202.143.150.11/media/ebook/pdf/kudivicha_f/pdf.pdf
- สุรศักดิ์ หอมอ่อน. (2546). *การวิเคราะห์องค์ประกอบประสิทธิภาพการสอนของครูคณิตศาสตร์
 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครพนม*. ปรินูญานิพนธ์
 การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย
 มหาสารคาม.
- สุริย์ ประกายจันทร์. (2536). *ความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยทางการเรียน ทักษะคิดทางการเรียนและ
 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียน
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลเมืองอุดรดิศด จังหวัดอุดรดิศด*. นครปฐม:
 โรงพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมและฝึกอบรมการเกษตรแห่งชาติ.
- หัตถชัย สิทธิรักษ์. (2552). *ความสำคัญของการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*. เข้าถึงได้จาก
http://www.nstru.ac.th/nstru2009/news/show_news_ex.php?id=11365
- อภิชาติ แก้วประดิษฐ์. (2543). *ความสัมพันธ์ของเจตคติต่อการเรียนและพฤติกรรมของ
 นักเรียนระดับ ปวช. ช่างอุตสาหกรรมที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง วิทยาลัยเทคนิค
 เชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและ
 การแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อรจิรา ชายทองแก้ว. (2555). *การศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
 ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
 การศึกษาราชบุรี เขต 2*. นครศรีธรรมราช: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.
- อริสา อนุยะโต. (2555). *การวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษสถานประกอบการของนักศึกษา
 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2 ห้อง 2/14 จำนวน 37 คน*. กรุงเทพฯ:
 วิทยาลัยเทคโนโลยียานยนต์.
- อัจฉรา พงษ์เล็งผล. (2551). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อนิสัยในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนช่วงชั้น
 ที่ 4 โรงเรียนเบญจมราชาลัย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์การศึกษา
 มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2530). *แนวทางการสร้างข้อสอบภาษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย.
- อัจฉรา สุขารมณ และอรพินธ์ ชูชม. (2530). *การศึกษาเปรียบเทียบนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทาง
 การเรียนต่ำ ระดับความสามารถนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปกติ*. กรุงเทพฯ:
 สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- อัจฉรา สุขารมณ์. (2543). *จิตวิทยาการพัฒนาการเด็ก*. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อาทร รัตนคำณณ. (2542). ท่านอาจช่วยลูกหลานท่านในการเรียนการสอน. *การศึกษาเอกชน*, 4(5). 19-22.
- อิทธิฤทธิ์ พงษ์ปิยะรัตน์. (2550). *การวิเคราะห์ข้อสอบและการตรวจสอบการทำหน้าที่ต่างกันของข้อสอบ: การวิเคราะห์หุ้พระดบั. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชา การวัดและประเมินผลการศึกษา, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- อินทรา ศรีประสิทธิ์. (2552). ทฤษฎีใหม่ในการสอนภาษาอังกฤษสำหรับคนไทยที่รวม การวางพื้นฐานด้วย Phonemic awareness & phonics ตามด้วยการสอน อ่านเป็นคำ (Whole language) เพื่อแก้ปัญหาอาการภาษาอังกฤษบกพร่อง (Dyslexia) ของคนไทย. ใน *เอกสารการอบรมครูในสภาพแวดล้อมที่มีนักเรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: UNESCO-APEID.
- อุทิศ สมภูมิ และกิสุทธา อารีราษฎร์. (2554). *การพัฒนาสื่อประสม เรื่อง ข้อมูลและการจัดเก็บข้อมูล ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ ศึกษา, คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.*
- เอี่ยมพร บัวสว่าง. (2551). *รูปแบบภาวะผู้นำและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของพนักงานอัยการในสำนักงานอัยการเขต 5. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.*
- Alexander, L., & John, S. (1975). *The determinants of school achievement in developing countries: The Educational Production Function.*
- Allport, G. W. (1935). *Handbook at swrial psychology*. Worcester. MA: Clerk University Press.
- Ashworth. (1963). Education. *Dissertation Abstracts International*, 3224-A.
- Atkinson, J. W. (1966). *An introduction to motivation*. New York: Van Nestrand Reinhold.
- Barnhill, D. C. (1986). The relationship between secondary students' achievement in mathematics and parental support for education in selected school districts in South Carolina. *Dissertation Abstracts International*, 47(3), 839-A.
- Best, J. W., & Kahn, J. W. (1993). *Research in education* (7th ed.). Boston: Allyn and Bacon.
- Bloom, B. S. (1976). *Handbook on formative and summative evaluation of student learning*. New York: McGraw-Hill Book.
- Byrne, D. (1966). *An introduction to personality*, 258. New York: Prentice-Hall.

- Carroll, J. B. (1963). A model of school learning. *The College Record*, 64(2), 723-733.
- Carroll, J. B. (1971). *A model of school learning: Learning theory and practice by Paul E. Johnson*. New York: Thomas Y. Cowell C.
- Cruze, W. W. (1974). *Educational psychology*. New York: The Ranal Press.
- Cuellar, N. J. (1990). High achieving language minority student: Selt-perceptions of intellectual competence. *Dissertation Abstracts International*, 50(11), 3476-A.
- Dear, J. D. (1975). *Students perception of variables that relate to acadamic success in college among black and whites males and females and sophomores, juniors*. *Dissertation Abstracts*, 35.
- De Cenzo., & Robbins, S. P. (1994). *Human resource management*. New York: John Wiley & Sons.
- Edward, R. S. (1990). *How to increase reading ability: Guide to development & remedial method*. New York: Longman.
- Eysenck, H. J., Arnold, W., & Meili, R. (1972). *Encyclopedia of psychology*. New York: London Search Press.
- Finocchiaro, M., & Bonamo, M. (1973). *The foreign language: A guide for teacher*. New York: Regents Publishing Company.
- Gardner, R. C. (1985). *Social psychology and second language learning*. London: Arnold.
- Gardner, R. C., & Lambert, W. E. (1972). *Attitudes and motivation in second language learning*. Rowley: Newbury House.
- Gardner, R. C., & Macintyre, P. D. (1993). A student's contributions to second language learning, part 2: Affective variables. *Language teaching*, 2(11), 1-11.
- Good, C. V. (1973). *Dictionary of education* (3rd ed.). New York: McGraw-Hill.
- Guilford, J. P. (1968). *Personality*. New York: McGraw-Hill.
- Harmischfeger, A., & Wiley, D. E. (1978). The teaching learning process in elementary school. *A Synoptic View Curriculum Inquiry*, 6(541).
- Harvighurst, R. J., & Bernice, L. N. (1969). *Educational psychology*. New York: McGraw-Hill.
- Hermans, H. J. M. (1970). A questionnaires measure of achievement motivation. *Journal of Applied Psychology*, 54(5), 354-355.

- Hillgard, E. R. (1962). *Introduction to psychology* (3rd ed.). New York: Harcourt, Brace & World.
- Hillgard, E. R. (1967). *Introduction to psychology*. New York: Harcourt Prace World.
- Jakobovits, A. (1991). *An introduction of language*. New York: Haly Rinchart and Winston.
- Keitges, D. J. (1987). Relationship between foreign language aptitude, attitude and motivations, and personality traits, and the attained English language proficiency of Japanese University students. *Dissertation Abatracts International*, 47(11), 3341-A.
- Klausmeier, H. J., & William, G. (1975). *Learning and human abilities: Educational psychology*. New York: Harper and Row.
- Klein, W. (1990). *Second language acqisition*, 37-38. London: Cambridge University Press.
- Krashen, S. D. (1992). *Principle and practice in second language acquisition*. Oxford: Pergamon Press.
- Liddicoat, R. T. (1972). *Handbook of gem identification*. Gemological Institute of America. Los Angeles.
- Lightbrown, P. M., & Spada, N. (1993). *How language are learned*. Oxford: Oxford University Press.
- McClelland, D. C. (1980). *The achievement motive*, 110-111. New York: Appleton entury-Crofts.
- Mcland, E. (1990). Factors in the prediction of kindergarten achievement: A study of influence of neuropsychological, social adjustment and socioeconomic variables. *Dissertation Abstracts International*, 52(6), 1986-A.
- Morrow, W. R., & Wilson, R. (1961). Family relation of bright high-achievement and under-achievement high school boy. *Child Development*, 32(3), 495.
- O' Malley, J., & Chamot, A. U. (1990). *Learning strategies in second language acquisition*. New York: Cambridge University Press.
- Rokeach, M. (1970). *Beliefs, attitudes and values*. San Francisco: Jossey-Bass.
- Shah, F. (1971). Socio-psychological determinant of academic achievement of children in Pakistan. *Dissertation Abstracts International*, 31(2), 6688-A.
- Silverman, I. (1971). Physical attractiveness and courtship. *Sexual Behavior*, 1, 22-55.
- Wrenn, C. G. (1968). *Study habits inventory*, 1-4. Stanfod: Stanford University.
- Yamane, T. (1967). *Statistics, an introductory analysis*. New York: Harper and Row.

- Young, D. J., Reynold, A. J., & Walberg, H. J. (1996). Science achievement and educational productivity: A hierarchical linear **model**. *Journal of Educational Research*, 89(5), 271-278.
- Yung, A. M. (1996). Monitoring and care of **young** people at incipient risk of psychosis. *Schizophrenia Bulletin*, 22, 283-303.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- ตำนานหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย
- ตำนานหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือเพื่อการวิจัย
- ตำนานหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

(สำเนา)

ที่ ศธ. 6621/ 919

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

21 พฤษภาคม 2557

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย
เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เค้าโครงข้อวิทยานิพนธ์ และเครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางสาวนุศรา เต็มลักษณะมี นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ขณะนี้อยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภารดี อนันต์นาวี เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อให้การวิจัยดังกล่าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ คณะศึกษาศาสตร์ จึงมีความประสงค์ขออนุญาตให้ใช้ชื่อสถาบันและเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยกับบุคลากรในสถาบันของท่าน ทั้งนี้เพื่อนำไปประกอบการขออนุมัติพิจารณาจริยธรรมการวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ เพื่อให้หนังสือขออนุญาตสถานที่ก่อนที่จะเก็บข้อมูลจริงกับกลุ่มตัวอย่าง

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

วิมลรัตน์ จตุรานนท์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิมลรัตน์ จตุรานนท์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ปฏิบัติการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

สำนักงานคณบดี คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์ 0-3810-2222 ต่อ 2006

โทรสาร 0-3839-1043

(สำเนา)

ที่ ศธ. 6621/ 677

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

10 เมษายน 2558

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

ด้วย นางสาวบุศรา เต็มลักษณ์ นิติระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยที่มี ความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ในความควบคุมดูแล ของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภารดี อนันต์นาวี เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ในการนี้ ผู้วิจัยจะขอความร่วมมือจากท่านในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือ อนึ่ง โครงการ วิจัยนี้ได้ผ่านขั้นตอนการพิจารณาทางจริยธรรมการวิจัยของมหาวิทยาลัยบูรพา เรียบร้อยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) เชษฐ ศิริสวัสดิ์

(ดร.เชษฐ ศิริสวัสดิ์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษาปฏิบัติการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ปฏิบัติการแทน

ผู้อำนวยการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

ศูนย์นวัตกรรมกรรมการบริหารและผู้นำทางการศึกษา

โทรศัพท์ 0-3839-3483

โทรสาร 0-3874-5811

(สำเนา)

ที่ ศร. 6621/ 678

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ค.มแสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

12 เมษายน 2558

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

ด้วย นางสาวบุศรา เต็มลักษณะมี นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยที่มี ความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ในความควบคุมดูแล ของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภารดี อนันต์นาวี เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ในการนี้ ผู้วิจัยจะขอความร่วมมือจากท่านในการเก็บรวบรวมข้อมูล อนึ่ง โครงการวิจัยนี้ได้ผ่านขั้นตอน การพิจารณาทางจริยธรรมการวิจัยของมหาวิทยาลัยบูรพา เรียบร้อยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) เศษฐ์ ศิริสวัสดิ์

(ดร.เศษฐ์ ศิริสวัสดิ์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ปฏิบัติการแทน
ผู้รักษาการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

ศูนย์นวัตกรรมการบริหารและผู้นำทางการศึกษา

โทรศัพท์ 0-3839-3483

โทรสาร 0-3874-5811

ภาคผนวก ข

- แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
- ค่าอำนาจจำแนกรายข้อและค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถาม
- ค่าดัชนีความสอดคล้อง (*IOC*)

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

(สำหรับนักเรียน)

.....

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้ จุดมุ่งหมายเพื่อวัดความรู้สึกรู้สึกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 จังหวัดประจวบคีรีขันธ์และนำไปวิเคราะห์หาข้อสรุปที่เป็นจริงเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แบบสอบถามชุดนี้ แบ่งเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยด้านตัวผู้เรียน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปัจจัยด้านครูผู้สอน

ตอนที่ 4 แบบสอบถามปัจจัยด้านครอบครัว

2. โปรดตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อตามความเป็นจริงซึ่งไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิด ข้อมูลที่ได้รับจากการตอบแบบสอบถามของท่านจะถือว่าเป็นความลับและไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อตัวท่านทั้งสิ้น

ผู้วิจัย นางสาวนุศรา เต็มลักษณ์มี

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยบูรพา

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริง
ของตัวนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อละเครื่องหมายเดียว

1. GPA 4 เทอม (รายวิชาภาษาอังกฤษ)

ในปีการศึกษาที่ผ่านมา ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม 4 เทอม (ม.1-2) ของนักเรียนคือ .....

2. อาชีพผู้ปกครองของนักเรียน

☐ ค้าขาย	☐ รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ
☐ รับจ้าง	☐ อื่น ๆ (ระบุ).....
☐ นักรูรกีจ	

3. รายได้ของผู้ปกครอง/เดือน

☐ ต่ำกว่า 3,000 บาท	☐ 9,001-12,000 บาท
☐ 3,000-6,000 บาท	☐ 12,001 บาท ขึ้นไป
☐ 6,001-9,000 บาท	

ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยด้านตัวผู้เรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริง
ของตัวนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อละเครื่องหมายเดียว

ข้อความ	ระดับพฤติกรรม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
นิสัยการเรียน					
1. เมื่อนักเรียนประสบปัญหาเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษ นักเรียนมักปรึกษาครู					
2. เมื่อนักเรียนทำการบ้านหรืออ่านหนังสือภาษาอังกฤษ นักเรียนจะทำให้เสร็จก่อนหยุดพัก					
3. นักเรียนเอาใจใส่เป็นพิเศษในด้านความสะอาดเรียบร้อย ในการทำงาน ทำการบ้านหรือรายงานวิชาภาษาอังกฤษ					
4. ขณะที่อ่านหนังสือ นักเรียนทำบันทึกย่อสรุปเนื้อหา สาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน					
5. นักเรียนชอบอ่านหนังสือล่วงหน้าก่อนเข้าเรียนในวิชา ภาษาอังกฤษ					
6. นักเรียนวางแผนการเรียน การอ่านหนังสือ การทำงานต่าง ๆ ในแต่ละสัปดาห์และปฏิบัติตามแผนนั้น					
7. เมื่อขาดเรียน นักเรียนจะติดตามเนื้อหาโดยสอบถามจาก เพื่อนหรือครูผู้สอนทันที					
8. นักเรียนวางแผนทบทวนบทเรียน เพื่อเตรียมตัวให้พร้อม ก่อนการสอบ					
9. นักเรียนใช้เวลาว่างค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับการเรียน ภาษาอังกฤษเพิ่มเติมในห้องสมุด					
10. แม้ว่านักเรียนจะไม่ชอบวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนก็จะตั้งใจ และขยันเรียนมากขึ้นเพื่อให้เข้าใจในเรื่องที่ครูสอน					
11. นักเรียนจัดแบ่งเวลาไว้สำหรับการอ่านหนังสือหรือทบทวน บทเรียน					

ข้อความ	ระดับพฤติกรรม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
12. นักเรียนจะหาที่สงบดูหนังสือเพื่อหลีกเลี่ยงสิ่งที่จะรบกวนสมาธิ					
13. นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน แม้ว่าครูไม่ได้บอกให้ทำ					
14. นักเรียนจะนึกถึงผลลัพธ์ของการสอบตกเพื่อให้ตนเองขยันทำแบบฝึกหัดให้มากขึ้น					
15. เมื่อครูสอนไม่เข้าใจนักเรียนมีความกระตือรือร้นอยากตอบคำถาม					
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์					
16. นักเรียนพอใจมากเมื่อผู้อื่นทราบความพยายามในการทำงานของนักเรียน					
17. เมื่อนักเรียนเล่นเกมในห้องเรียน นักเรียนจะพยายามทำคะแนนให้ได้มากกว่าเพื่อน ๆ					
18. นักเรียนจะพยายามทำการบ้านมากยิ่งขึ้นเมื่อ โจทย์ที่เป็นปัญหาและยาก					
19. นักเรียนจะอ่านซ้ำหลายครั้งในบทเรียนที่ยากจนเข้าใจแล้วจึงผ่านไป					
20. งานที่นักเรียนพอใจอย่างยิ่ง คืองานที่นักเรียนใช้ความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่					
21. นักเรียนชอบทำงานทุกอย่างด้วยตนเองและไม่ชอบให้ผู้อื่นทำให้					
22. เพื่อน ๆ ของนักเรียนมักพูดถึงการทำงานในกลุ่มว่านักเรียนมีความรับผิดชอบสูง					
23. ในการสอบนักเรียนจะพยายามสอบให้ได้คะแนนดีขึ้นทุกครั้ง					
24. นักเรียนรู้สึกภูมิใจที่ทำงานอยากได้สำเร็จ					
25. นักเรียนจะมีความพยายามมากขึ้น เมื่อรู้ตัวว่ามีความรู้ดีอกว่าผู้อื่นและเพื่อน ๆ					

ข้อความ	ระดับพฤติกรรม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
26. นักเรียนคิดอยู่เสมอว่า อนาคตของตนเองขึ้นอยู่กับความสำเร็จในการเรียน					
27. นักเรียนได้วางแผนเป้าหมายอาชีพในอนาคตไว้แล้วและจะทำได้					
28. ทุกครั้งที่ทำงานกลุ่ม นักเรียนชอบเป็นหัวหน้ากลุ่มมากกว่าเป็นลูกน้อง					
29. การแก้ปัญหาด้วยตนเอง นักเรียนถือว่าเป็นสิ่งที่มีค่ามากที่สุด					
การเรียนพิเศษ					
30. นักเรียนสนใจเรียนพิเศษวิชาภาษาอังกฤษในช่วงปิดเทอมเสมอ					
31. นักเรียนคิดตามการเปิดคอร์สเรียนพิเศษภาษาอังกฤษสม่ำเสมอ					
32. นักเรียนต้องการให้ผลการเรียนภาษาอังกฤษดีขึ้น จึงตัดสินใจเรียนพิเศษ					
33. นักเรียนคิดว่าการเรียนพิเศษวิชาภาษาอังกฤษทำให้นักเรียนเข้าใจมากกว่าการเรียนในห้องเรียน					
34. นักเรียนคิดว่าการเรียนพิเศษเป็นการเพิ่มความรู้อให้กับตนเองที่ง่ายที่สุด					
35. เมื่อนักเรียนเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ นักเรียนรู้สึกสนุกมากกว่าเรียนในห้องเรียน					
36. นักเรียนรู้สึกดีเสมอเมื่อเพื่อนถามถึงเรื่องการเรียนพิเศษ					
เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ					
37. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าสนใจมาก					
38. นักเรียนมีความสนใจและตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษ					

ข้อความ	ระดับพฤติกรรม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
39. ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่เรียนแล้วเกิดความภาคภูมิใจ					
40. ในช่วงโมงภาษาอังกฤษนักเรียนมีความกระตือรือร้นอยากเรียนวิชานี้					
41. การเรียนภาษาอังกฤษทำให้ได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ที่น่าสนใจ					
42. ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีประโยชน์ในชีวิตประจำวัน					
43. นักเรียนชอบสนทนาภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติ					
44. นักเรียนชอบคิดหาคำศัพท์ ประโยคหรือคำพูดที่เป็นภาษาอังกฤษ					
45. ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม					
46. ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ทำให้คนกล้าแสดงออก					
47. ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ทำให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์					
48. คนที่มีการศึกษาดีจะต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ					
49. ผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษเก่งสามารถประกอบอาชีพที่มีรายได้สูงในอนาคต					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปัจจัยด้านครูผู้สอน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริง
ของตัวนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อละเครื่องหมายเดียว

ข้อความ	ระดับพฤติกรรม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
พฤติกรรมการสอนของครู					
1. ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษได้เตรียมการสอนมาเป็นอย่างดี					
2. ครูผู้สอนมีความกระฉับกระเฉงและกระตือรือร้นในการสอน					
3. ครูผู้สอนมีอารมณ์แจ่มใสในขณะที่ทำการสอนในชั่วโมง					
4. ครูบอกจุดประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละครั้งก่อนเริ่มสอน					
5. ครูสอนได้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้					
6. ครูให้นักเรียนได้ศึกษามาบทเรียนมาล่วงหน้า					
7. ครูสอนเนื้อหาอย่างมีลำดับขั้นตอนเหมาะสม					
8. ครูจัดกิจกรรมประกอบการสอนที่หลากหลายพร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบ เพื่อให้นักเรียนเข้าใจบทเรียน					
9. ครูส่งเสริมให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง					
10. ครูใช้วิธีการสอนแบบเดียวกันทุกชั่วโมง					
11. ครูผู้สอนพูดภาษาอังกฤษเสียงดังชัดเจน					
12. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามปัญหาอย่างเป็นกันเอง					
13. ครูมุ่งสอนให้นักเรียนได้รับความรู้และประสบการณ์					
14. ครูมีการวัดผลประเมินผลอย่างมีประสิทธิภาพและยุติธรรม					
การควบคุมชั้นเรียน					
15. ครูผู้สอนกับนักเรียนช่วยกันกำหนดระเบียบในชั้นเรียน					
16. ครูผู้สอนสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้สนุกสนานอยู่ในขอบเขต					
17. ครูผู้สอนสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้เป็นกันเองคล้ายครอบครัว					
18. ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนถามได้ตลอดเวลา					

ข้อความ	ระดับพฤติกรรม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
บุคลิกภาพของครู					
19. ครูผู้สอนแต่งตัวดี					
20. ครูผู้สอนวางตัวดี					
21. ครูผู้สอนสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ดี					
22. ครูผู้สอนยิ้มแย้มทุกครั้งที่เข้าสอน					
23. ครูผู้สอนพูดจาไพเราะ					
24. ครูผู้สอนมีความยุติธรรมเอาใจใส่ทุกคนไม่ลำเอียง					
ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน					
25. ครูผู้สอนเป็นกันเอง ไม่ถือตัวกับนักเรียน					
26. ครูผู้สอนพูดเพราะ ไม่ดูถูกเด็กที่เรียนอ่อน					
27. ครูผู้สอนเข้าใจเด็กในทุกเรื่อง					
28. ครูผู้สอนเอาใจใส่ในตัวนักเรียนมาก					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามปัจจัยด้านครอบครัว

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริง
ของตัวนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อละเครื่องหมายเดียว

ข้อความ	ระดับพฤติกรรม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง					
1. ผู้ปกครองแนะนำให้นักเรียนเห็นถึงความสำคัญและสนใจในวิชาต่าง ๆ					
2. ผู้ปกครองจัดหาหนังสือ ตำรา และอุปกรณ์การเรียนให้นักเรียน					
3. ผู้ปกครองแนะนำให้นักเรียนอ่านหนังสือต่าง ๆ และช่วยอธิบายเมื่อนักเรียนมีปัญหา					
4. ผู้ปกครอง สนับสนุนให้นักเรียนพิเศษเพิ่มเติมในวิชาต่าง ๆ					
5. ผู้ปกครองสนับสนุนให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษทางโรงเรียนเป็นประจำ					
6. ผู้ปกครองแนะนำให้นักเรียนดูรายการทีวีที่เกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษ					
7. ผู้ปกครองจะไม่รบกวน หรือให้ช่วยทำงานอื่นเมื่อเห็นว่านักเรียนกำลังอ่านหนังสือเรียนหรือกำลังทำงานที่ครูมอบหมาย					
8. ผู้ปกครองอนุญาตให้นักเรียนออกนอกบ้านเพื่อไปค้นคว้าหรือทำงานกลุ่มกับเพื่อนได้					
9. ผู้ปกครองพึงพอใจ ชมเชยและให้รางวัล เมื่อนักเรียนมีผลการเรียนดีขึ้น					
10. ผู้ปกครองซักถามเกี่ยวกับการวางแผนการเรียนในอนาคตของฉันทัน					

ตารางที่ 29 ค่าอำนาจจำแนกแบบสอบถามปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10

ข้อ	<i>r</i>	ข้อ	<i>r</i>
ข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน			
1.	0.59	23.	0.52
2.	0.20	24.	0.74
3.	0.67	25.	0.86
นิสัยการเรียน			
4.	0.68	26.	0.85
5.	0.44	27.	0.73
6.	0.39	28.	0.74
7.	0.63	29.	0.44
8.	0.73	30.	0.73
9.	0.72	31.	0.56
10.	0.46	32.	0.52
การเรียนพิเศษ			
11.	0.71	33.	0.72
12.	0.60	34.	0.72
13.	0.57	35.	0.71
14.	0.20	36.	0.72
15.	0.31	37.	0.38
16.	0.52	38.	0.54
17.	0.61	39.	0.51
18.	0.31		
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์		เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ	
19.	0.72	40.	0.65
20.	0.59	41.	0.50
21.	0.80	42.	0.76
22.	0.77	43.	0.78

ตารางที่ 29 (ต่อ)

ข้อ	r	ข้อ	r
44.	0.63	68.	0.59
45.	0.52	69.	0.67
46.	0.78	70.	0.64
47.	0.65		บุคลิกภาพของครู
48.	0.66	71.	0.49
49.	0.71	72.	0.41
50.	0.81	73.	0.35
51.	0.57	74.	0.31
52.	0.35	75.	0.67
	พฤติกรรมการสอนของครู	76.	0.37
53.	0.63		ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน
54.	0.36	77.	0.45
55.	0.42	78.	0.20
56.	0.36	79.	0.67
57.	0.54	80.	0.44
58.	0.54		การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง
59.	0.21	81.	0.41
60.	0.37	82.	0.42
61.	0.25	83.	0.32
62.	0.41	84.	0.20
63.	0.39	85.	0.25
64.	0.41	86.	0.39
65.	0.49	87.	0.57
66.	0.62	88.	0.38
	การควบคุมชั้นเรียน	89.	0.32
67.	0.63	90.	0.20

หมายเหตุ: มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.97

ตารางที่ 30 ค่าอำนาจจำแนกแบบสอบถามปัจจัยด้านผู้เรียนที่ความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10

ข้อ	r	ข้อ	r
	นิสัยการเรียน	26.	0.75
1.	0.41	27.	0.70
2.	0.34	28.	0.71
3.	0.49	29.	0.48
4.	0.67		การเรียนพิเศษ
5.	0.49	30.	0.67
6.	0.45	31.	0.45
7.	0.65	32.	0.54
8.	0.65	33.	0.56
9.	0.62	34.	0.54
10.	0.61	35.	0.66
11.	0.66	36.	0.73
12.	0.66		เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ
13.	0.72	37.	0.48
14.	0.32	38.	0.67
15.	0.43	39.	0.70
	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	40.	0.74
16.	0.63	41.	0.66
17.	0.58	42.	0.70
18.	0.33	43.	0.65
19.	0.66	44.	0.70
20.	0.59	45.	0.66
21.	0.72	46.	0.74
22.	0.68	47.	0.75
23.	0.40	48.	0.75
24.	0.72	49.	0.64
25.	0.73		

หมายเหตุ: มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96

ตารางที่ 31 ค่าอำนาจจำแนกแบบสอบถามปัจจัยด้านครูผู้สอนที่ความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10

ข้อ	<i>r</i>	ข้อ	<i>r</i>
พฤติกรรมการสอนของครู		บุคลิกภาพของครู	
1.	0.58	19.	0.54
2.	0.71	20.	0.65
3.	0.80	21.	0.67
4.	0.77	22.	0.69
5.	0.70	ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน	
6.	0.67	23.	0.65
7.	0.60	24.	0.58
8.	0.77	25.	0.62
9.	0.66	26.	0.75
10.	0.63	27.	0.67
11.	0.60	28.	0.61
12.	0.71		
13.	0.72		
14.	0.62		
การควบคุมชั้นเรียน			
15.	0.63		
16.	0.59		
17.	0.58		
18.	0.54		

หมายเหตุ: มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95

ตารางที่ 32 ค่าอำนาจจำแนกแบบสอบถามปัจจัยด้านครอบครัวที่ความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10

ข้อ	<i>r</i>
การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง	
1.	0.75
2.	0.58
3.	0.65
4.	0.63
5.	0.44
6.	0.20
7.	0.29
8.	0.36
9.	0.62
10.	0.27
11.	0.25
12.	0.20

หมายเหตุ: มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.77

ผลการประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม จำนวน 90 ข้อ
จากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน

ข้อที่	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					เฉลี่ย
	1	2	3	4	5	
1.	1	1	1	1	1	1
2.	1	1	0	1	1	0.8
3.	1	1	1	1	1	1
4.	1	0	1	1	1	0.8
5.	1	1	1	1	1	1
6.	1	1	1	1	1	1
7.	1	1	1	1	1	1
8.	1	1	1	1	1	1
9.	1	1	1	1	1	1
10.	1	1	1	1	1	1
11.	1	1	1	1	1	1
12.	1	1	0	1	1	0.8
13.	1	1	1	1	1	1
14.	1	1	1	1	1	1
15.	1	1	1	1	1	1
16.	1	1	1	1	1	1
17.	1	1	1	1	1	1
18.	1	1	1	0	1	0.8
19.	1	1	1	1	1	1
20.	1	1	1	1	1	1
21.	1	1	1	1	1	1
22.	1	1	1	1	1	1
23.	1	0	1	1	1	0.8
24.	1	1	1	1	1	1
25.	1	1	1	1	1	1

ข้อที่	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					เฉลี่ย
	1	2	3	4	5	
26.	1	1	1	1	1	1
27.	1	1	1	1	1	1
28.	1	1	1	0	1	0.8
29.	1	1	1	1	1	1
30.	1	0	1	1	1	0.8
31.	1	1	1	1	1	1
32.	1	1	1	1	1	1
33.	1	1	1	1	1	1
34.	1	1	1	1	1	1
35.	1	1	1	1	1	1
36.	1	1	1	1	1	1
37.	1	0	1	1	1	0.8
38.	1	1	1	1	1	1
39.	1	1	1	1	1	1
40.	1	1	1	1	1	1
41.	1	1	0	1	1	0.8
42.	1	1	1	1	1	1
43.	1	0	1	1	1	0.8
44.	1	1	1	1	1	1
45.	1	1	1	1	1	1
46.	1	1	1	1	1	1
47.	1	1	1	1	1	1
48.	1	1	1	1	1	1
49.	1	1	1	0	1	0.8
50.	1	1	1	1	1	1
51.	1	1	1	1	1	1
52.	1	1	1	1	1	1
53.	1	1	1	1	1	1

ข้อที่	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					เฉลี่ย
	1	2	3	4	5	
54.	1	1	1	1	1	1
55.	1	1	1	0	1	0.8
56.	1	1	1	1	1	1
57.	1	1	1	1	1	1
58.	1	1	1	1	1	1
59.	1	1	1	1	1	1
60.	1	1	1	1	1	1
61.	1	1	1	1	1	1
62.	1	1	1	1	1	1
63.	1	1	1	1	1	1
64.	1	1	1	1	1	1
65.	1	1	1	1	1	1
66.	1	1	1	1	1	1
67.	1	1	1	1	1	1
68.	1	1	1	1	1	1
69.	1	1	0	1	1	0.8
70.	1	1	1	1	1	1
71.	1	1	1	1	1	1
72.	1	1	1	1	1	1
73.	1	1	1	1	1	1
74.	1	1	1	1	1	1
75.	1	1	0	1	1	0.8
76.	1	1	1	1	1	1
77.	1	1	1	1	1	1
78.	0	1	1	1	1	0.8
79.	1	1	1	1	1	1
80.	1	1	1	1	1	1

ข้อที่	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					เฉลี่ย
	1	2	3	4	5	
81.	1	1	1	1	1	1
82.	1	1	1	1	1	1
83.	1	1	1	1	1	1
84.	1	0	1	1	1	0.8
85.	1	1	1	1	1	1
86.	1	1	1	1	1	1
87.	1	1	1	1	1	1
88.	1	1	1	1	1	1
89.	1	1	1	1	1	1
90.	1	1	1	1	1	1

หมายเหตุ: มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ที่ 0.96